

N° 13

04

קסט

רנה זעקת הה' גלוש יטן באה לפני של רבני ריבון
 וקטנת מעין אונות דברים נעלם עלן עתה בעת
 צרת דחית דמעו העלוק ה' גלוש יטן ואת אוט
 העלם טולר ה' גבר הצורר ואת יהודים נטוה עלן
 אלפן חנם וער עסקו או לבר על לבר כי נמי לבר
 מדרבט מלל עלן דין ודברים מעין אונות רבים
 ואור לה' גלוש ה' חפץ וזול אוט ועקבאורי
 פיו ולג המסארה להחיות ולעמען על ירי עמו
 לעתהו לבטח הן על ירי אחרים אשר יקרא את קצת
 ולפי מה אשר נכתב אלי מפי אנשים נחלים לה'
 גלוש ה' גלם את בע הצדור ה' למלן יטן בעת
 הכנסת מעט למקד ונח כח חתם איך חוסן הוא
 ומזון למה ציה רוח באלוהים או מעין או אם
 לא יתעב הרב יטן כאלו הכתוב חוסן הוא לין
 עמו כקק עכצוק כענף הקהילה על כל תכשות
 עשירים ופקקים ליל או להב יטן עליו ולא נעב
 הרב ולא הזון או נענ ידו נטוה וצדו בחורן
 ואמין הוא הלא חות הרב יטן נלאת היא דחוט
 ורחוקה היא ער מאד דאפילו היה אמת לה' גלוש
 סע כבבדו ועקל באורי פיו כון לבוא עור
 וטוח לבוא חוסן לקל עלן את ברין כל לוס
 דחו באור מללם כת דיען אשר יברך הוא מה
 יל או ער לעוה ומה מעל הכנס עלן אם ל

זע

יסוד חלשות כל אשר יוכי אותי ואלה ילתי עלי
 תופסי התורה אשר באחר מהללה מקומות הנ
 הוא כתב הצון ה"י מקורבני ומצאון ב"הק מלכך
 ונה לשוע תלמידי להרף או גלגל רב ונהן קודם
 להכניח לתן עתה הו עליו העיו שו לתן ויל או
 ונהו נתי בעצמו ומערה הוא ול תלמידי הכב אל
 חם קודם הערף הכניח לתן ואפילו הט נהו הכב
 ואחר מכאן אין נהו חל עליו לערוע אם יתן
 כאלו יצו חכמים עליו על ואלמע לשם כפדיא
 דכאן להכניח לתן עתה דאם עהו הרב אע"כ
 דאית צדק לעו נהו בעצמו וצמ אחרים לא
 יבע כו עיו כ זמן לאית הסוד חלשות כאלו
 חכמים יצו הוא אורב הכניח לעלות כאלו
 ולית עליו היכא לקדמה הכניחה לעיו הרב
 מרוב דאם קדם הנתי להכניחה ליל או לעו
 נהו בעצמו ומערה הוא לתלמידי הרב מעמע
 כפדיא דהא אם קדמה להכניחה לעיו דאין צדק
 לעו לשום עיו וצמ אית מערה אפילו לתלמידי
 הרב ול סק לאחרים ונה פלוט ומזן כהיא
 אנה גב עמד וצוח לרועה לעלות כאלו חכמים
 יצו וכן התמוערים עליו ול זה היה בעדמ נהו
 וכדום התלמידי הרב לפי מה שכתב אולי הרב
 סוכא וכן חכמי הכניח

כע

74

בע היה למלון יט כבוד הכנסת בענין שפרק מקום
 דירת הכב יט ואם כן אנה יצוהו כיון שחן כו העלות
 אורב היה לו אמלוק את יח כן יעלה עליו עליו חס
 החלפת אם יאמר הדיוט לעמוק את הדן ויאמר
 דהו עליהו למעט תלמן יוחין ולמחוט אמר ומכנה
 חלשות ונמצא זה הגלוע נספה בלא מלפני ולא
 אכעץ דאין כמות נדתי חס הוא אפילו איסור
 צדוק יל ככב מחור לאין ה"י גלועי חסכ חלשות
 כל החיל עליו לעלות הוא שחך ועוה שהו חס
 להיות ציית דיש כרעב לעו דהא אחרים ככך
 העו ככבא האי כו ילדאן רבין ארעא לשו ארעא
 דילדאן חכמי המלמען ליה על דחקל עליה כ
 חוסא דאמא ליה חמית דאור ליה ארעא ארעא
 חכמיא אולא דאפילו כדתי צי איכא חיות
 כן יאפע לילדאן לכב ומלמען ליה ליה ולדמ
 עו דחקל עליה כו כ סק דאם דאיכא חיות לאוץ
 החלפת אשר רב האין שטון מו יאמר לו מהלעל
 התפל צמר על פה האין ולטר לא יאמר ווע
 דהצון ה"י מקורבני או כב ליהוה אסור על הרב
 לעו אחר להכניח התלמוד לתן פליטא דא
 חיידי ככ האי צוע ליהיב סכנה אכר חיון של
 ילדאן כו כצים כלא חכמי כו ככא דאם לא
 חס הכי יקלה חכמיא דכרך העל בעמא להכניח
 למעלה וסוף דבג העמא לעו כו ה"י גלועי

ימי ימי חובות נדב הכב יבן החוק עליו כמות
צוית דיעו באחד מהלשון הקדומות הנז לעיל והס
יעול עליו חכב כעל דין או רבבם אחיים בעברו
שום צידת ועשין צוין או חזמות או למעלה
הנבילין העשין דאין כבן מהלשון או רבבם ילאיסור
ועל על האטילין כמובחנות לעיל חוק דבי הצון
ר' מקור ציון השקין או ההיא דברק השל כמא
להבנת לעיל ועוד אומר אי שלם הארבעה
כאלוים הוא האה הרב העל כמכסה וצוק
וצמות לויים מהיר טעל יבן ולע צמורת
הגב האחים האלופים מהיר אהרן כפאנפיים
תג ומהיר יתק שטיין יבן ומערת האאור
האלוף מהיר חתלת יבן יסכמו של ליל הר
הז למנוע יבן לשל עמך עמון כל הירק אשר
אל יוס איה מי לשל ולע חס כפי למאע
השיר מסכים מהם העשין למען השל עשיר
היר עשין

צוק עלו בשלחא חופת הרו ר' אהר' ושלח
צמות מיה ואלו ואין צמורין ב את האל
אן אבד בירק שלשן רחב ולכה במר כמא
קצת עם הכפת וס עור לא סופת ולמחית
וקלט כהבב האנפ כמס עמרת מדעת
כאלו

3
קע

כאלו כמס כי אהרן לו בעע כאלו היות זעורק
צמתי חס לה לרעה בן דאב אהרן ואלול צמא
כבא דמותן אל מה אעלה ואב לשמים צי על
לא הלש כע צמל ואהרן כממע לו כל חקום ליל
הילול השם און חוקין כבב אב וידוע צמל כי בעע
הוא חילול השם העחול ר' כי צל כלהיה למנוע צוק
כי צמל אמות חוקן אעלות כאלו יצרו עליו
דיע ולמל כל חוקן חקום אשר תבמו כל און
אלכע או צמל כאלו כה ר' צמא רבב
סמכא כמלכע אל צמל ר' אג העבא רבב
כ סמכא לעמך אהילין הרב על כע האלון
מהיר אעלה יבן וכן אור און מהיר יתק שטיין
יבן אערה ולמאמת למנוע ועל זה נפלת מהיר
כי אין אן הכבב צמל מהיר אהיה מתלב אהיר
הרב על כע יבן ויהי לשל אכעך יתק חוקן
ידוע אהרן איר כי היה נכאכ בעע האון לשם
ולום היות חתין אפול חמוע כוד הקוסר
יבן כאלו הרב יתע אפוסם של מי לביה
כנה שלים יס למנוע חוכב לחלפת אה
או ליה צוק אפייסר כע כסן ארבע חוקן
הער או חמות חתם ועל יתק כמ סהר כוס
עם הארן האלעפם כמלמס אלוים ואוהרן אה
לו לא למור תורה דמלכו ועי כעצקין הו ורמין

115

הוא חילול השם העחול ר' כי צל כלהיה למנוע צוק
כי צמל אמות חוקן אעלות כאלו יצרו עליו

והחייב לחיות אליו שבע ימות ה' כלבד שלחמה אדך
 התייעם ולא ליתן להם פתחון פה לחוק ועלן היה
 רע בעיני המעלה וסרבה מה לסרבה או הס' ולו
 כדי לקבל בפטור אפילו כחלו נתיא ופניו אה לנכר
 אלו גמי בעיני כן האוקף והדור מעלה יתן הוקלה
 הדד הנדב הזה ביעין אחד ולא היה חנה אכעב
 שום רכב חרם עליו כחיהל ילד ויהא אלקים הואחולא
 לכפ' כפב אותע עלך ואם כן אין לתשוב אס היה
 הרוב קלה בעיני ובעיני אחרים ואשר כרפמי שלא
 חשתי אכעב התערה ולחגיגה חיי אדרכב השת-
 אכעב התערה ולחגיגה אע ויכרתת החסכחיים
 עמי כי אתה יחזיק לול אלקים לנכטי צדק כחולא
 ולא יחזיק קטור קא חזיק וכולבו רבמ קא יחזיק
 אהרני ופי אנליק אהאי עלאא אחייב תיבה לי
 דאפילו צברא דכתיב לא חנפתי ודבר מר של
 דך דאיותו אהלי ומיחיימוני דצד לא מועיל כדכתיב
 והכפת דחיה חיה שכתב צאשרי בלם דלי דב
 ההוא דצורבא אדרכב עבר דיעא אנפליה כן דיטל
 להניא חזון אכעב ולעבות על דיעא ופקלה דאין אס
 כבוד לחייהם לו אין כבוד לחייהם כלי על זארה
 חנה מקלה מה דיעבד אל דלי ב' ותקן אהרני ווייל
 צו דחיידי כמך להדין עטיה אלע צדק וחחבו וחוה
 ציתת דיעא אן יטל לעבות חיה ולחכמא חמוע ב'
 ועל זה כרבת ^{וה} חולא צד לא אהע אס-לו
 לחמוע ב' אסן לחיסווא ע"ל "

כפ' אכלא

אכלא אכלא בעיני מה נאיה בוא נן הלא אס הדין
 כן הוא דהיכא להדין עטיה אלע הצדק להחכב
 להוא צורבא אדרכב יטל כפי דיעא מה יועיל מה
 לפעמי חוה ציתת דיעא והוא איתן חנה לקיים את
 הדין דהיינו לפיכוע הטובא אדרכב לכפ' דן להוא
 חייב לו וזית דין כפי האי עטיה אפי דיעא דלי
 לחייה נן לכרבת כלם מהדי ווייל צו אמה הדיב
 חוה ומי להקף או לאל ככ וקרמו כתיבין וצדו
 עליו ליתן לו כן וכן אכעב או להתעבה או לילקח
 כן וכן וזה איתן חנה לקיים אלא אוה צד חוה
 אין זה נקרא צ' כל אלא סחסי סכב ולא ציתת
 אפלימא לעצמ עלן נתי אס ידען או אל הסחור
 יצרו עליו בכח חרם א נתי לקיים מה לכפ' דן
 עלן אכל בעין הזה לקים הזלמוע צדק יכסיקוע
 שום רבמא חיה ואור להוא חוס לעלות ב'
 דה ודין אס ח'טא חנה ינבאו יכסיקועליו את רע
 כפי תעבות אשר חטא ולא יצמו אכעב חמוע
 על. ליהול צד העיני חס ואלה לחולו השם הוא
 זה ועוד כ' מן דין ונב מן דין מה עין ההיא
 דצורבא אדרכב עבר דיעא אנפליה אכעב חחפיל
 אפי התעף חחדי צו אשר עלן עילת יסוד בעיני
 לא עלה על דיעב חיליה ליתל לעבות אלא היכא
 להצורבא אדרכב חיה חרע אכעב חוס אלקר

שלמה ומוצא ובעל חוב אלום קליה ליה קליה
 דאטו אלום דערבא מרובץ הוא אלום וליהא חתיל
 ועוד קלם לו לת הקולמות לבקלם עליו האכזר
 והכואב האלי והאלום כן אלע הרוע לט לבוא
 בעל חוב וליהא אלום דל אלום וליהא כן
 אין לבקלות אין כבוד לאחריס דאין תלוי בקול
 הדעת הוא בעשב ובפירה לזה עומק פרעם והטרבא
 מרובץ מוען כריא ל' שלא פרעט ויהא אין לבקלות
 דאין אדם דן דין קולט כ' דהתם אלום דלח חת
 ליה חוכה ודוקא היכא דאיכא חתעו בקול הדעת
 וכפ' ויהיין דקאור ביילתם דפסיקא ליה סוחר
 לירע ^ל פירע ולכענח מוען לקר ואלו דכית
 להוכיח מדקלם האלי אחרי דכ' זבול ל ויהא
 אלע דבדכ זבול אחט' אחיח צ' וכדכ קמן
 חט' אחיח ל' דל' שיש אלא בעל אפקחאס או
 חט' אחיח צ' וכו' נכאף לעשרת דעת דע' דע'
 לא אן ויר' אלהייען דלא חגע צ' דאסין לא
 הוב ליה אחיח וכד דיע' אנפליס ביילתם דפסיקא
 ליה כון דאפילן ביילתם דל' פסיקא ליה חט'
 אחיעב דיע' אנפליס דהייט לעומת דהא פליחא
 דאפילן חט' אחיח צ' אל' אקום כון דל' מן
 שלא אור' הוי עיון עיון עכד

דיע'

דיע' אנפליס קייט כה ובעל חוב ליה אחיח צ' וכדכ
 מרובץ דעכד דיע' אנפליס ביילתם דפסיקא ליה לא
 חט' אחיח צ' ויהא חט' ליה לבקלות
 חתן דכד החיחויי' לכתב למעין החבבה חת
 תלמוד חכמ אפילו אחרי חיתם וכלת' אנקדק דאין
 באור צ' חיידי דהא אחר כן מוען ח' שחין צ' חית
 דיע' חט' דע' הלח חיידי חט' דאור צ' לא חית
 כה אפילו צ' קטן א' של דאיה חת דוילח חיידי
 כשתם דהא פליטא דאס לא אחי צ' דמלחמין ליה
 ע' ליקרם ויחור צ' כון לעלם זלמוט וטון לבת
 תלמודו של ד' מקצתו חלחן דאס ע' שלא אחיח
 התלמוד צ' דאס עובד הרב דעיון עיון אס קדם
 התלמוד אור' צ' דאין עיון עיון אס סופא חיידי
 כון שחין מקל עליו חת דין ואל' חית ארבי
 כ' חסדים לעלות ח' לככב צ' עליו ועוד
 ולתלמוד אור' חט' דעכד רבטן חט' דחנין
 ח' שחין מקל עליו חת דין חט' חט' חיידי כריב
 מאועט וי' חט' דאין חור ופרק' לא כפסיק
 ולא ככריבס אלא שחין חט' חסר חט' וכככ
 לא אחיח לעל חיתם כל וק' ח' לכמבט דהיכא
 דע' חיתם דיע' אנפליס לא חט' אחיח צ'
 כ' חתן ליהא אן דאפילן יחא חת דין ליהא חותב

ונתת על חנף הארבע פלוגתא לא תהיה לעלם
 לא כן דרש אנפליה הוא לאמה ולא לנתת מי
 עין חייב נתי דהא לאן דתת הוא אלא איסורא
 ואלו אחרת דאי כבד פסקו הבעלים ולו דא לך
 וזו צ"כ כמבעבא דוק לא הבעה זה כל שהי
 קדמו דמי האמוע כעבדא דוק אפסק הרכבס
 קאלו כרבת דיל אבאין בראות מופטת בבלה
 תלמודא וסמיה לא כמות הסאות ונתת ופוסלת
 דהביא איתרין דאור שמואל רכבן שיל ולו ער
 אל מקום עבה אותה כהעני אורל הבין לו ארמי
 סתם מן המפול כי תהי דין לום דאיה ולא תהיה
 לראיה מהא דהא וזו דמעין לכבד הכי וזו לא
 ידע אפילו תעקור אלבה דין יורעם ואל מקום
 דוק היכא להאכזה ערין בתקת רלע שלם
 לשמוע לרבי חסדים אלא אורכה אבה אומם
 אכל מאהר ליגא מתקת רלע וחכה לבינת
 ציית לרבי חסדים כאלו חסדים יצרו ודאו
 אין לנתת כון לכבד תלמיד ה' מקצביל ועל
 מה שפסל שרבת לסתת דביהמסעל פי
 אומר מי שלא כהל כי סתת סתת אלא הס
 סבו את רבי כבד לון כו אגל קולו בארבע וכו
 אכא כתיב אומם עלך נפלות כלוא ונתת עלכה

לא איל

לא איל כאלו המלך בכריתם כלך אומם לום חיות
 ונתת מפקקים אליו ומימות ונתתו כלי ונתלתמי
 דלואמה צ"כ ואחרת תמי שקולש משלח וסמיכא
 על קופין אחד דאקרי שר משמו ואתה פסקת ס כל
 דאיה וכלא מען לא משלם קופין שיהיה אפילו דין אחד
 כעין דמיג לנפול כן מהרר עיפול יגן וכן מהרר
 דוד ונקרא וזמין לו וקולין לביה מהרר יגן מהרר ונתת
 עליהו או על ירי אחרים ועל זה כרבת וכל זאת
 ארעל אל חמי סבד זה על דבד דמיג דולר כן מהרר
 דוד ונקרא וזמין ה' יקולין יגן וכן מהרר דוד
 לפיכך כן אילן ה' קק נענע לפיכך ער אמ יל
 להררר כלל עליה רבי מיט מומעם אבא עמו אפע
 קהל ופרנסים וכל ער ומלך נכא עמו אפע כות
 דין הלכה ועשה עתה לך איך מהררר ממון לקרן
 לקרי ולקרי דמיג אחרות וילול וסלג אחיהקים
 אכבא עליה ערלים אחיהקים אכבד ריגס כל סס
 ולור הכי אע מקל עלי אפע ס הכ עשיא יגן
 כבכמו עמ געניא כקווא וכל קום דמיג איהור
 ציית דין להררר כל ער דין הלכה ללעך כחל
 או קתולת חלופת כל ומוחיים כל השומעים
 יסאת ידו חובב זמא יל לעלות יורב ולכן אע יסאת
 כוונת החתום מיה למהרר וסמין יגן ידו חובב
 למה ולא חל ולא יחול עליהם לום ער כל וכלי

ונתת על חנף הארבע פלוגתא לא תהיה לעלם
 לא כן דרש אנפליה הוא לאמה ולא לנתת מי
 עין חייב נתי דהא לאן דתת הוא אלא איסורא
 ואלו אחרת דאי כבד פסקו הבעלים ולו דא לך
 וזו צ"כ כמבעבא דוק לא הבעה זה כל שהי
 קדמו דמי האמוע כעבדא דוק אפסק הרכבס
 קאלו כרבת דיל אבאין בראות מופטת בבלה
 תלמודא וסמיה לא כמות הסאות ונתת ופוסלת
 דהביא איתרין דאור שמואל רכבן שיל ולו ער
 אל מקום עבה אותה כהעני אורל הבין לו ארמי
 סתם מן המפול כי תהי דין לום דאיה ולא תהיה
 לראיה מהא דהא וזו דמעין לכבד הכי וזו לא
 ידע אפילו תעקור אלבה דין יורעם ואל מקום
 דוק היכא להאכזה ערין בתקת רלע שלם
 לשמוע לרבי חסדים אלא אורכה אבה אומם
 אכל מאהר ליגא מתקת רלע וחכה לבינת
 ציית לרבי חסדים כאלו חסדים יצרו ודאו
 אין לנתת כון לכבד תלמיד ה' מקצביל ועל
 מה שפסל שרבת לסתת דביהמסעל פי
 אומר מי שלא כהל כי סתת סתת אלא הס
 סבו את רבי כבד לון כו אגל קולו בארבע וכו
 אכא כתיב אומם עלך נפלות כלוא ונתת עלכה

ליתעב אר כותב עליהם שום ענין שיהו רבין
 כיום ומעולם לא ליתרון ולא קניין כי אם נשק
 מלכתוב למאן ביום בעת צורך על ויהי הסכום
 עמך מהר ולתן קניין ימי ומהר יוליה פקד ימי
 אשר עבד כבש ימיהו ויהי מהר ומשעלן לו
 כי כאלו יל בני העתק חל כציהם ומסתמך
 היו משמי הכי יוקלן חלום אפרוחא דמי חלום חמוץ
 לחוריה למה היו וראים מחוריה ועליוס אם חמוץ
 נמשח נתי מי נמשח וכן כתב מהרז אלה מפרק
 ימי כבדא ונה לעומת וכן ימאני שלעם עילי אה
 חל עליהם כל ונזלה ימי אף חסד ואלו העלם סרפ
 אכא אור ציה רעב קניען פתח ב חלום אפול
 כסוף לו ואפילו אם תמאד למה היה למ גלוליק
 וכולים דיה לאניק יד נאם כן כל כסובג ומפיק
 או היה למ חלום רמא דחמוץ אכל חקם מה העלם
 לדחיות אלר היה עובד בעתק דיה שלקלם אה
 דעת רלי ב יתען מהרז וייל לו כל ואחד
 דאפיק כחמוץ לא חמץ ציה דיעה חל וללם כאיסוד
 באחית כי הוכה שלמה עלך כנה תחול לי ועמד
 למה לכתב לאו עובד חמץ דלמיה וכתב
 דאיה דיה לכתב האלר אל תמיה הו ימי חמץ
 לכחול עובד הלמיה אה ען ללם רכס אלר
 ליה כן כדו לחוק למה לכתב דלמיה חמץ
 חמץ ואלא היה יכל לחמוץ על סבת ולתול הטעות
 כלמיה יומי חמץ

אוכל אע יתמי דיתמי אה כתיב ומה בצרותם לעמלק
 לא על דברי די מקורביל לו ולא על דברי שום אחר
 מקום דלמיה והלא היו הם כולאנים וכן אמר אפול
 כבש אדם ואלו כבש דאין חורין אספר הטרק
 לקרן וכתב כל הדעות ולא לפסק הלכה רב תעוד
 כענין קניען כל שומע היוך כה קדוש יאוד זה רב
 זה למה טורח וחוכו כל הקבוצ הצולות ההם
 אם לא לפסק הלכה ואלו יבא רב ליתן כהלכה יעמך
 ההלכה דחמוץ ליתן אהא דעת ואלר דחן א
 החמוץ לרבי רבין יסוף מקורביל דוקא לכהלמיה
 חבד חמיל ומודה ועבד אור אע דחן בלל
 דחמיל דאם כן פלמא למה ימי הרב דמודה ועבד
 ירוחם ועד דאין הללן חמץ כן דאם כן הובל
 אכל כבדא דדוקא כמודה ועבד להרי לחמא
 הפוסקים לסתם אלא לפל ועד דאם כן חמיה
 דקאור דאין נתי לחפיד הובלם לחמיה דאין כן
 נתי כל כדו שלקלם מהרז אלה מפרק ימי על דברי
 ומחבר הויא סתמא דברי גרסאן איאחור
 דחמיה כדכתיב סתם לתן האעלות כחמיל
 הללן חמץ דקאור דאין העני חל לחפיד סתם
 וייל לא כקל חמיל חמיל איה ראו ליה
 לא עבדן חמיל ון העני אפילו הם כן לתן

כוונתו וכו' או ידעו זה ענין דרך רוח אלה
 חפיון חליבו כוונתו או חזון חליבו הינו לעשו הוא
 חלום כבוד תלמיד חכם הוא אמר וזה התלמיד
 חכם לבדו זה המורה וזה פשוט וזהו זה שאלו
 תלומד רבני מאי טעם וכו' שם שם שם שם שם שם
 רב או אחד מהצדדים על זה התלמוד הריא כרי
 וזין כעב כה האי סיניא דאו אחר מן הצדדים לא
 ידעו אם כעב כן לענין אם הסכנה תפסק כעב
 כן ואם כעב כהיה דאפילו אינו תלמידו הוא
 הוא צדדו חזק אל מקום או יאמר ארבה עב מי
 לעיל חזק מהביא רבין חזקוהו האלה דאורו זה
 רב הונא ארבע שנים בלתיא לימי חזן לא אר
 ליה עין עין טעם וכו' או או או או או רב עין
 ארבה בלתיא תבוי אם ארם אורו ל' לא הכניע
 חלם כהיה כל חזן דודע היה רב עין רב
 הונא או כעב לשמחה רחא לא עב חזי ליתחיי
 עליו שמתו כל וזהו הונא לא נמין אלא לעת
 כרפידה למ דלי שלוחו לו כלשון עמי ואר
 יצור עליו עב לא יאמר ויעבר על צדקו
 ב ועוד דא דמי כל דהתם לא פלע רב הונא
 שלוחו לו כלשון עמי להני הנין היה עמו עמו
 עבדו

כדמזכר

כדמזכר התם כדמזכר דאורו ליה חזן עקב ארבע עין
 לבדו דלא ידע מאי חזקתא הינו קרי לונא חזקין
 ואולם קרי או היה רב עין יסא אטל צדקת לאר
 הונא לעב על רב שלם כעב שמתו דלתיא ליה
 הכי ארבע עין אכל הוצבה מי שמתו חזקו לעלה
 לאו כן ומזקי פלוג כחזר כעב ומזדק אחר
 כדמזכר כדמזכר יבד האו חילוט חזקה מי שמתו
 חזקו עמי לעולם או יאמר אר לעסמי תלמיד צדק
 דמי חזקו ליה ארבה עין דעבא ל' עין
 כדמזכר ארבע עין ליה היה תלמידו לארבע עין
 דאם היה תלמידו יקלה חזן הונא עין רב הונא
 לעיל וזו רב שלם אפי הנעבא עמו חזקו עין
 להני פסקו קצונים רב נחמן רב שלם דהלפת
 כעב נחמן כריע וכו' שלם כריסוריה וכבוא
 תלמודו חזק דכ מה קרי ליה ארבע הונא חזק
 הונא חזקו ולא חזקו להקפד על רב נחמן ועל
 רב עין הקפד וזין סכסא לומר דחלום יקפד רב
 נליא לא הקפיד ואמר עמי כעב קרא ריבנות צד
 חזקה רב יהודא חזק שלם יבד החזקו צדקת
 חלשמתו וכו' האו ודמי נחמה שלא היה תלמידו
 והאי דקאמר ליה חזן רבא וכו' רבי לביסו חזקו
 או כן וכן חזקו חלשן דעבא ליה ליה כ' למ

ואלו חזק רבא את רב ורב הונע רבך ואלפיסן ברביס
 אור לו בן ללא יבעס עליו על לעלה שלה לרב
 ומראה לו פעם לעל סמוך נעלה שלה על ק עץ
 ומה קלה לו לזל. לקול ס הארובת הזה ועמה
 קול לת הא פלט הקה הוא בדיח א לזה פסוק
 לוק ועד לזילעך נחמה לו פעם הלמע להיה
 חזקה פעם לרב לזינן ק ומנה ליה לזל. לומר
 ב למה לא נחור. למדת היה לביה קלה בעיני רב
 ללית אפעלות שלה בק אלא נראה דהאי חזקה
 לו פעם קראור דהיינן חזוי דקראור ליה חזק רב
 להרי לפי האמת לא היה רב דאם היה רב לא
 היה רב הונע חזק עליו לזלל כבב סוף לעיל אלא
 להיה חזקע עליו אפס ואור לו שהוא תלמידו
 והוציא חלב לו רב עק לבלמע היה נעלה שלה
 בק דחסמיה כון ליה מחלב רב עק לזב וא היה
 חזקלו ארבע כחם בעל סמו ואם ק הוא ללא
 היה רב לא היה רב עק לזב על רב ללית
 לעכר על צידת רב הונע רב ועמה להפנות
 דהיה חזקע עורה יחסין הלמה דביודא להוא
 דעירועא ללא אור ליה אורכא דמ זה נפלא בעיע
 דהיחך יוס לומר אורכה ופרי ברין למחנה סוף
 למ דל. דאנרין לזב רב ומפילו קטן לבלועא

היה

27

יסל לעדות ואמיה יסל לומר אורכה ואם נפילך
 לומר הא ללא הוא ידע הוא נכדעא לכין לחתן
 מהחזקת לין לקמיה דרב עמן ואם ק הוא ליה
 לומר אורכה למ לעלמט כבב חזא חזוי יוד
 רבוב צייר האי ריבא מהחזקת חזוי חזיק חייב עוי
 רבוב עזמו בצוי כמו ללא היה ידע לכין למעה
 ואע"פ להלכה דוחות הוא לחזקן לזב רב
 ק עסל לומר לא היה ידע לזל לומר אורכה
 כבב רב ועד הלמע התם לעקר הגמיע והחזקת
 לקמיה דרב עמן או היית בעבד הלמתא חזא
 חלום דאנרין עיה דעבדא הוא ספרי קאומר התם
 אפיק לפיכא ולמענה כדו אמרו ליה דמה קל דקרי
 לאיילי עבדי אכרע עליה דעבדא הוא אגל איהו
 איית דוסקא אנחנה לדיע לקמיה דרב עמן
 הלמע ליהו הפסק בן הלמע וההפנות ליהו
 עכר דאקראור הרב אמרו ליה ס ואפילי הכי לא
 אנחמה לקמיה דרב עמן עי להכרע עליו עבדות
 ואם ק עיל לומר ללא הוא לומר אורכה חזק
 ליהו חזקע לכין נדכו אחנא לא עלי לזב
 עמן ומלמ כק סאל רב עמן ליה יודא חזוי
 נחמא למנה וס. ומלך כרבר ואל וק רב
 יוחק כבב לזב לקרס כבב לכבב חזיק דרב

פ

תלמידים היו או רבין הנקן גדול שבבבל יונתן בן עושב
 קמן שבבבל רב יוחנן בן זבדי ורב יוחנן בן זבדי ורב
 רב כהנא כחולין פיק אלו שריפות נפידתו כד היה מלמד
 קדיש רב וט וט וט אותם היומים היה מלמד בליב
 וצע בשמירה וכן פיק האלות הע נפידתו כד היה
 יתבטא שבב עשרה שפן לוכאן אחורי קמיה רב קדיש
 דרכו וזו נפיק נפיק זיקוקים ש דניו ופוחיה דרב
 אפוחיה דרב בן אהרי אן דליתא דיתבנה קדיש
 רפוע מלמד להיות וולסם וואדים אפס כלאויה
 זמורים לא ידענה מה כחיה אכנא דאיה זנה
 ואלך הכאת כחיה מעלי לבקל אהעל שמואל הלא
 כרב למ התעפפות וכל בפע רב ואלע לא אהר
 כפוע גדול הדור היה וכו' וואור בפע אל מלמד רבוע
 תרתי ליתיה גבול הדור אפורסם בזו כאל כחיו וק
 ליכא ליה וואור בפע ותלובת רב דיינפיק לו
 לא ידענה מה עשיעם לכן גמלו ידענה מה דסב
 מר דמעלה דריל לקיל צריך ילוב אמ לשון התלובת
 ענה אמם הוא לעונק ולעז נבאה לזין התלובת
 חולקת והאי עשה דתלובת אחרת להכאת דהיינו
 עשות מעלה ולא קלה כל מההיא דריל אקיל אומם
 לא יכולת לעמוד על כבוד הרב כאל לא דאית זין
 התלובת רק מה ללמדת כפולק ואלך ק הקלה
 אן בתוספת כפוק קמא דספורין דקלה צב

היה

היה דתלמיד אלויה אלא אמר רחוק לאלה פיסאות
 ול מההיא דרב הסדא דאפילן ביעותו כבורח אמורי
 ב' אמאי לא תרין דהתם בלא של רשות והא דאורי
 כבבדי בלעל רשות כל מן התעו הוא כעני להרי לשון
 התעפ' כן הוא אלא אמר רחוק חמם לאלה פיסאות
 אלא דאמרינן בסדק הוד דאפילן בעעת כבתו כע מינה
 ארב הסדא כפול לע דרב הסדא ולא אורי התם כפוע
 ב' עץ והו הזכיר בקוליות ולא אורי כפול לע
 דרב הוש וחסן היאך תרין חלום לא של רשות
 חסן לא של רשות כפול לע דרב הסדא והיאך
 תאמר הא דאורי כבבדי בלעל רשות אמר לא של רשות
 משום וזין לקלות מנה ליה לתם ולא אורי כפול
 לע דרב דהיא נמא דמקטט לע לא אורי כמקטט
 אורי להרי הבס למ כע מינה לע דרב דבלתי
 דפגזתו ליה אלו רבא דקאור כלע דרב הונא לו כאלו
 לע דאו לא תהי כב אה או להבנכ כלע דרב הונא כון
 לאן כל יחין היה הוה ליה למיחכ כעא מינה
 כמתביה דרב הונא אורתך לאלה פיסאות לכ הונא
 ולא אורי ומחילא מלמד לבגוי רב הונא היה אלמ
 כע עב חלום הכ קמא כלע דרב הונא דאור כפוק פק
 לע דבא דכע מינה רב הסדא ארב הונא תלמיד
 ורב צריך לו חבו אקפיד רב הונא ואור ליה כהסדא
 הסדא צרכא וי ער ארכעו לען ופי למ התעפפות
 חלום דלא קמי אונל אדענה דכנה ער ארכעו לען

סדורו בעצרה גרה והייע דקאה בלע דרבנותו
 סודר בטולו לכן אפילו בסוף ימיו של רב הענין לכפר
 הצערה חסדו וזכרון שני ואחיה צריך להלך
 ארבע הונש ועוד דאפילו אי יהיה כח כן בלע שר
 ולא יהיה למ אלא בלע דרב הונש כאלו הוא למ
 ביט פדק הדך חל מקום נראה לעיניו דאם קלע כל
 דלכ ל דאין הטעם מלום שלא על רשות דאם
 כן הוי הוי דקאה אפילו בשעתא בנאום ב דאשעת
 אפילו דרב פלוט וכוו דליכא אדיתו לאו הוי שעה
 אפילו הכי לא אורי ול סן דרב שנין פלוט דאיכא
 דאיתו לאו הוי ווי מלום שלא על רשות דאם
 אי פלוט דאם ל שנין פלוט והלא דאם לאו דאם
 אל יורה אלא חסן ענין רשות וזכר הייע כרי
 שלא יעש כדבין סאיתו התם תלמיד בא לטון
 והוכה לען הוי בפעל אין חסידין ואיהו אי כנס
 דל לא וחינש סבר הוי כענין דל וטעם כבא
 חסן ב אכל פלני רשות חסן אין לחול דן ספליס
 דלי ויל וכו יהיב לה רשות כפ אידן דייק כרה
 ליהא לשוע פתח ואי יעש הלוחעם על אופן ל
 להרבר תלוי בלא יעש הלוחעם כדבין כדקאה
 התם לעש כן כניס אפלעם סדו כן ופולן אשעת
 כדב פלוט סוד כדב ל איין פלוט דאין אן דרב
 פלוט יורג הוי כנס דאין חסידין אפילו הכי יעש

ואם כן

ואם כן דאיהו לא על רשות או הוה ליה לאימר אפילו
 בשעתא כסודו וכל ואם מקום נראה לעיני רב חסן
 צדיק לתוכן הדאין שיהא אבועת לבלע דרב הונש
 דקאה התם דאיהו כולו לע מדקא חסידין ואור דאם
 רב חסדא אוי כבפרי ומה צריך דאיהו אחרת אלא
 כן לפי הכי דאור דאיהו חל אסן כן דחוק לאלע כדסאור
 אשוע דבדוק חסד ואיה לא חרה חל ודא שמיט
 יכל לתן מלום שלא על רשות כיון לקליל ומלום
 הכי דאם התנספות דלכ בפען כיון חסן חסד דאפילו
 לאו בפען ומלום שלא על רשות דאם על של אדאורי
 כבפרי אכל על איה לרביל דסכנא דאן לתספיק
 דלמיד חכר אפילו עילת רשות או כע חסן אשוע
 כדסאור קליא ל חסד דאם חסד דאם לוי נח דין
 ואם יל דאם כן חסד אחר היה דאם אפוא שנין
 דרך התל לכן אכח אה לכחא כדקום אחר חסד
 יבואו דאיהו כבאור ועוד לפי לא דבין כל ליה
 חסדא היה תלמיד חכר אכח חסדא חל אסן
 דכח דר דליל צדיק חסד דאין שלעם כדסאור
 אהע רשות חסן לא כן יק לה לו דאיהו דאפילו
 בשעתא כנס ב דאם אין לחל כן חסדא איוסורא
 חסדא חל ב אדעם להוכיח דלכ התל סכנא דאן
 לא חסדא רשות חסן ללכ חסדא חסדא כן דאם בלא
 של כל רשות אכח בשעל או יורה אופן דעק כל

35

וישיב ענין אחר וזהו דפליג דבמא לאה והתל כבאי
 דיעו אי מהיט ליה דתק שלשה או לא ולזה הלוח
 הלוח המל איסורא ואחוש לענין גז ואחוי חיות
 ואפליגו כבאי דיעו ארכא עמא רבאי דיעו
 המ לוויט ווא סליג אלא כהן פסבדא דרבע
 שלום סב דכי דאריט דאורה חמא כפע דכחייב
 חיות דהייט דוקא לענין איסורא דחיות דעב
 ואשבו לענין קטרה ואלעד לענין געויל גים ון
 כולו לענין איסור ביעובבאלא דהילפיק הדר
 וחיות אלוה דהילפיק קחא דסנהרין ון
 כפוק אע"פ גב חיו אורס בחילא עבר הדלאל
 לענין חיון ק קל דאפלי בחצה ון עש למוא חסור
 כיר כול דין אפיקרו לעולם איווא ון לא בחיודו
 בו סמבן כלן אלא דכפולת רלוות מריל צומא
 דהפיקו הפקד כיו לפי דלי כעצמו כדילפיק קחא
 דסנהרין וחלוס הפ לא קלוא ון אהא דאפול בעמא
 באלמא או אורי להקלע עלו בתוס וואו נפן אפ העמא
 לעד אדער דלי אכל התעס סכיוא או דכיון דאפול
 בעמא באלמא או אורי ואע"פ דליבא חיות אלוה
 באשור דעמא אי אפלי בחצה כלעמ לענין חמ
 דאוכן אויטע טוכא אכל לא סכרא ליה הפ ולפליטין
 וישיב אחר דהא דהא בע דע חיוא חיל לוח און ארכ וובב כז כח
 דלא הוה כע אלא כהייט דאי טעו אפיקו ווא דפיק ון אפון דאיד כעלו
 איה ון רלוו דויין קחא חיל איוה דאי גמיה אפלי לאוכנה רעב
 המספול סו

דלוחא

דלוחא או מהיט כהן שלשה פוסאורי וחילא חלע כון
 כלעיל לוח כון כלל על פליטא לאניט דאיה ליה
 המל סו דלוח לע דרכ הווא או אורי ככ הסדא כפע
 ככ הווא כדכר לעיל דער המספול ון כתב בדריא
 כיו לכרב אפכ בלע תפסל ואם כן ליכוד איווד ער
 לעיל מעולם דלוח און כמבן אלא דוקא ללא כפע
 אפער אחת חליב כפע חיל לל הסמות כדב לוח
 קבץ כן כיתרון ווא להקלע חיו חיות כביא חיה
 כו דעוואו רלע ככ האעמא דאורי כלע דרכ הסמו
 חלוס דעיל רלוו ארכ הסדא אכל ארכ הווא לא
 על אדחיה לתבן ון בארעב לא עמא דכעמ הוה
 ידע לפיק דרכ האעמא או על רלוו ארכ הסדא
 ותבן ון אפילו הפ או קליט דחיה נפלי אפ פירל
 בע היליבה הטעם חלוס דלוחיה חכב הוה אפ כן
 דכעמ אור חליות דאיווא ואם לא פיקל אלוס
 סמבא ואורו חיל כלע דרכ הווא הא כלע דרכ
 הסדא כו ון לא חלוס כן תבן ככ הווא חלוס
 דלוחיה חכב הוה דאי חיות כללמא להעמק
 חלו ככ חלוס כן או חלככו ככ הישיבה אפכ
 הטעם ליה דרכ אפול חילון להל חיו וודע
 לעד האעמא חיה חלוד געור דרכ הווא חלוד
 חכב ארכ הסדא אלא חיו אורו דחיו לחוק ככ
 והטעם חלוס דחור הוה נקיי רלוו ואחר לאהוב

קט חסן וחי הוה דעת בצב היליב לתלן ואפילו
 הוא אין התקין שלם הוא לא ^{כחול} סתון ודבר
 חי אורח דעת הקרה בעין התלמידים לעולם
 לרדח וחיים הורה אכל הדבש היליבם הוא
 ידע כולו ~~לע~~ ואם צריך חס וחס הקוס
 כולו אמר רבנן לא דאין אסרין אצלו אכלה דעת
 הקרה וצא אחר דודו על פליטא אסרם התלמידים
 חבקים דאין לפיר עבדי ואפילו לקטע מדל אסור
 סתם רבם אלה בלמת תלמוד תעב ולקס לתות
 האכה לעלה דאפילו חיוב חית איכא ואע
 דסתם חי לכל כחוק ^{ק"ו} כלם אגרא דדוקא כחי
 התנים ואמוראים וט ואפילו יהי כן לעין הורא
 כחוק רב איתני חל חקם נאה דאין לא הפסקים
 החלונות כון רבם אלה חייון ואמוראים כן כל
 הסודים סוכים כן מרמב סתם להחוכה הורה
 כפע רב חייב חית ולא אמרן לעין דין זה עת
 עלין אה רסכח ליה דא עלין הוא עבד להיל
 כון אבדן אן הדעת אלה אינם עבדן כמון הנה
 ולהסתח חית את העבדים וסלול לומר כן ואפילו
 לרבי אוחה הדי לבי אה לי לחנה לומר דאע דכחי
 התלמוד היה אסור אהות כל עין עליו אין אסור
 אהות

7

אהות כל עין עליו אין אסור היל עין כומר
 הדיח להוראה חסות בסוסקים אכל היכא לאינ
 חסות הואך עיל לומר אל סתים הרבים
 סתים אהי אט כוחים כל הימים להורה ורבה
 ספקות עסות כן האוניעס ואין אול יכל לעמוד
 על כחור הדב אפילו עמל הסוסקים אה כוח
 הדברים שלקו מאוע עולם ולרין חסיה תשרי אכריע
 סדי ראוי לפיר אנה אית כיהיית ססר דלעין
 מה לאהו לתע אול יורה הוא שלוק הס"חק חסדי וכלוק
 אכל לא לעין הורא כחוקם רב דכחא אין עבא לחק
 כן דורות הראשונים לחרות החסות היל סמוכ
 כיל הרב צב היליא דמעל תלנת סתם חי
 אמר אין עת ס"חק העיר כחי ואי תעמלעס
 ונחזור לרביין דודי עבא לער דאין אהל לבנות
 תלמידים כחוקם רב אפילו כמון הנה אמרן דאין
 כחוק חובק לרבי כחיתו מאון וכמין יחוק
 וכמין אלה חייון רביין ולעה מטראע אהא
 אכע על חסותם לפסקו ס כרע יורא רסוק אול
 חסותם רבם ליה רב חובק ליה חסות חסות
 אכל אין רוב חסות חית אין צריך לפיר
 לום ככר רב לעין חסות לקוח עליו עליו כחית
 אהאכל עליו ~~ועוד~~ ועוד אכע כון

43

42

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

41

44

47

46

49

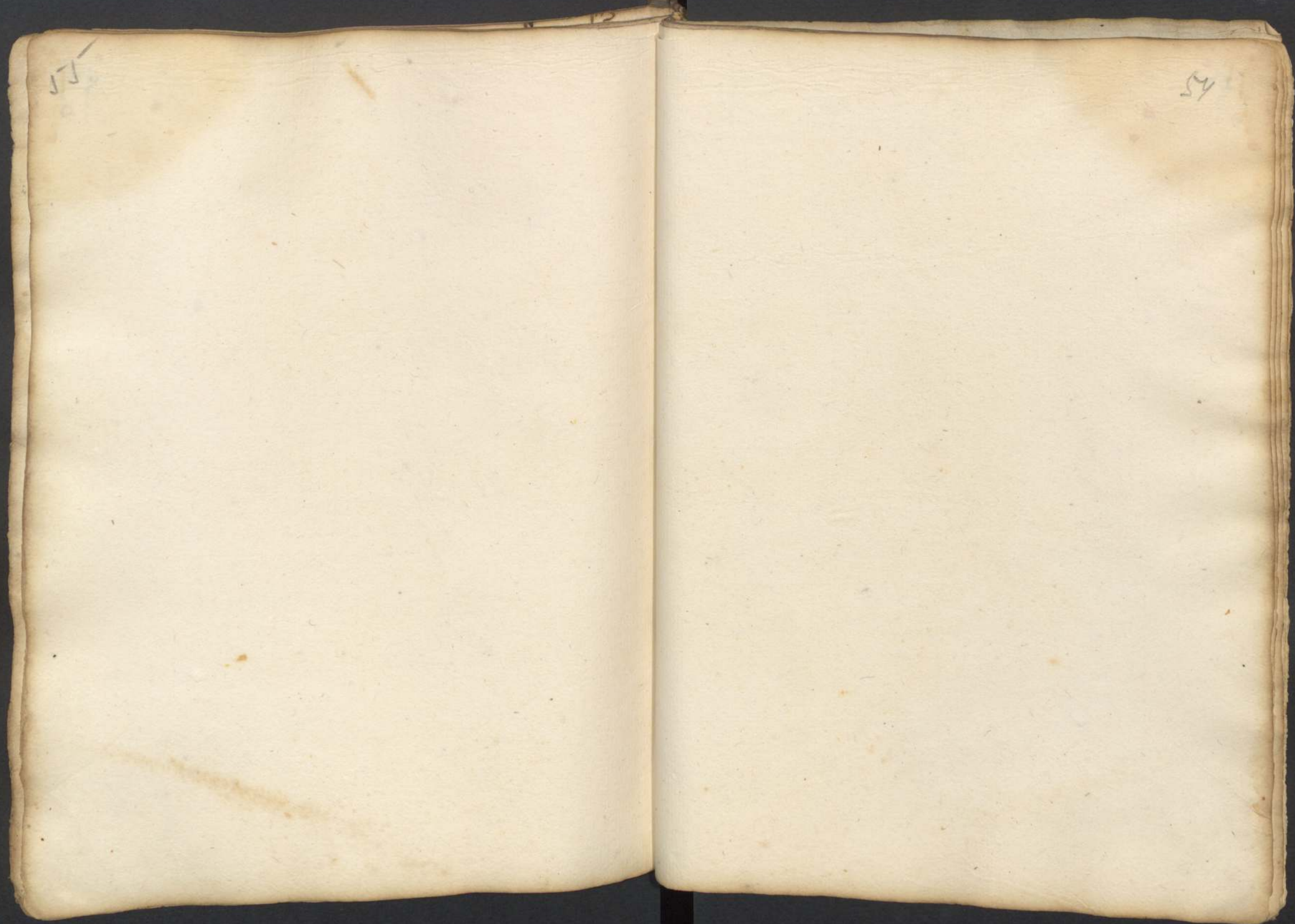
50

57

58

53

52

17

18

20

21

61

60

63

62

דאורייתא ודברין רבסו קדושו עלא הריאן בפרו דאופו תקנת
 חז"ל לא אלוהא אפקוע קדושו כלל וכל דורות האלו וכן הוסיף
 נמי התשובה וזאת שהשיב רבי מאיר דאם קרש אדם אשה
 ועבר וקרש אשה על אשתו שקדושו קדושו שהיה השויב
 וכל אשה שחולת על רחובן ששלה אות אהען לקרש לו אשה
 וכו' ועד ובעת שהיה לו אשה היה אה חקורשת להיוון וזוהרי
 הענין ששמש היה אה חקורשת לה וזוהרי לו הענין (והיה
 לו זוהרי אהיוון וישמע השליח וכו' על וחו לא נתפונתי
 כל יוני כ"ש. ל. אשה אחת ואיך זועשה הרעה הקול
 חזיות כו' על נ. ל. שאינו צריך לעין השליח דין התקנה
 בעלמא וכו' על כל שאנו נמצאת אלה השום חסד רב יצאון
 לו שהשליח יש לו אשה וזאת על כל וישמע בפרו דאון דדון
 שאנו נמצאת אלה היא אם נמצאת אלה היה צריך לעין
 וזוהרי נמצאו דאון חז"ל וזוהרי על לקדושו אלא וזוהרי
 פשוט ופשוט דאון כה דאופו בתקנת היצוון לו אהפקיע
 קדושו ועד יש לקדוק כן וזוהרי אה שכתב בסוף פסוק
 הקדושי אלא מכאן חקדוק רב יעקב שאם שרך אדם
 וזאת ובענין אהיה ניווד לו כפתר בתק חקורשת לו אה
 חסדו האשורכת לו הוא שקדושו כיון שיש עליו חז"ל
 תקנת הקהלות אה שכן אה וזוהרי האחת על כל אשה
 חזק אה דון השום דחסדו אה נתפון אה שאלו
 האשורכת הוא אה אה חז"ל רבי לן שנתפון אהשורכת
 היה עם אחותו שאינה אשורכת בספק קדושו וזוהרי
 שאה לו לקדש אהיה אהיון אהשורכת אשורכת יאלו
 אה יעבר על תקנת הקהלות אהיון ניווד דתקנת
 הקהלות אהפקיע הקדושי ואם לא תהיה אהיה שאה
 אשורכת ספק קדושו כלל אלא וזוהרי דאון כה וזוהרי

ויי אפלי

עשו וישמחו בהיותו דע אחר אז יהיון להוציא אדם מחנקת
 כשרות בדוחה פ' ב' דמטות ובפ' במצות דקדושים בפ' חוקת
 הכהן דמזרח ל' וחסן לדבי הכל זמן עשר סמות השנים וזו
 שהיו בחנקת בלמות כמן לעעין כהונה או יחסין און ער
 אחר נוחן להוציאו מחנקת חספ' להתחיל כש' ארון ער אחר נוחן
 להקל להוציאו מחנקת אויסוד וכסון דעש' אחר איין נוחן כש' ק'
 קרובים ואספ' שנים דהיא צריע' העש' אחר כדפ' ופ' כש' בעשות
 כנה שניאות בעשות הוכחשית העשה דאם איתין אלו היו
 שם כי אם קרובה בשעת הקדושים היווק עשר הקול נוחן
 ארוך כפ' ואלא אדם קודע' שעות הקרובים אינה מושל' ופ'
 מ' שאלה מוח' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ'
 והוחקה ניה' בשטותה שבעה לוקה עליה השום ניה'
 בדוחה כמטות פ' המדוד ונקדושים פ' עשר יחסין ופ'
 רש' החנקת ניה' כמן שראו אותה לובשת בגדי נדות
 היו דקיעשה כל דהיא אט מחנקת אומה כמנקת אויסוד נועש'
 דזינו דאיה' וזוכ' דאיה' (חיהו כנה אומתאות וטעמים
 דשוחו לא ערוה' לה כמות שעה בגי' שהותה וה' און
 אט לתלות ולהקל ולוחד' דשוח' לא ידע' שחין עדות קרובים
 מושל' נח' אש' הון שהיו כמ' בשור ירון דע' כש'
 הדיחין וזל' החנקת ניה' בשטותה נוח' אחרה שהוד'
 אכ' אש' נח' ונח' ונח' ונח' ונח' ונח' ונח' ונח' ונח' ונח'
 בקדים אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו
 נוח' ע'ל' ה' דאפ' בוחלוא אינה נאמ' יד' החנקת אכ'
 הוח' ונח' שמה' עליו בעל הטור וז' דע' הוא לא חלוא לב'
 לחוק עליו וע' דחאחר שרצה' לתן לו השע' כרו' ש' כש' כ'
 מסתא בקה טובא חקמי הכי וחקרה ודרטה אט תוכל לחנא כ'
 הית' להפטר מחסן בלא ע' וראוי לחשוב כי כנה פעמים טעון לה

חכמה וקדושה להק' להם צפא רעבר' ואם איתא דלא נקדטה
 אלא בפ' קרוב' ככ' הקדו' לה חכמה וקרוב' דאין הוא בקדושה
 דהא חילתא דפ'ט' היא ולא היתה מתעבת לעינים אה' כדאין
 לא טרי' איניש גוני בכרי' ולא היתה מחברת לפז' השנה בשביל
 כפ' זי' לא דעבר' לה שהיו הקדושים קדושים וכדאית' פ' אילו טעון
 נשבת ופדאה וז' עיר' בה' יטאנה השע' כה' כ' לא יטאנה וחסין
 עש' השום דלא טרי' איניש גוני בכרי' ופ' ט' ט' דאין לאו דקום
 ליה כנה לא טרי' גוני בכרי' שהיו ליטאנה פדאה ע'ל' וה' איכא
 לחיור הכי' אי' לאו דהוב' קים לה בגי' דקדו' קדושים לא הויה
 טרי' גוני בכרי' וכדפ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ'
 חילתא לה ט' חקודש' טחוטטין לקדושים ואפ' ש' חילתא אה' כ'
 לביל הקדושים ח' לא חב' כיון טלא יצא ע' הקדושים וחס' כ'
 חמ' בספ' ד' הויה דע' על קלא דאיקדשה לב' כ'
 איתא ד' חח' אחר ליה לאמה כול' ע' אל על תמאי קד' וכו' אלוין
 דבעינא דהוב' קלא לא הוב' אומלוא לאו כ' כחונק' כ' ופ' הכא
 דאיכא לחיור דכיון ד' שר' דהוב' חנקת לא הוב' אומלוא דלאו
 כל כחיהו דקרוב' לביל חנקת קדושים ואפ' דה' חיהו בקול
 שהחנק' כ' וכמן דאחר פלו' אע' חסלו' ופלו' חסלו' והלכו להם
 לחי' הים פ'ט' דהתם ליכא אלא קלא בעלמא צריך שיהיה כ'
 דאלה' לא נחת' בת' לאברהם אבינו חותמת' להטאן שלעום
 ינא קול שנקדטה לאחר אכל הכאן דאויכא חנקת טובא פ'ט'
 דלא צריך שיתחנק בכ' וכדבוחמת' (על מההו' דחלקין על
 החנקות וכו') || || ||

טרי' אופים וטרי' חיות טרי' צמות וטר' הו' מסיר לואן ויחד נפלי
 הח' שחואל' טלו' ר' דא' דאית' את דבריהם ועליהם אטיב'
 בקרבה לשי' עמי' דאטונה כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 ופז' טעה חפ' בעול בית המדרש כמ' אטו' וז' ע' כ' ס' ופ'
 חחורה בחבורת חברים האק' טיב' בהתעבה' אפ' דליהם לחיור

ולחיד תורה וזוהו חו יפקי חושב חטעבם וקטות עלי אדם וזוהו
 לחטובם וזוהו לחוג דעי וזוהו ט געל שם געל שם על הקטן
 אושר כרתם וזוהו לחוב על לוחץ הולכת שם וזוהו וסתרה וזו
 הצדק ועזעזעו עליה קנת אנשים לפי דבריכם בוארם היות כח
 השום וכתקומהם לאו חסכן לער נ דבר פשוט האו לחסור השום
 חק וזוהו כוחו השע חלקים האחר הוא הדבר אשר חין טעמו עלי
 כדחשית לטון חק כדפי רשי בפני חושש בפני קרואים וזו חקיק
 זולו ונחות החלק שחין להם טעם לדבר על ויהיכן כחב וזו החקיק
 הם צדוה החלק זושר יחוק כאלוהי נל שיכלה תעלתם להם על
 הרי שהושנו טעמם דלטון חק השמע רב אשר טעמו נעלם וזוהו
 שרשי תפס כלשונן כולו חין כן טעם כלל לא נסתר וזוהו נחמן
 תפס עליו כבך וזוהו שיש טעם וזוהו שחין נלה וכתבטון כנה הוה
 שהנפורה תורה שזוהו לילך בתקומתם דטון שהוא שטה דבר
 השונה יושר חין כן טעם עלי וזוהו שיהם עתה כן או ניקה ודאי
 כקישך אחיהם וזוהו להם דזולכ לזה יעשה כדברי התשובה
 הזולה וזרע דכן הוה שיהי כתוב בסוף בדינות חקיק הים וזו
 באסכ שבת חיונה כזוהו שיהי קבלה ביד חכמים וחקותיהם
 ודרכי הזוהו ושמ עינינו בתוספת דשבת וזוהו תעלן שם חסו
 אחד שאו היה נחוש או דבר תהיה אשר לא וודע טעמו באותם
 שאינן התלמוד בסוף פ ביה אשה כחן צדי וסיעוק לון והזוהו
 לערב צדק וכן שחטו את התעלע שקדון עכב וכן וזוהו תהיה
 כסלית כסלית וכלם טוען בהם שחין בהם לא טעמו וזוהו סברה
 ידוע וזעש והם יאזכיר קבלי רבות האספר קוזה וכו הוצתה
 כנה בין החינים וכן הוזה וזשילך צדוה לים או לער וזוהו וזוהו
 והחטפת לשלמה וכו וכן הפוקן את החולן וכן וכהו רסרת
 וזוהו וכלם דבר נחוש או דבר תהיה ונה שכלתם בסוף ששע
 בתוספת חקותיהם ודרכי הזוהו חקותיהם הם דברים התעוהו

ודרכי הזוהו הם הנחשים וזוהו ט בכלם שיה שם הרי זה וזוהו
 הזוהו או כי לט בסוף ששע סכב הזוהו יש זוהו השום נחוש
 ויש אחד השום חקיקת הים ועליו השע זושר יש לחסור השום
 חקיקת הים לפי כח לער הוה הדבר אשר שייך וזוהו פריצת הקציר
 הצעירה והשעה ופצט הים וזוהו חסו זכר חסו זכר חסו זכר חסו
 דספרי דקתע שלא תאזר הוהיל ויזעזעו באקטן חוה אע יולן באקטן
 וכו הוהיל ויזעזעו בקלסין וזוהו אע וכו שדרכים הללו דבי שחן ו
 וזוהו הם ולא כחול חקיק יעקב יולן דבי שדרכים לחיותם טעם
 ועשים וישו חקיק ולא לפתח וזוהו רבנים וזוהו זכר דבי דוקן
 כשחווה שעה כרי להחיות חליהם וזוהו לחילת ידועה כדחשית
 הלשון דקוזה שלא תוזה הוהיל וזוהו יזעזעו וכן זולו קוזה ספרי
 שחין יזעזעו באקטן וזוהו כולו שיהם וזוהו חולן ודאי נה דלון שייך
 לחסור חלק השום הילוך אחר חקותיהם וזוהו היכא שהדרכים
 וזוהו שיהיה חקיקת חליהם כחן שישעה השעה התעוה
 וזוהו חין לחלות טעם כששית חולן חספ חקם כדפי לעיל
 וכן הזוהו הוהיל וזוהו וזוהו כן שהוא חסון להתעוה חליהם
 כדפי חל בעשן אחד לין וכש כלבשת הקיפסן שחין וזוהו
 צעט פשיטן דלון דאי חולן לחוסן השניין בתוספת שיהי טעם
 וזוהו ידוע כפיין היות חשית במסדה הוהיל וזוהו לחילת
 לבשתה כן לחילת הנחשך חחטן חן חחמה הכטור חן חחמה
 דיוח חחין שחטך כן יעז לו שם כזוהו חחמה וזוהו דכחב ליה
 כיהן ליה וזוהו וזוהו או שייך לחסור חחמה שהדבר חוכך
 שחין חחטין להתעוה חליהם וזוהו חסו חסו חסו חסו חסו חסו חסו
 וחילתם וזוהו וזוהו חחין בשילת פ ביה אשה וכן בחולן
 בשלה פ ביה חחמה חחמה לכל דבר שיש בו השום ופזאה חין כן
 השום דרכי הזוהו וזוהו שחילת חחמה חחמה חחמה חחמה חחמה
 חחין כן השום דה וכן שעת בתוספת הזוהו חל תפסוק כטעם פן
 תפסוק חחמה יט בו השום דרכי הזוהו וזוהו חספ הכטור

או להתעבד בבר לא יבא עבר חומר או כרי לעבור החכם דבט
קאמר לא יבט אדם לזנום כרי לעבר בן החכם אלא כבד אחר
חומר על הקצות בצפר יטן הרי לך כבדו דחומר ללבוש
ערי ואפי' בחסין שלא יהא נכבד וכו' חומר לעבר בן את החכם
בל ובל כבדו כרפי / ואפי' דאויכא דפליג לם בקבד ואוסר בקב
לקורי מיהא דאיי' בלע וזל וטאלת אס חומר ללבוש קבדו דאיי' -
בלע שלא יכרובו בעבורי ברובים ע' חומר דהביא דפס סורר
וחורה . חזו רב פלוט הוא דלביטת הקאפס חזו כבדו דפס לעל
דבא לא טייב כלל להביא דסוף פס סורר וחורה כפס ואיבאו לא
אסרו אלא חטום דחיי' להא רב פס סורר וחורה . ע' לעל דפס
דאיה להתיר חטון דטי' בפס סורר וחורה טהרי פ' לם דהיא
דאפי' לטנויי ערקתו דחטון אסור וזל אס רב דפס לקטור
רב פס ורב יטול לקטור ברב אחר חזו חטון דפס יבדות ברב
ורב יטל להיות לטנויי אפי' טיטנוי זה טאין כאן חטון אלא טיטנו
חטון בעלמא יקדש את הט' בפני יטל חטון ע' חטון
דאפי' בעיד יטל בילעל אחר ודפס בילעל אחר אס אין חטון
היטנויי חורה על יבדות או על הצעעת יטל יטל חטון
טכדי טהריס בן אין טום חיסור לטל ללבוש אפי' חטון
הפס אחר טהריס ברב כטרות ונעעית טאות טליטרה דאיי'
חומר אפי' כבד אסור כיון טלא עפ' ב' יטל אפי' לו לפרט
ולוח דדוק חזו טיטל ד' יבדות ברב וכו' חומר דאפי' אין לר
יבדות בגז חטון חזו אסור בפסטיא ויקרט את טם בפני יטל
חטון כיון טהוא אסור חטום בחוקותיהם לא תלכו אלא ודאיי' פטיט
דאין חיסור בלביטת לטל אפי' כמ דפלים בן ואפי' אין יטל חטון
ב' כיון טלא חטון בלביטת חטון ד' יבדות ונעעית כרפ' ט'
חטון חומר האחר טלא כ' רב אופס בפס סורר וחורה וזל אפי'
ערקתו דחטון אסור פיר' חטון טבאות חזו חזו עטים לטנויי
במחילתן אחרות וטליטו עטין טלן טחורות כרי טלאו יבטל

חלפני

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

85

87

87

[Faint, illegible handwriting]

86

ארבע הוציא נשולת על ריוון שערך מן לשוען ומסך לוח למען חזרה
 וחזרים דוק בען החזרים מרע נוסח החוסה טולמיש ותכאיתין וזן החזרה
 עשה שטר חוב העולה בערכאות שלהן למען אהשן והנה חת שחשן תק
 שנת החוסה ונשארה זולתנו וקוקה ליבם ושמעם כבתי זוב בעלה כזה
 יחיים והיו החיים חזים לחלוק לה ולא הספיקה לחלוק על אהבה ולא
 נשבעה ראובן דמיוכאי הפעל טכעפ האהבה הוא אהבה נשבעה

129

31 לנכרי הנערי נשאלת עד יזון שפרק מע לשמען וספק לית למע חיאה
 והחשים דוק בען החוששים סרע נוס החוסה בלבושי ותכשיטי וזן החיאה
 עשה שטר חוב העלה בערכאות שלהן לאנפי אהשן והנה חת שחשן תק
 שעת החוסה ונשואה יולאנטי וקוקה ליכס ואתם בכנת יוב בעלה כזה
 יחיים והיו החיים חנים לחלוץ לה ולא הספקה לחלוץ עד אהתפ ולא
 נשבעה על כתובה וירשי הכפל מבעל האזה דוק אשר נשבעה
 בתן יזון צפ יוננים לערב החוששי דוק אשר סרע יזון בלבושי -
 הכלה ותכשיטיה כפ לעפ ביוחיס אדין נכסי ציון ברזל יא להס
 והיו אעט אוקרת יכס אהתפ זה יעלה בכתובה עפ ונה יזון יחיים
 נכסי בחוקת וכתובה בחוקת יורשי הכפל וכו ונפי רבט יעקב זל
 דכח יזיוות דנכסי נב בחוקת יורשי הכפל צפ טועעם יורשי
 הכפל אהתפ שלו נשבע על כתובה זון יורשיה יטולן לנפית
 כתובה ונשואה נכסי בחוקת יורשי הכפל צפ טועעם יורשי הכפל
 והנה יורשי האב מבעיה הכתובה והנה שיחזיקו להס אטר
 החיאה דוק בסרען הכתובה וצפ מבעי החומר היורשי הכפל צפ
 הקדושי אעל נר רב פאול שזון כח בני יורשי הכפל להולין חיר
 יורשי האב החיאה דוק אשר נשבעה בתן יזון אצ הכלה
 היוחי שלו בנו השואם לירי יבני ולו נכח בתן אהשן החת דתן
 רבן והייתה לה בל נערה כתב לה כפיות כסות וסלים שיטון
 עיה דכנת אנה לפני בעלה וחיה לה ונה הכפל נכחי הללו
 השואם ל נין ווחיו נכח הכפל ברבני הללו ופרישה ל יעקב זל
 ביהת דן הנשואין דכח יזיוות ופסק כרבסן דו נקן וכן ד חטג
 ודיתן כן פסק האב להעשה בתן אהתפ אהתפ וזנכ הכל
 חוחנק בעדוקא אלו נכח הכפל כלל כחו אהתפ הת וק הסטון
 רוב ססקי האבות סוף וזון הערי כסיון כנ וכן דכח אשר נל
 כלס הסטון אהתפ דת וכן כתבו רע שיטה וזל האב להעשה על

האזי דזי ואיך רבע זיי בון חמדי עפי כדאורי אוירא מאן יטר
 חמדיס כדאז עמי במדיר דוד מיטיבו כמי מיין וביינן
 חטום דלמחול דידן במדאק טפי וטורט דברי אילו בלא הם
 כמבוס בספר רב זולפס טאי פֿע דערוכין ועל הני דוקטי
 אטר זכה בבס בעל כהיות דברי גאוננים בספק מחלוקת
 רב בן הפוסקים וצריך ליקול הדעת צול צוחרת להיות
 נושא ונתן את אשר עם לבב עם הקטור אך לזו כפוסק
 וחוקק הדין כי לאן קאנט בעיע : הנה דבר פשוט הוא
 דפאקט דברוב היון אם בלכה כרב וטחואל דאז אין אדם
 חורט טבעה לבטו ואם לאו רב זולפס ורמ וברחבם פסקו
 כרב וטחואל ולברי הם הסכיוון סוף וספר אז דתמצאה
 דאז היו ופסקו טאם חתה האלמנה קודם שטלבע טאין
 יורטיה יורטי חתומתה כלום ואולם כי דאזכה פסק
 כל אולער דאז יורטי טלבעם ונטולן וסת טרוכ קצוות
 פסקו כל אולער וזי היה נלעך דזי חטום הא לא אורי
 לרחות דברי קצין רב זולפס טהרי כל מהרס בתשוב
 ומיית לה חדרכי בפ אלמנה דל היכא דאזי בלוג
 בית דברב דגון עלווא טב זולפס במקום שלא נחלקו
 עליו חת וכן לא נחלקו אלא אדרב טמח חתך לטום
 דכרב וטחואל קים לבו טהרי קטו בפ החולן וזל ואזי
 יורטי האטה היכי צלו כתובה הא קל סב וטחואל דאז
 בפ כל השלבע דזין אדם חורט טבע לבטו חטח
 דכרב וטחואל קל כמי רב זולפס וזי נלעך דאזחר שלא
 נלעך טחען בעל האטה בגדוטיה כלל אלא אכזו הוא
 דנלעך וצדין הוא קיים יורטי האטה יוכלו לצבת
 מאכ טחען לזא טייך טון דין דכפא ליברע חכסי יתמי
 טהרי לא היה טיעבר האטה אלא על האב טחואל חיל ולא

טייך

טייך טון דב וטחואל כלל ואפי אהל קס בעל נחמייב בען וזי
 לזא טעמער בתוך הטרט חלצה לחיות לילוח לחברו עי עב
 דקל זיין ביורטי צע אפי זין בערב היכא דחלוח פני חלה
 זי טעך דאזחר רבעת חיתת האטה טהריטיה נדוטיה לורטיה
 פק צכז היבס כנכסי האת אם היו לו נכסים ונאזר האב האטו עבר
 יורט לברי הוא קודם לכל יוכאי יריכו זיין כאן טום צפי כי זום
 צמח זין הוב עמון טהיו חטועבר אז דטפי חזיק יורטיה לצבת
 חמנו דאזחר שלא יחזור האב על יורטי בעל טהרי הוא בעמון
 יורטו וכל כפד טייך לזר הב לא לזיין על פני זיין לזר
 דאז יוכל האב לזר בע אהפס נורי דאזחר טחחוב חוטל עין
 חטום עצמת כמי וברי אין האטה יוכל לטבע ויפסידו דבא צסי
 בפ כל השלבע ההוא דטכב עב זיבן ערבא סב רב פפא
 לזיזר הא טמי הב לא לזא לזיין עלה הוא לא רב טאן בריה דרב
 יבוטע ערבא לאו בר יתמא אגיל ועתה יט לרקדק מאי אוריין
 חטום דבר יתמי אגיל תפסק לה דזי טען ערבא טהלה התפיסו
 צרי זיין היורטי יכול לטבע על כך ויפסידו אלא וזי דאק
 לא היה הערב חוזר על היתומים היו יורטי נטבע ונטולן דב
 אוריין הב לא לזא לזיין עלה וכו' הני כיון טאין האב חוזר
 על היתומים טהרי הוא עמון היורט איכא לזיזר הב לא וכו'
 ועד דאזחר שלא נלעך האב בטור הכתובה עמה טהוא
 מאתים דתקנו לה חכמי אלא נלעך בטור הכתובה עמה טהוא
 לא טייך חיל דין דאין אלמנה נפרעת חכסי יתומים אלא בטבע
 דבא לא טייך עמון דאית לה במזאי ב' טהרי אין נכסי זין כחן
 תמזי ב' דרווק טלרפת עם הכתובה טהיא תמזי ב' כחן טבת
 רטי פיערה על עין אחר ואכ איכא חזקה דאין אדם פורע
 בתוך זמנו כדאטח בתוך חת פק רבב וכן פו העקין וזיין לזן
 ולזר דאזחר טהית טחזרת יבס אין יורטיה נדוטיה כלל
 טהרי לענו בפ החולן טחזרת יבס טחמה חה יעטו בכתובה
 וכו' עי וכה אורי נכסי בתוקת כתובה בתוקת יורטי בעל

מאד יתעורר עליו באטר לא נזכר על הרברים מאין יצאו כי אם על
 אותה ראות כד יוסף הלוי שהביא העיר ההוא בעיר טורטווא -
 וכמעט טמארו טעם הוא דמוי התפוד להתעורר שהרי הוא היה התפוד
 ואילו לא תלה השן באותו אברתם הכתן היה הוא עמאונתם על כל
 אותה השן באטר הביאו טעם והיה חזקה הכתם לעם ונחמא טהיה -
 נודע בעדותו פאחרו טעסור לו מאותו אברתם חסם לאן הייטן -
 חתניקים טהוא עמאונ עשה כל הרעה והעץ שחזר ופךר לפעם מהכלן
 קיטון איך עשו מה טעסון בבית הכנסת של אלכסנדרי וזה היה קורס
 קורס שהביאו בטורטווא חמא לאחר העשה אחר כל זמן רב אחר
 שהביאו בטורטווא ואפטר לומר דלחתיק רביון הדאטונס טלה
 השנין בחברו אחר כן ואונס סבת שערין יחזאו ערים קבעי
 כהאן בקריחונה או סביב לה והטעם אע שולח לך כפיה חזקה באטר
 טאלת ואם יחמאו ערים אחרים ותעטרך טאחקור ואכתוב עור הטעם
 לזכר בתך ואם כי חזר קטב בעיט חזר כל ספק ואולם כי חזר -
 בקטתך טאם יכנע לכסם העל ויקבלו עליהם חסם הדן לפייסך כהנא טאו
 חזקתך עמם כל כך ואם טחול רוחה תהא ימין חקרבת אם יבאו -
 לחסרת הברית כי ירעה שצול בטלו ותע חרובס אותם בעולם הזה
 וירעה שבלעבי חזובוב האמת וטלו ואילו לא כי צל צול העעט
 חטא ועליו דמוי לחסונ בחידת הנקמה לא הייט כותב לך את הדברי
 הדולה : מאד מאד נפכת בבירת המורה אטר יטערכו לפייסכם
 על פיו כי לא ירעה אינה יכטר חטאה רבעס אטר בעעוונ היטערי
 בשון ועם לא ראית לטן לך בחירה לא לומר קא חתנפי אברדי
 וירעה כי חדי קיטון ינו יבדור על האמת והיוטר בדרך ינאו חטפסס
 כצבריים ויכל להטח לך כתב חוכח חתנפי אינה הרב אטר יבדור הוא
 וכלתחמה הטעה תדענו למס כפע ערים כטרים מאד חפנותי
 טטלו חתנפי לפע חתנפי דחוקים באטר סבת ל לטיות כי
 היכי דלחטניהו לכל חר טיכא חטווא י טלו עת כח אכאל כל וכל
 הכות בחיט וטרה בסבת לחזר החברי ינו חוסן להכתב יוסף
 קלון כן חזר טמה זלכה || || || ||

לך צדק אצחק אחרת למעב אילך הטר כי כמתב אילך עי טאחק
 עי הצואה לחב טחיתע וטחית ככתב כי רב פטוט הוא טאח
 בחטא שט לטון הנחה טום גכיה וקטין ופבאמ חניה חרבי
 רב צטון ופבאו החרבי בטלוי יט נוחלן . אונס לא טתמ אצ
 על רבי חרי רב אטר סבת רטח טאחור הטע חטח וכר ריש
 כלטון הזה לטון חתנה ואין עמ גמא יט לבעל דין לחוק ולומר
 דחוק כטווא טח טהוא סחוק לחיתת הוא רטייד ביה לטון חתנה
 טסן חך בע צורס בטעה טהן יפערין מן העולם לומר הטע חטח
 אבל חכריון טנה חעץ טנה (אחר חותי חמא כיון טעריין עיט -
 ולב על הנכסס טהיון טלו ויהט חסן כלחמי חיון אפטר רבב חוד
 רב אטר . וכן חמא קטת חתך מה טחנאמט משובב חטר -
 הוצכר טס מי הוא החטיב . וכל נטאלתי חס כותב חוס טטר
 טאה אע חטח לפוט כך וכך אי מהט חמי לטון חטום חכריו חן
 חבט חמי לטון ואחרים כל דלתי חכריו לתי בטח . חטוב יראה
 לי דחבט דעיקר לטון טח הוא כן לפוס ריהטא דשחא לפי טהוא
 נפטר מן העולם והוא חטח נכסין אחריו הוא חטוב לפלו אע חטח
 זה ולפוט זה אבל חכריו לא שייך חמי לטנא עכל חטח עקט
 דחוק חמי טהוא נפטר מן העולם כלומר טהוא טח בטעת הצואה
 אבל לא כטווא חריא בטעת הצואה ואפי יטנה לאחר חיתת
 וצ רב אטר לא חכר כי חס בטח טחומר כו . וחיבו יט לחמות
 קטת ולומר דהה חכריו טנה (אחר חותי כונא בטון הזה ומה
 טהכריו טח חכריוס אורה דחילתא נקט דחון חך חריא לטות
 לזחר חיתת . ואפי יהיה כן פולח דרובתו הוא טחי רב
 צטון מאד חלה חולק באטר סבת לך חתך לטון חטובתו
 שהביאה החרבי בטלוי יט נוחלן ועד חטאמתי (אותה טנה
 על חיה בין חטובת הצונס קרדחונס יות ויחזר צחוק חמה
 שהביאה החרבי כדכו לקר וטם חתבאר חכריו טאין חושל
 בטח אלא כלטון טויעל חכריו וטאין לחוק בין חתנפי חריא לחתנפי

94

חתי

שיהא אלא שבביא לא סוף באחירה בשלחא אפי' יאמר בלשון שיהא
 חטוב. עב שיכתוב בחילי לשייך כתיבה כלל כתיבת השטר בקרקע
 או חסירה בעלמא דהיינו חשיבה והיינו דאמרינן דבריה שיהא סתם
 וסמוכה דמי. כלומר כתיבת בקרקע וסמוכה בעלמא ויהא בעל
 שיתן בלשון המועיל במתנת בריא. ועל המעלה בן אומת המלכות
 ונל וטוב שיהא מן רב יתקן הלוי נל וכן מורי רב הציון ז' טוהר צ'
 שמשון על שם שחולק נכסיו לאחרים והנה יורשים. ולא נכח להם
 ולא חלק להם לא בלשון מתנה טפי. חכמים נכסי נעשים לפלו או תנו
 נכסי. לפוע או יטול ויחזוק וינכח ויחזוק ויקנה. אלא אומר שיהא
 אע"פ מתנה לפלו ובלו וקא מציע ליה אם יש בלשון הנה
 לשון מתנה וכו' והנה האריך השואל בראיות (ומה שמשון בלשון
 הנה לשון מתנה וטל מועיל הנהא בבבב. ומה חסידק טם ונל
 וכן הטיב מורי הציון לצוות הקטן נעמי דק ויקירו חרטע החתום
 ומה הערך מן לחנעטו געע נאמעם והמודיע כי עינת בשאלותי
 והרצתי הדברים למי רב יתקן הוי והסכמתו ועתי טבטן דבר שאין
 לשון הנחה לשון מתנה שאילו אחר נכסי. לפוע נכו לשון מתנה
 אבל לפי שהוסף על דבריו אע"פ מתנה אין כאן לשון מתנה כלל
 ונהו שאמרו חכמי כל האוסין דערע לפי שחכמי פרטן לשון מתנה
 כלל נכסי. לך תנו ויטול וינכח ויחזיק ויקנה שהרי הנהא שיהא שיהא
 לו או יתנו לו ולקח הנהא לקיים דברי המת ולעשות כל מה שנהו לו
 אבל זה לא נהו לתן כלום ולא שינכח בו אלא אומר אע"פ מתנה והיכן
 חצינו הנחה לשון מתנה כלל הא אחר חילת לית בריתא כו'. עב
 הישך אין להוסיף על מה שאמרו חכמים שהרי מתנה ונהא כן
 בן שנתן מתנה מחט או חטובה לתן הישך אין להוציא מיד היורשי
 חלוא חזק חטובה בפירוט והנהא גו אין כח מחט עכל הציון שהטיב
 בשמו ובשם רב הציון רב יתקן הלוי רב אל רשי. הריף המלחא
 קראוי רב הציון מה ורב יתקן הלוי רב אל רשי. והציון רבנו טוהר

בר שמשון כנולדו לו שאין בנהא גו מחט אחר שיהא בלשון הנחה
 ולא בלשון נכיה ומתנה כלל ולא יהא אלא פולק דמבטחא פטיטא
 שאין להוציא הנכסים מחזקת יורשי. ולא מהע תפיסה אל הפחות
 בבבב. שלא נהנה דבר וברר כלל מתן כבעת או טלתי דבבב. יתן
 לומר דמהא תפיסה היכא דמספק חילתא או ריעו. אבל בלשון
 תנו כך וכך נכח לפלו וכך וכך לפלו ואין הנהא נכס בען סוף חטבת
 שלא היו בען בעתן הנהא אכ אין להקבל מתנה טום נכיה בבבב.
 החזון אלא שיעבר בעלמא ופטיט שהיורשי. כולל אלקו בגונו כן
 ב"ה ואפי' תפעיל המתנה. ואכ יש לדמות מה שטעטן על הבית עליו
 ועל אביו והיו עליו כתיבת אשה וכו' שהנכסי. בחזקת יורשים בן
 כיון דמחסידי צביטא ואין לאשה וכו' כלום ונה ברור להבין. ועב
 שהרי היורשי. באים מחכ ירושה ואלו באים מחכ שטר הנהא
 וכיון דמספק לן לישטן אי מהע אי לא מהע דכל הפחות איכ פולק.
 דמבטחא וכרפי. ועל איכא ואומר דיד בעל השטר על המתנה
 ועב דמאחר שלא נהנה חפץ דברר לפי מה יל דאפי' דבר.
 האומר דבטח מהע על בלשון הנחה דמבטחא מהע. דדוק דבר
 שהוא בען שייך לומר לשון הנחה כלום הנהא ומה לנה הפסא אחריו
 אבל היכא שאמר תנו כך וכך נכח. וליתנהו בענייהו וערך לפי
 ולומר שרעה לומר שיתנו לו הנכסיו טוה הסך שהוא ואין כאן
 אלא כחו שיעבר שטעבר נכסיו לאותו סך בבבב. לא שייך לשון
 הנחה לפי. ואפי' בטח שהרי אינו מונח בען טיול להקבל מתנה
 לעלו כחו שהוא || || ונה לשון כתב רשון ספר בענין הנהא
 פגלכר || || עינת בלשון הנהא ופי' העלע אין בה מחט והערך
 הוא דפטיט דאע"פ דבטח או במנהא מחמת מיתה לא בענין.
 קעין דמי בענין שיהא בלשון נכיה או קעין כדכסי. בפ"ה מי טות
 אחר רב שטח יטול וינכח ויחזיק ויקנה כלום לשון מתנה כמ וכו'.
 עב איבער להו ינה בן יעמד בן ישע בן אהו תיקן. הרי לך

בדי דבעת (טן) איהו משמע טובה בכססים ובהו בצואה אין
 מעבדק לטן הנהגו ונל ועוד למה להטח נ דקט לו מתמכו ואחר
 לטן זה עשבונו להחנות ופטיט שאין בזה טום משמעת וכייה
 וקטן וצד עפי איהנה בקן יעמוד בקן מ' דלף דלף דלף דלף דלף
 כל הפוסקי' ולא קנה החקבל חתנה וכן פסק ד' דלף דלף דלף דלף
 (טן) מעליה כדכח המרדכי בשלי יט נחלקן ולא יהא זה אלא ספק
 דפטיט דאית לן לאוקמי נכסים בחזקת יורטי' דיר בעל השטר
 על החתונה וצ' על אטר לא היתה חולה אלא בריאה כשנותה
 טואה זו הרבה יט לתת דאע"פ שפסק מהר"ם דכל זמן שהחנה
 ונזיה בפי לאחר חותם דחטיב כחצוה חתונה חתמה נחלקו עליו
 שאר פוסקי' ואין הוא עשוי כח שאינו חופשי דום לא יסתובב זמן
 בשטר וכל יוסי דאומר זמנו של שטר חוכים עליו ועלמה שלדברי ד'ן
 ורב שטון ציון טפסקו כל יודעו אין בצואה זו כלום ואין כי סת
 טבס אומרי' טנותה סמוך להיתקף להחנים העב השט חו"מ
 אין העב העד טבאותה טעם הזכירה היתה אלא טחמס הצואה
 צטר נעשית חתום ברייה ולא חתמת חולה ולפי הע' המתק הצואה
 היתה חתמת ט"ח במקצת || || || || נז"ל ס"פ הל"ט ס"פ
 להרא' זכ"ט בעיין הצואה הל' || || דאטונה על אשר סבת
 כי מאד נחזקו אצלך דברי דב' אטר כי בשלטה הקדמות הלכו
 חכמים אחריו אחר בעור ח"ה הטעם בסיוע האשרי והל"ט
 בחיבור התשובות אטר נמצאו אמת אן אנו נאמר כי הדי
 יצחק שטואל אותה טואלה לרב' יצחק הלוי והציון ד"ט ב"ל ז' -
 והא שפך התשובות אן הם יחלפ' ארבע שהיה הדי יצחק
 השואלה היה אדם צולו מאד מרהיב לו הציון רבינו טואה
 ב"ל דרך בעד כלשך לצלות הקטן וכול וכן חוסר ד' מתק
 לטן שאילת שהבניו דאיות רבת לכל רבינו וצ' על ג' -
 הבניו דאיות שאין כלטן הנהגו חוט וכאטר הטיב לו
 הציונים וצ' הועתק לא הורע כמו מהועתק התשובות

אטר נמצאו אמת ואטר סבת טקטה הדבר אומר שלא ידע
 דברי החולקים דאזכ בשלח טעם הל"ב סמ"דו ע"ד אמת
 הוא כ שאטר יחנאו דברי הציונים הקדמונים כתובים על ספר
 ידוע והפורסם והפוסקי' אחרונים יפסקו בהם דברייהם
 כבא ודלוי מודיעו לך ד"ט להלך אחרי הפוסקי' האחרונים
 דודאי פטיט הוא שם הם ידע דבי הציונים הראשונים ואפי' הם
 לא קבלו דבריהם ודאי צל דטעמא חנו לחלק על הראשונים
 ואנו בעינן ותינו אין לנו להכריע כדברי הראשונים אלא אחרי
 הפוסקי' האחרונים יט לנו לפסוק דהא הו"ו ידע בדיה קדמאי טפ'
 היט ולא חנו בקו טעמא וכן סת רב אלפס בסוף חס"ד עובד
 ונל ואין לא סכ"ל לן הכי דכין דסעי' ד' דלף דלף דלף דלף דלף
 לן בדיה דאסרי' בדיה רבנ' העבדו רעל צ"ל דלף דלף דלף דלף דלף
 הוא ואיננו הו"ו בקיאי' ב"ל רבנ' העבדו טפ' היט ואי לאו קים
 לבו דמאי מיוחדו רבנ' העבדו או רסמסו הוא לא קאטרו ליה
 איננו ע"ל הדי טתלה הציון טעמא דהילכת' סמ"דו חט"ס דאי
 לזון קים לבו דהילכת' דקדמאי או רסמסו הוא לא הו"ו פליג'
 ולפי הטעם דרוק היסא טרבי הראשונים סמ"דו על ספר ידוע
 והפורסם אבל היה טעמא סת' כשאר הציון אחר ולא עלה
 זמנו על ספר ידוע אפי' אם יחנאו פוסק אחרון שיפסקו
 כפך מהציון הקודם לו איכא לוימר דלחא לא שחיע ליה לאותו
 פוסק האחרון דכיון ואי הוה טחע הוה דר ביה יו"ט להביא
 דאיה על זה מהא דצ"ס' כסמ"דו פ"ז ח"ג חניאת האטה תלה
 ליה רב לו ביע חטי באחוס טעמא חכום ס' ע' ב' חכרו
 כן חטבנו מוציאין לפרנסה וכו' ע' וז' יוחסין אוח אחר זה
 ואחר זה אין מוציאין איבע' לבו ל' יוחסין לא שחיע ליה בא
 ד' ואי שחיע ליה הוה חקבלה או דלף היטמע שחיע ליה ולא

קבלה כדווקא לומר (אבלט דטאוע איה ורחי לה וכתב באי
ציון בתי וצל עבאיו בזמן לחקור רברי ז יוחסן שהוא במראה
מימר אחרים שטח עברי ז חוציאול אפרנסה ויהא נהם קולו
ודחאום וכיון שדחאום ז יוחסן שהוא במראה לא עבדין כה
נוו דילוי לון שחיע דווחם שאילו שחיע לון היה חולק עליו תש
וכו ער עילטן דלא אפשיט אי שחיע ליה מי לון שחיע ליה
האכר דספיק לא מחזיקין פלוגת כן ז וכן ז יוחסן עכ"ל
היו לך כהדים שכתב יב האיו ציון זל דיון להחניק פלוגת
ואכ צוית לן (ויחיד לון שחיע ליה לז יוחסן דרבי ז ודיו
הנה שחיע ליה לא הנה חולק עליו ועל היינו טעם דכיון
דלודו חניט בשום כה"ל זון חידו חידו דז דלודו הכי
דחוציאול אפרנס וכו) ולא שהיב כק בשו"ב שאלה רב ד
דללא ליה ביע חטוי וכו' חאום הכי זוכא לסמוקי דילודו
לא שחיע ליה לז יוחסן וישל הכי סוסק ככה"ל דאן
אט להחניק ויחלוקת זול זיו הוב דמען בברייתא שחיע
כז אוח אורה יוחד ויחלודיו חשדו חסתא הוא דשחיע
איה לז יוחסן ואפי הכי לא קבלה והוא פסקין סוותר
כז יוחסן שהרי היו בקיחו בכל הפיתת והשחיעת איוו
כז חפי רב וישל הכי כתב הנוועם דהלכה ככתב אי
ולו דחריטן דשחיע לבו דאי שחיע לבו ויילו דקוחו דיון
הרי כיו יוכל ביה אלו נחיא כח כשופב שאלה כי הדין
דללה ליה רב כיע משהו כההוא הוא דיוספן לסמוקי
דיוה (זו שחיע ליה נהייט רכע תלמודן הק כעין ד
דדילודו לא שחיע ליה כן ולודו בע ככוח דוקוחו
כדילודו שהחזוועם מולק/על הדאטועם זולו הייט ז
טעם כרסו/ קולאי העתת לן לטון משופב רב/ זולו

111
כן היתה כתובה לקמן זה ימים רבים כסידור אשר כתבת לא פחות
ולא יותר אלא שהיתה לפני פנימוח יתירה ולא פורט מי אורה
ינתנוך לעקר הדין הוא כבד כתבת לך כי חרבי לין ראה
לנין טאנו עתדין עליו ועל אבאנו יותב בעלי ואונם
אחרת להשיבך דאטון חושן בעלי דאטועה עלאה שמת
זל ומה שכתב כי רבי זלמן היה חולק בלשון חניק בעניותי
לא חוכח כלל ע"ל. אומר אע כי חוכח כן (אכן) חתך היה
שכתב והביא הארדכי זל וז"ל כיון דאומר ועש"תך
כעש"תי על פיו קרינא ביה הא לתא ללא חניטו ככאלו לטע
דש"א דחבט אלא לטון יטול או לטון נתינה טטם חושלן דבריו
בלקטן וחטיבה וחסידיה טחא תשרי דעת עליו ע"ל יט
לקרק זה לו לומר לך טטם חושלן דבריו בלא קטן וחטיבה
כי חס עינין זה לזה שהוא בא עליו אדרב"ל עקר כוונת בנות
משובה היא לזכר כח חתנת ט"ו ולומר דלא אהניא כי חס בנת
וחייס בלשון חטוב ואפיכך לא אהני כשנוה ואומר יך כרי
אפיך כפי ועש"תך כעש"תי וכו' ומה נשמך מהפך אל -
הפך לומר דחושלן דבריו בלא קטן וחטיבה וכו'. אלא ע"כ
זל דחאחר שאומר לטן ללא חניטו ככאלו לטע דש"א דחבט
אלא לטון יטול או לטון נתינה דהיינו הני דאומר רב טט
יטול יחניק וכו'. ווינה שחיע ליה לך ז"ל דז"ל דבעין לטנא
מעליא בחתנת ט"ו כחן בחתנת בריא (אפיך) עש"תך
כעש"תי דקאי עליה וחשום הכי קא קטי' ליה לרב זלמן
א"כ הוא דהני לטע דפ' חי טאת (לטנא מעליא נתיב וזין
ט"ו חקנה אלא בלשון שהבריא חקנה א"כ זה יפה כח חתנת
ט"ו יותב חתנת בריא ועל זה חתנן לך ד"כ כח חתנת
ט"ו דחבט בלא קטן היה טאין כן בחתנת בריא דא"כ אומר
לחבירו הני טתן לך דבר פלוג פטיט ללא קנה אלא א"כ

קנה בלא במחיר מרובי בקעין ואם אית דול לך דאיתא סומ
 איטא דהיב בטיח ולא היב בבטיח כדיל לרבי אטרי לטון
 הנחה דאיתא קטל ליה לך עד שבו פקד לומר דהיב לטע
 והיב בלא קעין וכו' כדיל קטל עליו וכו' כדיל דהיב לטע
 טח וכדיל טח דהיב יפי כח דהיב טח דהיב און בלון
 צבוע כמו אע חניח וכיוצא ב' ללא הוה היב בבטיח אלא ע
 סו לך ללא היב סומ לטע בטיח ללא היב ופ' בבטיח :
 ועד גברי דבר פשוט הוא קמ רבי אטרי ונורה דאין בלון
 הנחה סומ לטון זכיה אלא דאזיל בתר כוונת הטיח הנחה
 וכיון דעקר כוונת טח הוא בלון זה לפום דיהטא דעלמא
 אזיל בתר כוונת ואיך טאין בלון לטון וחמה וזכיה
 ודלא היב בבטיח וצדו כדברי רשבא ספקק על א
 דברי ר' כמו סבת למ החורכי בטחו וז' ואזיל בתר
 אוחדא דעמ ומהו לקי רבי הוה וכוננת על : וכן
 כדיל ער דאזיל בתר כוונת טח וז' דעת וכן ער
 רבי אטרי לחבן אבל ר' זה חולק ולא אזיל בתר כוונת טח
 כי אם אחרי חוצה שפתו כמו שבטיח דאיה דהיב דעלמא
 דיתק קטורה לו על ירכו וע' וכן מוכח כל לטון טובת
 וחתיך דברי בעל החורכי על סתם דברי ר' עקר ארמית
 וז' ור' שחוצה ספקק כזה ואומר כיון דאיתא כו' חתיך
 לטון ספקק חטיח דלא נ' לו דברי ר' שחוצה ומה ש
 מוכח וז' דאיה דר' חטולם דות דברי ר' שחוצה ולא נתיטרו
 בעינו דקאי כוונתה דר' צטון זה על הרי לך טענת
 בפסקי קדמונים כמו ר' חטולם ונסתים באחרונה
 כעל החורכי לעשות עקר חורכי ר' ללא אזיל בתר
 כוונת הנחה כדברי ר' שחוצה אלא ע' לטון

דמועיל

דמועיל ויטרי כדיל וז' למה לא נאמר כ' ד' חורה כזה לקי
 דרעם ודעם החלוקת על' לא דרעם זה על על דעת
 גברי אין כאן החלוקת חרש גברי כדיל נחלקו על דברי ר'
 אטרי ר' ר' יתק הלוי ופצון ד' ב' ופ' החלוקת זה
 מלי בחלוקת ר' ור' שחוצה כדיל וכאטר דהיב לך
 בפתח הקודם : ואטר כדיל ער וז' וזה טענות דאיתא חטונה
 ר' הלוי ופצון אית' שפי להיבא לטון דזע חניח אין אועיל
 אפי' בטיח כו' חטיח (אומר בערו ריח דתפס החקל)
 בלעת הכוונה אורו דאפי' בבטיח עמי היב כו' ער אבל
 כהם כדיל ברשות החקל ואומר הנחה אע חניח וכו'
 ואינו חוצר וטוולו חקן כדיל בלון יצאו ארשות על
 אפי' ט' דאיתא לחומר רבי חטונה אפי' בבטיח כדיל
 לחברו החותק בגבסין אע חניח לך זה ספק דהוה כמו
 חטילה דמועיל ברבור בעלמא על' : דבר פשוט הוא כדיל
 כדיל טח ללא היב לטון חטילה כדיל וז' וז' וז' וז'
 כי אם צ' חוב וחלוה דלונטרה נענה וליה ליה עלה זולא
 שיעבור בעלמא ונבדלתי עליך זה על על דעת אלוטיו
 חטון חתקת היורטי / בעם זה ובלא חלוד עיך הוא
 בק' דקידוטי / צ' ער ער דפריק חב' לטע ליתא
 ליה באפי' ח' גיל וז' וז' ער ער ער קט' לו וז' חטע
 דכין ד' קט' ללא היב ביה חטילה דדוקא וז' חטע
 חטיק דאין ע' קט' ואין לו עליו אלא שיער בעלמא
 הוא דל' לך לחיור באפי' ח' גיל אבל לא כדיל קט'
 דז' לחטון שהוא בעין ללא טייך ביה חטילה כדיל
 ואין לחור דחטע חט' טאורס וחחנק בערבו גברי
 בבית וברשותו הוא וחטום כו' לא היב ביה וחטילה

דרווק בתם רבוב קא חסייע בברדיה כדחטוה לטעמא דקור
 דקאחר דקחסייע בברדיא וכו' וכדפי' טמ רב' שמואל בבר
 רבין טסיע בברדי' כחאן דאחר ליה לך חוק וקט דתי
 וחתימת חזקה יתורה היה רוצה רב עין לזכות בקרקע
 ולא חכח וחיל לחוריה כרפי' טמ רשם ובא דקרי ליה
 וחילה חטום טלא היית כטאר חתנה המתכות חטום חצי
 ליה עיח נפשי' אבל כטא לא היה נותני לו אפי' ואוי דסד
 וכ עין אי לאו חטום טלאה א טרב עין בנה טמ הכותל
 וביה סובר רב עין שותק טבוק טה לו לחזיר בעין
 הכותל אחר חטום כן חסלו לו וחז על יד הסיוע היה רב
 עין רוצה לזכות כרפי' לעיל: ואטר סת ער וזל וער
 איכא לחיור דבאי אפי' חעח אינו חועיל בטוח וכו'
 חטום דאפי' חעח חטום אפי' חעח חעכטין ונה אין טייק
 בברדיא דרווק טח חעח חעכטין טברי הוא חסיל לחות
 אבל כביא לא עכל חח טחג ורובא היא זו טברי אפי'
 אחר בטח לטן בחועיל בברדיא חעכטין טח בעט נותן
 וכו' וכי ונא בנה כטיט דלא קנה ער אחר יתחיה
 דחתי טח לא קנא אלא לאחר חיתק חוט כסל לחכמ
 יט טחילין ואפי' אפי' חוי בע לחיור דקנא עמ יתח
 חיתק דרר כה סגל טמ אפי' חתיק חח לא קנא
 אלא לאחר חיתק וכו' קדמו אחיך ופריך עליה וכהא
 דאיתמר חתי טח איתח קנה אפי' או עמית חיתק וכהא
 אחר לאחר יתח חיתק. ואטע דרר כה אפי' וכהיא דר
 יתח חיתק ופליט דכל לטן חתנות קאחר ואפי' אחר
 וזו טח כן אדלא חפלד כהא כה וכל כטוא אחר אפי' חיתק
 דחטח לאחר חיתק קאחר. ואפי' חיתק דכטאחר לבער

כן דמו חכמ חטום דלאחר חיתק קאחר היה כטאחר בעט
 חתק לכל מה טב טח נותן אינו נותן אלא לאחר חיתק
 ואפי' אחר בעט נותן וכו' וכדפי' וטעמא כרפי' טמ רשם
 וזל דסתם אורס בטות חחוט לאחר חיתק אינו חזה
 לכוניא חכמו ער טמחר חיתק עכל: ואטר חתיק לוה
 דהרחה סל כדא חקאחר רבע לטע ריטול ויחזיק כן
 דרווק בטח חכמ אלא איכא חילות כביא דליכא בטח
 וברי' בחטום חל עעו לחיור דחילת דליחא בברדיא
 ליה בטח ועז סת דאין לטן לרות טעם חרט חלבו וכו'
 טעח דאיכ לחיור אחר' לחיך יפסא טברי לפי חתי
 איכ חתי פלעג. בחטום פליק על הרחה ורב אטר חטין
 בעה אי חכמ בטח או לא וע' פליק הרחה ורב אטר
 בעל ויחזיק כן אי חכמ בברדיא ווי לא סתם טמ בעל
 בעור חח חתי אטר פליק אחר' כהא ואחר חח חתי
 בברדיא וכו' ואחר' יט חעח בחחלקת כל ער טכול
 ואיכ לחיור דהרחה ורב' אטר פליק בברדיא בחטום
 ורב' אטר חטום כפי קאחר הרחה חע לטע חתי
 בטח דרווק חטום רסל חטון חתיק לא חכמ בטח. ולא קטי
 ליה לחטוב לטן חתיק רסל דרווק חע לטע חכמ בטח
 דטייכ לטן חתיק קנה אפי' לטן חתיק רלא חטח לטן
 חתיק כלא אלא טחוא חתיק חעסי. ולא טיחטבו לחכמו
 כל לא חכמ אפי' בטח חטום כפי קאחר חע לטע
 לא חכמ ח כ בטח כדחטוע כטט החלכה וכהיא דר
 דחיתק ליה לבי חתיק טח כפי חתי טחח ולא חיתק ליה
 וזו דיע דחתיק חתיק אפי' אטר חתיק עמית ופי'
 טחח רסל לטן חתיק חכמ חתיק חתיק חתיק חתיק

חניניהו כיון דאיהו נפטר. ואלו לבת אשתו. אשתו אשתו אשתו אשתו
 עליו אלוהדמים כרפי. טמ לטי. ואלו אע הטבת. כו. ער.
 אלוהא דב: ספק אילן בער וער הטום דאיהו נפטר
 לקנינה שחד ^{הטבת} עתי בין. תעמים הטבתו בין אבי
 הטבת דינו לעול קרקע ^{הטבת} דמים כולקון הילק
 גבי ארעו עמ הטבת דאיהו נפטר ^{הטבת} דמים תעמים
 להוציא חתני ועליהם דאיהו ער. ואלו לא טמא: זו היא
 דאיהו טמא עתה עליה זה ימים רבים בכל כולא בזה.
 אחים לא נכית. להוציא דברי אחר מן הצדו. הקדושת
 אטר היו לפעמי ויהיה אטו טומא ער עמ אחר.
 אחרי הבע בתק זה לדי עמעה תשובה דרשבא ואלו
 ער שאול בר אובן טלוה אטושן באטמן ולמן אחר
 דאובן מן לי אטכונ ואתן לק. דינעם טהלושת השיב
 טמען עטרים דעי. הלויתך ובה ער אחר ואחר לא
 ידעת בכחה אטכנס אכל יד עת טק וכן הטבת
 אטכונ לוי אטיב אם הוציא האטכונ לפע בר או לפע
 עים דהרין עמ דאובן הלוה דכל תקום טעם אחיה
 אותה חתן אחר אחיה טבעה ואילו היו כאן טע ער
 טראוהו ודאי היה אטושן לחזיר לו האטכונ בעטרה דינע
 דעלו להביא דאיהו על הסך טמא. אינו טושן אלא האטכונ
 כלום ופוק ליה כהיה רפי התקבל יתעיים אומר. אעמט
 הטבתו ופך אומר כו. דמסקיט על היעמיה להביא דאיהו
 חט ארעו לעביעו קיימו וכו. ער. הדי לק בהדי טפוס
 דאיהו דטמען וחזק ותבס אטכונ ברן אפי הכי

עליו

עליו להביא דאיהו טלוה לו עטרים דינע. ולא אהב ליה מפי סת
 כיון דאינו טושן אלא האטכונ כלום והיינו חוט כרבי
 טבתת לק לא פחות ולא יותר. ועל אטר חזרת אמת
 ואלו וזרדף לעד דעריפא מביסה זו טהו תפוס. ומה
 וזו חזק. בטעת החתנה והלואה ונכו כן לאלתר ער
 כיה לא חעליה האי טמעמלו דהיאך ינכו כן לאלתר
 אי חכח חתנת בריא הדי טו כל הפסקי טאין בלשון הכנה
 כח חתנת בריא ואי בכח חתנת טה הוא קעמא אלא לאחר
 חיתה ^{הדי} אין בדת הטו להסתלק חכסו ער אחר צמר
 חיתתו כדכוחת לעל בדיא. ואטר כח ער ואלו ואף
 טהגכרו זהובים ואינם בעין רטוב קאורה ער
 אעמק לק מה טחמית בתשובה בטמ דרשבא ואלו ער
 טאל צוואת טה טבתת בה טה אלפים דעה אבתי אמ טר
 טיהו לו חענת טבעים דאענת חוק קאמר או טאמר
 רטוב אלפים קאמר וכדאטע בביבעית ג. הוראה חתן
 הטענה. וטיב דזה טאמר טאמר. טושן וער לביד
 ואלו חורה בכור חטים דהוראה חתן הטענה היא אינו
 נכון אעפי טי קנת חפרטים טכורים כן כו. ער. אבדן
 טלפעט אין לה כלום אלא אטמ ט. לו חענת בעין. ואת
 ומה אין אדם חטה בטעת חיתתו ופכ בתל טרעת
 קרובה אצלה. וזו דככה חייטין לחנה קבר ואף
 קיימה לקלווע קבר לא חייטין הייטו בטיט לו חעס
 אחרים ולומר טאין הורטי. יכולים לחותמ אצל חנה
 קבר ואף לא אחר זה וזו אפי. לית ליה בעין והוא
 חומר חכסו דא וכו. ער. וער הטיב בתשובה טהיה
 דאובן טאמר בטעת פטירתו. עתן כך וכך חכסו לפלו

וישן חכמי תלמידי רבינו (אשר שם כו) עבד ועבדיו בן שבעין וזוה לן
 לו תלמידי רבינו אילו בעשרת ויחפצו בהם ויחפצו בהם ויחפצו בהם
 שאין לן לו חשש אלא אשך השמן העציר השני מן הבכורות וכו'
 רש"י טל טהורין עם שבעין דכל שמונה טעו לו קך וכך השת דווקא
 קאמר ולא טוב ופלוט. היא דרב ויחפצו וכו' עבד ובה דקאמר
 חכמי תלמידי רבינו לפנות ע' ויחפצו בשן לא יהב לה חירי דהא
 ליתנהו ורב טל טהורין בן לעולם הוא דלא טוב קאמר אלא דווקא
 והא ליתנהו ואי נמי איתנהו כדליתנהו תלמידי רבינו קאמר ואי
 קאמר התם והילכתא דאשך קביר לא חייטין היינו דווקא בראשית
 חנה בשן ואיך דלא אומר חנה ג' כו' אלא היכא דליכא חנה איה דלית לה
 ולא קנה איה איה וקנה וכד' וצדוק חספך ג' אומר חכמי וכו' חירי
 כהר' טפסך שחייטין חנה קביר ולית לה ליה כלום לקבל חנה בטובה
 לו לתלמידי רבינו או גבובים ואינם בשן אם לא אומר חכמי אלא תלמי
 קך וכך גבובים מילתא בגרון הגה טל אומר חכמי ואפי' בבת
 ארשת קרובה אצלה פסק כן כל באיטט אחרית ובה לא חשבו טוס
 פוסק שיתחוק עליו ועמה דאיה ע' חנה סנה קפלת לבטל ד' צוואה
 ג' ולבטל חזון חתוקת יורטיו ועוד כ' מן דין וכ' מן דין הייך יכח
 החקלים חנה כלאמר לתלמידי רבינו ואינם בשן והא פשיט דאין אדם
 חקנה דבר טל אבא לעולם והיו חטיב דבר טל אבא לעולם כדלית
 ב' בתקבל וזל דתי חורין לא קאמר וזל כ' אומר נמי חורין היו
 דבר טל אבא לעולם כדלית ב' באומר חקנה ע' דתי טור ג' על עולה
 כו' וזל דהתם חטום קאמר לביטול אבא אומר דתי טור על עולה
 חטום התם דלא חטיב דבר טל אבא לעולם אלא כוה כחו דקל לפי דתי
 רב'ע לחומר יקדט בטור לחינו ופי' כ' אומר נמי דתי חורין בע' לחומר
 טיהא היין קטי לו לחינו א' כ' כ' היו חקנה דרומים בעולם טפס
 עכר ויין טל אומר ופי' קאמר דתי חורין טפס טפס לא קאמר ופי'
 חורין העומר לחכור לא קאמר ע' ל' טור: ולא חייב ע' לפי השט
 חמ' דסין היה חקנה דתי טפס עכר ריש לבוכים דהא אם לא עכר

חטיב דבר טל אבא לעולם ואפי' כ' קאמר דתי חורין דאפטר לפי
 דהקנה לו היין לחינו כמו טפ' בפרוט ראטון וכ' כדליתא לפרוט
 כ' אומר תלמידי רבינו סתם וליחפצו כ' כהא אלא אפי' לפי
 דראטון חתופ' חטום כהא ל' חבן דווקא כ' קאמר דתי
 חורין הא חטיב דבר טל אבא לעולם חטום רב'ע לחומר טיהא
 היין קטי לו לחינו הא אומר תלמידי רבינו חנה או רבינו או גבובים
 וליחפצו ורבינו חכמי אנו לחור שיתנו לו דתי נכסיו לביחור
 ולא אומר חכמי כ' טנוכל לחור טהקנה לו הנכסים לחייב
 חטיב דבר טל אבא לעולם ופי' כ' ואמר כ' טם חוסיפו
 חירין אחר ובעמידו השמועה כ' חנה ד' אדם חקנה
 דבר טל אבא לעולם ולית הילכתא כוותיה כהא אבא לרין
 דקייח' ל' דאין אדם חקנה כו' פשיטא דלא חנה אפי' אומר
 דתי חורין או דתי נכסי כ' וכו' כ' טל אבא דכיר נכסי
 אלא אומר תלמידי קך וכך גבובים וליחפצו כ' וכן חתופ'
 כ' כ' כ' וזל דתי חורין לא קאמר חנה ואי אומר דתי
 חורין הי' חנה ובלא דבר טל אבא לעולם הוא כו' וזל
 דהכא איירי אליבא דרב חנה דאיהו סבר דאדם חקנה
 דבר טל אבא לעולם וע'ל טעמך חקנה ע' חטום כהא
 ד' דאפי' אומר דתי חורין חטיב דבר טל אבא לעולם
 כ' וכו' כ' בלא אומר אלא גבובים סתם וליחפצו בשן:
 ואטר סתם וזל וכו' טעמה כלשן דחטום לבטח לחנה
 טבוח דאיכ' לחומר דכח פ' חיר ע' אדרב' טע' ריש
 ד' לרקך כפך ולהעמיד נחלה דאורייתא ולא להעביר
 ולומר דווקא אומר לבטח וכו' דחטום חנה טבוח דאפי'
 גבובים שמועס היו ובהם לקבל חנה טהקנה או טם
 כידם והיינו דקאמר לבטח חנה טבוח חנה כדלית
 ל' לבטח דחטום לבטח חנה טבוח חנה טבוח חנה טבוח
 חנה וזל אלו טל על דאוס' טמב' על שבעין חקנה
 נחמה ל' בטח טל טל ל' חנה חכמי וכן אומר

תנו (לדאוב) חנה הנכסי וכו' משוכה לא ירענא מאי תבע
 ליה לומר דהא לא אחריה אלא תנו חנה לפלו הנכסי והע
 נכסי שהיית מוחזקת דיתמי הוא ולא רדה ענהו כלותן טעם
 נאבעה על כתבתה ודילא חנה קבר קאמר ואיך רפסקיט
 הילפת בספק דיעין לחנה קבר לא חייטיטן הע חילי טעם
 דאמר תנו חנה לפלו הנכסי רבין רכל הנכסים טלו הם חנה
 אי קבור חנה לי טאיתו קבר עבל. הרי לך בדיחא דחייטיטן
 חנה קבר דייקין ליטא דחנכסים דאיך דאיכא לחילי
 רבסי דיתמי קאמרה וקרי ליה נכסים חטום חוב כתבתה
 החוטא עליהם כל הכא לפי הנלעך דאיכא לחידך ליטא
 דלניח דחטומע כמו טהור ואיכא לחיור דהפקידה בידם
 גהובים עם החטולין ואותם הגהוב/ הוא דתנה להם.
 ואטר כתב ונז' ועריפא ספיקא גו וכו' ער. חני החקלים
 לחיור אנו קים לן כהו תנא כו' וכרבת רב' בחד חתעבולא
 רבי נדעית חתעם פל נערה עכ' יט לחלק ולומר דווקא
 חתם חני לחיור קים לה לי כרטי. וכן טהרי כבר עמדו
 הנכסי בחזקת כטעמא האטה ופיה רחמי לצבותם וייר
 ולכות בהם לכע' חרינא דצור אבל בספק זוחר אפטר
 דס' ללא חתעיא תפיסה היכא דלא חני עושן טענת בדין
 ספ' דחוספק לן דיעו וחחות פלוגעו דכרבת וכן נרא
 קטר ודלא אנטמן טבר הרז טחואל אלא בנחעית חתעם
 ואי בכל ספקו ס' היט הוי ליה לחינקט חילתה בסתמא
 ולחיור דכל היכא דאדא דאיכא פלוג' דכרבתא אי
 תפס חר חיעיהו חני לחיור קים לי כהאי רהע ירבת
 וע' איכא לחיור חטום הם כתב הרז טחואל טיכור

החמ לומר קים לי כרטי אי תפס חטום לחטומה נ' לו רבני רטי
 אלא טלא רנה לעשות חעשה להוציא מחון טלא סבני רטי וער
 יט להאריך אס' יט לחלק בן היכא רחמי פלוג' דכרבת אבמ
 העולם כרטי ורטי וכן היכא רחמי פלוג'. דפסקים אחרות
 וק'תע' לי לדקדק טיט לחלק בבר חתק תשובת חתום אלא
 טאין ספק בירי להאריך כל ק' וחטוקו כ' גה לא חעלה ולא
 וחוריד בעין הגה טהרי רב פטוט הוא בנזאה גו חוט אולפא
 רטום פוסק סכתבת לעל וכאטר חני עתיר לטוב ער בעי
 ועל אטר כתבת בבר זוחר רבין דאיכא פלוג' דכרבתא
 ואילו באים וכתב ירוטה כו' דאית לן לחיור יר בעל הטער על
 התחמנה. וכבת דלא ידעש מאי בעמי לחיור רהא איתין
 לחיור חוטמא וחברו עליו הרואיה וחטום טער לא הורע
 סזו ע' רבדיך: נבדלת' ליה לא דתע' לכן נכות טהרי יתם
 טעם אמה לא חבת' ה טקדוה תפיסת' איתת החטוה ח'
 סבת' ה סתם טחקבל' החתנה היו מוחזקים ומי נפטי כ'
 חטמתי טהם תפסו לאחר איתת' ער עת' אלא כבא חתק
 גה האחרון אטר בן בארת טהיו הנכסים כבר ביר החקבל'
 חתנה בטעמ' הנזאה. ואס' נדרתי ר' אחר חזרי. ר' בעל
 חת' ורב' טחטון חטאט' והס' ספיקו דכל טחמילת דיע
 החע' אפי' תפס חפקיטן חיעיה ולא חתעא תפיסה אלא
 היכא טחעפס קודם טנו' ד' הספק לר' אחר חתמ' אלו
 היכא טחחפס בא וחחות' טענת בדין לר' אחר חתמ' אלו
 טלא היה בנרון הגה לפי חנה טחטבת' טחחפסה היית
 לאחר חיתת' אפי' חתעפסי' אין יכולים (טעם) בדין חנה יפלא
 חידך לומר דלא ידעת חזוי בענא לחיור חלא דבר פטוט
 הוא דהיכא חלא חתע תפיסה אפי' נקט חתעפס טחח חיות' ל'
 לחיור רוד בעל הטער על התחמנה. ואטר סבת ער דהי' דבר
 הטער לחיור חלא אחר' דיר כ' על החתמנה חלא דבר פטוט
 הוא דהיינו דווקא היכא טחספק טפל בכונע הטון או חלה
 כהיכא דחחמייב לת' לחברו חנה זוחר פסק טפסק רב' אטר
 לטיך לתנו לו אחר טפסק הפסח הבא דאטין. דואו לך נתכון

בלשון לא היה בבית סוף כי לישון א דבנה ונה
 ברור לכל מבין בן יחינו לטמון . וגו' שבמה דברי
 הציון לאפוקי חרבי . דה דספק דבבא חני' ללאורה
 חטאע דהית ליה שבבא חטאע לתן לאחר ויתת רט
 לו דין חטאע חטאת חיתת ציור ולא דין חטאת ברא וחינו
 שבת טם הארדס וכן חטאע חתך פטי . לחבן וללאורה
 חור ב רב' חאיר עצמו בפר' יט נוהלין טם תפס דרי
 רב' יעקב עקר פס כדרכו ברובה הקוחות לחזור ב
 בלשוננו פעמים יקר לו טעה אחת ופעמים טעה
 אחרת וזה לשיטתו דפרק יט נוהלין טמא טעות דת
 חזאנריך לכתוב מהיום ולאחר חיתת בלאחר פשוט
 הוא יותר חב' עתה בכותמא שבבא חטאע לאחר חיתת
 שאין כאן אלא חטאת ברא ציורה חזאנריך למעב האוס
 דבחתנת טה לא שייך לחתך מהיום כלל ללאו שירע
 לבחין בן יחינו לטמון דאפי' אחר מהיום אם לא חזרו
 ב עב לאחר ויתת טמון חת' חת' דהיא חת' ברא
 ציורה פטי ברא חת' אם לא חזרו ב חת' חת' חת' חת'
 דאחר חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 וחחר דפטי טם הוא חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 בנה בחתנת ברא חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 דרי פשוט הוא אפי' לתקנת שלבת דן טמא עלה אע"פ
 עלב רב' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 שיתת חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 לו דין חטאת טה אלא דין חטאת ברא . וברי באור טעם

Faint, illegible text in a medieval script, likely Latin, covering the majority of the page.

Faint, illegible text in a medieval script, likely Latin, covering the majority of the page.

ענינה אשר טם סתם רב אשר דהב לטן הנחה בדתה שיה
מב וזל יראה לי דהב דעקר לטן לנאות שיה הוא לטן זה
וכו לפ שהוא נפטר מן העולם והוא העם נכסיו אחריו הוא
הנה לפו אע העם זה אבל בכריה לא שייך לטן זה עפ"י
הרי לך בדין דווק בדתפון לטן לאחר חיתה הוא טאחר
דהב לטן הנחה הפט שהוא העם נכסיו אחריו כו' אבל -
במקום שצריך שתחול החתנה החיים פטיט ופטיטא ללא
עלה על לב טום פוסק שבועלם שיעל לטן הנחה: ואשר
סת ער וזל דטאט הפס דכין דאחר חתירה הוא -
טאא יארע לו כו' בדין אית לן לחיחר חולה הוא וחוליה
הוא דחנא כו' אבל בדין טאחר יען לפלוט ק וק וזל
כפון יחיו אבל בדין הוא האירנה אפי' חי אהכ מה טעם
וחת מטיב חסות חיתה וחתנת חתנה בלא קטן עפ"י
לא ידעתי חי חפס לומר זה חולה וחוליה חנא ונה בדין וזל
כפון יחיו רפטיטא דסתם בדינים החלונים לאחר חית
חתיידיים חתיתן פתאוחית דאלתה לא היו חלונים בלא
חקרים איעל פורעתייה לעפטיה כדאמ' בדין כפל חי
טאחנז דאתקין טאחול כדטא דטח אמ' לא חת' לא יחא
וכו' חטום הוא טע' ללא חקרים איעט כו' וקמ' טאחר
חתיירה הוא טאא יארע לו טיחות פתאום טאכיר כדיון
פטיט דבכריה יחור בשעת הנאה קאחר וק חטוע לטע
דקאחר טאא יארע לו טיחות פתאום כו' חטע שערין לא אירע
לו טום חולי אלא טחתיירא מן יארע לו דאלתה הוי ליה לחיחר
חתיירה הוא מן יחות פתאום אמ' יחא הוא טכר אירע לו סיבת
החות ואשר חתנת עלי למה הנכרית להבא דברי חתום דפך
יט טחולן דהאך פל דניסק ארעפ' דכלא אחר חתום חתיר
בפך דבא דהא חטנה שחנה היא כפל יט הכותב נכסיו לטע ער

דאי

אמת כי אין הנה על עמי כי אם על אלה לא אלה
 או רק דמי המתעין הא דנה לדין למתב והיום
 לרבן או זמן רב יוס. דהיינו אלום לחנה לקנות
 לו יחיים רוב לוהי הלעתי נענע כפול למ
 רבין שמואל כדריא וזל הכותב נפיו כ. כרא
 לרוב לילא אלה וימי חנה נפסין ללעתי סן יפסיו
 בעם ליל א חנה אחרת ורוב למתב למ
 נפסין לאחר חות אלא לילא כיוח בחיין לדין
 ליכתב והיום כ. הרי לך כדריא דמתעין ה
 דתם הייני כחנה לקנות וזל הקוק ע העליו
 כי ללח יחול עליו לעפר הכתוב. אבל לייני
 רנה לקנות אלא לאחר הייני כדן כל טארת
 לכיב חנה ומה חחית חיתב הי לחסוק
 לילעוק למתב והיום וכו אם לא למתב סן
 כדריא רב חייב כפיק יל נחמן ו על אשר
 מכתב דלו לייק ליימי זמן לל לטי חוכיד
 כו כלאה אי חיתב דייאך נאה לחוכיב הזין
 לחייים הקרב ול דאחבן הלון חוכיב לואסר
 חיתב חוקא הקרב חיקאה הנע חיתב וס ומתב
 על זה תיבני הי צבע חילון אודה יענן יענן
 לפלוג לאחר חיתב להדיא אלה אודה זעע לל
 לטי חוכיב עליו כ עלל " ונה צולת על עמין

מה עלי

מה עלי על רעתי לוד ס רכליטא ופליטא דצע עפי
 מאור יעני לפלוג לאחר חיתב דהכס כון להכיר
 ללון חתנה וס כתב זמן כלטי לפיכ איכא ליימי
 לכי יוס. דהאי יעני לפלוג לאחר חיתב דקאחר
 דהייני כלוהי חכפלין תמיל הענע ולא תעוד עי
 לאחר חיתב כון למתב רבין תס ומתב רבין
 חייב כפיק יל נחמן. חל כ אודה אי חיתב אפיל
 חזרה ליוכח הזין לחייים התמיל בהנכה איני
 כלום דכעתי לחייים לא לייק ליימי ללון חתנה
 כלל וחי נפלי כ נפולת מה על רעתי לוד עמיס
 האלה כי הידיים כלוטיים כאלו כמחכת ע ללון
 ראו להאריך נבם כלל ועל אלו כמכתב דהלכות
 צולות וכו נפסין זמן דל דלא אודה זמן לל לטי
 חוכיב עליו מכתב וזל זה כפיק הא איכא כל חתנת
 העפתים והאלכעניס והספורים כליל עליהו עכל
 רלח ידעתי למתב רבין חייב בכתובת פיק אלו
 נעוה רבע עלתא כוכ וואפס במקום שלא נפיקו
 עליו התוספ והיי כוסק רב וואפס כמכ יוס. כלטות
 וזל נפיקו עליו התוספ כנה אלה אחרת כסקו כמות
 וס כענין. ומה חקום אין הידיים כאלו חלפת
 לל נפול כלל לרבי הלמח צולות אלו נפיקו וחתנת

הקדמונים דומת העולם כדביתם תם וחסדו לחלוק
 עליהם לפי שרביהם רבו קבלה וכן על גב רבסא
 פסקא פליטא דאין לחול אליהם האחר לעילין עליהם
 כל ימיהם כל חל חקום כבזסקו עליהם טעם הצוונים
 לפסקו דאין כלל הנה הוא כרמפת בכתב הקודם
 לה צבה לא הענין לעילין כל הני דבזסקו רבמ
 רכובתם אלא אפלי ליהו עליהם דאם ליהו ליה
 יצחק הלוי וקצאן רב למה כי לשון ובהוא צבא
 רבן אמר לאלה דאמיניו ככתב לעיל איבא
 לחיור דיל לפסול צואה זו האחר להבטח צדו
 ורב נחמן ור' הלוי וקצאן רבנן למה ובהוא
 צבא רבא דהוה לאל לאלתא חיישיהו טוראן סל
 אין כצואה זו הוא ואלעזר אין טעמיה ליה הדי
 רבא ורב נחמן צאן פסול ליה היעם דספירא
 ליה הבה כובי יורא וכו' והצוונים אחרים מלום
 דסל דאין כללון הענה הוא חל חקום לפיר
 חצטרכי כבדי הדי ודאיה חקיק לערהולין צבי
 הלוחט ועתה הים על הדלעל ו אור הועל
 וכו' ואלי כרבת טוועת האחרות דחל חקום
 וכו' חקל חתנה אפילו נאה דאין כללון הענה
 הוא ליה אור אחי כן ועוד חוליס חקל
 לפלוג ובהו לילע ודאין לשון חתנה הוי כדאור

בג

בגי נכסי לפלוג הוי לשון חתנה אסין אע"פ ל
 להצביד על חקלן לשון להענה דלא חתנה חל חקום
 לשון חתנה להצביד על האחרים חתנה נתי
 להאי כדאודי נכסי לך ואחריק יירל פלוג דקע
 לענהם וכו' דחמכא לעילן דבהאי דעמנו דהה
 עין גו לאור נכסי לך ואחריק יירל פלוג
 דהתם הוא דאיכא לחיור דלשון חתנה חתנה
 לחיוריהו ואפילו לחין כרמפת ליה כללון יחולס
 דלילע נכסי לפלוג חתנה כחצי נפליה ובהו לשון
 חתנה לענין לכח חרע ומלום הכ חתנה ובהו
 כאלו כתב נכסי לפלוג ופלוג דאז פליטא הוי
 חתנה לחיוריהו וכל כחא דכח נע חתנה לפלוג
 כן וכן ועוד לפלוג כן וכן היחך תאור דתפנ
 לשון ד דועוד לפלוג כן וכן אפילו ליה למעלו
 כללון הענה דלא חתנה ואלא רב פלוג הוא אפילו
 לתעקות לל בית רבן לאפילו לא הצמר לשון
 הענה כל אלא אור לפלוג כן וכן ופלוג כן
 וכן אין כאן לום לשון חתנה כיון דלא אור
 חכסי וכן לא אור חתנה ודאיה כדורא ואם
 כחין עין חתנה דבסימ כדעין עיק התקל

חזרת

והש דקדקת כללון הטאה ובתוכ כהזול וכי לדין
 אחיה הלא לזותע מדכי חפ הלא לחתם לתיב הי
 אך כהניא לקיים הטאה לזותע לו לחתם ואם כן אינא
 לחזק לתיב לא יציה לקנות כי חזק לאו הניע
 לטי הטאה לזי האקלי חזקה אחיים כחלמע
 כהניא חתק הטוב עצמו להרי כה זול וחיובת
 דאחוי דאפילו הניע לטי לזי האקל חזקה אינ
 קופ אלא כתיבה את כחו הניע כללון הטו מכ
 כללון טאה ט' ע' אכל זום הטו מכ כללון טאה
 סדק לחטאה על כתיב אז אינ עזר זולא לחטאה
 אם הניע לזי האקל אחיים קנה דאז כח לחזק לחיה
 כעת לחתמים טאה כחסיור הטו לזו ע'ל הי
 אך כהניא דאפילו נכס כללון לזואה ציך ליעע
 הטו לזי האקל אחיים וזל ירעת זיה עלה דזק
 ועלות חלום סעבן לזיך ואזרבה הוא כהסך
 וכל העול לפי חזקה לענין דעת לטי טאה זו
 חספא כעלמן הוא חל הין עעיה לכתיבה כלס
 והחמב ט הכאוד כתיב זה וחי נפלי כ' עליך
 יל לחזק חזקע הלכות אותה ואיכא לחיתתיה
 חזקה עעלן כעלי כפי' לעיל " ועזי אחיות
 חיתה אפי זה יחיי יי נפלי וזל חזקע לזי

לחטאה

לחטאה

143

לחטאה עז אלו חטאת לה חטאה במלכות הולטאן
 וזוא כ' היב עזא לעניות דעת דלז לייך לחיוד
 זמט לז לטי ח' כיח עליו אלא כלחטאה לחטאה
 לטי חזק וזי לזי לחטאה כ' זמן אכל לחטאה
 זו לזי לזי לחטאה כ' זמן וזי לחטאה
 לטי חזק חזק חזק החטאה על עליו כ' יאם עז
 אחר לז לייך לחיוד כ' לזיכח עליו הזמן אפילו
 לזי יוס' " זן ס' הולטאן במלכות זגה לזוע
 ועזי לחטאה לחטאה אזה כ' כפי' לחטאה ליקע
 כקנן זה לחזק ח' לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה
 כחטאה כחטאה לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה
 חזקת עליו אלא חלום דחטאה כ' הוא זמן כלטי
 או לזי לעזים לחטאה כ' זמן וזכרע לזי לחטאה
 חזקת ח' ז' אפילו ח' חטאה לחטאה לחטאה לחטאה
 זיה לעזים כ' ע' ק' לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה
 כ' לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה
 הוא כלחטאה הוא הזמן או לזי לעזים כ' ועז
 חזקה לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה
 לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה
 זן לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה לחטאה

דחזק

הקום אלה יפול העץ אם יהו פירותו נטויה אם כרחם אקס
בצמח ואם כחצו הסלע אחס ברוב בלתיא (כחוקי הים
הרבלי. אטלו רים. הלל הטרת פרויה בים ונכפלה את
הל יפה עליה כלל אל כל החמה וכל הכסף וזה
הקלה לה יקרא יעקב אישן וכפן פועלים לתורה במחצת
השואף כל הארץ הורה וקדורה הארון אב אהרן חזק
יט יום ב בלתיא אהרן אהרן וקדורות קרן אהרן
כפדק על אלו בלתיא כחצוהר הוה ונכפלה לק
לכרי ולתפוח לל ירכב וכן יפול זה אהרן לחתק
כחצוהר וכל רב על אלו כחצוהר לי העטן הכפדה
קדורת אהרן חזק אהרן חצוהר הנשיאם אל כע
קדורת יט יעקב נעלה ונלמע פם אל הקדורות
אמר לכליתעשו יחז בל הטרת ואל אטה יחזן
ולחול ואלו ערות כחצוהר חנה אעטבו לאלו ערות
ואם כי איש ראוי לה כ חיימי וי הערה אפרי אפר
הקלה וצביות אין לחם ולמה ולתה ולק הליחאין והלך
אחורה אל לפ לזר נן כל הוה חן הארון והלחין
כחצוהר לתול אין חסוכין חלחול זה על מי ללל לחכמו
לפרוע סך זה כחצוהר חסוכין חלחול חלחול חלחול
לכחע בצבוחם וכל חלחול חסוכין חלחול חלחול חלחול
וי לעטת רעית נטויה דימו לפי ע כחצוהר חלחול חלחול

הקום אלה

הקום אלה יפול העץ אם יהו פירותו נטויה אם כרחם אקס
בצמח ואם כחצו הסלע אחס ברוב בלתיא (כחוקי הים
הרבלי. אטלו רים. הלל הטרת פרויה בים ונכפלה את
הל יפה עליה כלל אל כל החמה וכל הכסף וזה
הקלה לה יקרא יעקב אישן וכפן פועלים לתורה במחצת
השואף כל הארץ הורה וקדורה הארון אב אהרן חזק
יט יום ב בלתיא אהרן אהרן וקדורות קרן אהרן
כפדק על אלו בלתיא כחצוהר הוה ונכפלה לק
לכרי ולתפוח לל ירכב וכן יפול זה אהרן לחתק
כחצוהר וכל רב על אלו כחצוהר לי העטן הכפדה
קדורת אהרן חזק אהרן חצוהר הנשיאם אל כע
קדורת יט יעקב נעלה ונלמע פם אל הקדורות
אמר לכליתעשו יחז בל הטרת ואל אטה יחזן
ולחול ואלו ערות כחצוהר חנה אעטבו לאלו ערות
ואם כי איש ראוי לה כ חיימי וי הערה אפרי אפר
הקלה וצביות אין לחם ולמה ולתה ולק הליחאין והלך
אחורה אל לפ לזר נן כל הוה חן הארון והלחין
כחצוהר לתול אין חסוכין חלחול זה על מי ללל לחכמו
לפרוע סך זה כחצוהר חסוכין חלחול חלחול חלחול
לכחע בצבוחם וכל חלחול חסוכין חלחול חלחול חלחול
וי לעטת רעית נטויה דימו לפי ע כחצוהר חלחול חלחול

לחכמו

בית רין צדק עליך לתבא אכלי בדין וצדק וצדק
 וצדק קדמוני ריבנות לא יבט אדם להר הבית בדין
 וכן צדק בבית הקדושים אחרים כל מקום לזכר ולזכור
 סתם הטבע הנזכר מעת ועל הצדק כ כל העלמאות
 ועל אין לחלק בין הטבע של כסף לשל זהב ונחשת
 ואחרים כ שם הפלל הוא לא היה הנזכר מעת ככל
 אותם המקומות אלא היה תופס א על לשון אחד אשר
 יבוא לו מיני מטבע וקנין על גב דאחרים לזה
 פירק בלואו את הפרה וכן פירק בית ספר אחרי כ כר
 מאה מע אסתריא אסתריא מאה מע מאה מע
 מלמע דסוף מעת לא נקלה הם וכן לעת כמעלה
 לע פירק לע וזוהי אה כמק הזהב כסוטי סל
 חמעות מעלה לע בית למי אחרים כל כסלע מעות
 וכן הלא אחרים כלקל כסף וכלקל מעות ואותם מעות
 לא נקלה הם כמלמע כמדין כו היל פירק הזהב
 וכן כמדין חמעות לזכר שם מעות לשם מעת של
 נחשת הכל מקום מצד נחשת ועות דעתי דאין על
 גב דמקום דעב דחוכיך הלשון לשם של נחשת כ
 התם דקדמי כסוטי סלע דמלמע לבונו מחליף כפוטו
 של נחשת לזכר דכליטת דסוף כפוטו של נחשת
 היא לזכר התע מעות כמקום כפוטו של נחשת

הכל מקום

הכל מקום היבא להנכרו מעות סתם יל כלאן כן מעות
 של כסף כן מעות של זהב כלאן מעות איקרו
 כמלמע הכל הע דאיי תעט לעיל וצדק כן הוא
 להרי לעת שם בעל פודין נעע דכע מעת סלע
 על פי לזה ואזיה כזה אדם חלש רב אצדק
 או כסלע על חנה לזכריא יטאות חממת ונעוד
 את המעות ואזיה ב העקט על זה מחולל על מעות
 בלאו הרי אה כמדין דסלע קדמ מעת וזה רב
 כליט הוא וסלע של כסף הוא וזה אין לזכר זה
 אלא עב לא כפוטו ועוד נחשת לעות דעתי
 להבא דאיה דעל כמק לשון מעות עב מלמע
 נמי מעות של כסף לכל הכמות וזה לזכר דל
 כפולת וזלה וזה לעווע מאה קליטה מעות אחי
 רב שקיבן כאלמנת לזכר הים היו קוין מעות
 קליטת ולזכר פי וידע על זה הנערה דברים
 המעלבים על הזכר אמר כמקת לזה קטנה
 מאה כזה חמון עת מאה קליטה עב " הדין
 כמדין לקדמ חלקת הלה כמאה קליטה מעות
 וזון היו מעות של נחשת או יתכן לבנו עתעם
 חלקת הלה כמאה מעות של נחשת ועוד דאזיה
 כמדין כזה כזה חמון עת מאה קליטה ועל
 הצדק כ יעקב חכמת אלה נמק כמות כל

לא היו מאה מעות לו נחלת נחלת לו ולום וכן
 לפי שהיה נחלת הארץ לא היה מחליט (אחיו) על
 שטח (א) לרב זה דברים המצויים על הארץ ולא
 וראי נראה מכאן ראיה כדור דהשתחא על
 הפחות השת' לו כסף נתי ואפילו לו גב' לו חפץ
 גב' לרב וכן על פי שתי ראיה לרב יעודנא
 י ראיה כדור דאף דיעי גב' חקרו מעות מהביא
 רגעה כמפפא דאע"ל לע דהת' איכא פלוגתא
 רגעי גב' האור מע"ל לע לברי זה החול' על
 מעות האלו וס' דהא' למ' ונפשו היעות
 כדולת האע"ל ונפשו הפחת ונפשו אמ' לאו
 וחיית' על האע"ל כפי השע' כן גדולת ורביה
 ורבי יוס' לנפשו אלו כל הבר' לברי החול'
 נע' הואך כל הבר' חקן פיתת' הפא' לפי
 לוסקו דלוקס' הוא דיעי גב' וחדו' לו היאך אמר'
 חקן פיתת' אוד' לרב כן אע' אוד' מע"ל
 לכת' זה החול' על איסור זה חדו' לו כן אטו'
 מעות' הלכת' השת' ונפשו נפשו על התוספות
 השת' כדור' דאבוא' דלוקס' הוא דיעי גב'
 לוא נפשו כדולת מע"ל לע אחו' לו לא אטו'
 מעות' וקורא לרב מעות' וכן אחו' לו ללכת'
 השת' כ'

הוא וראי

אלא וראי דלשון מעות לשון הכסף הוא כן לא גב' כן
 לו כסף כן לו נחלת' דלואו ס' הני ראיות
 דלע' דיעי' כפי' טעמא דראי דרב פלוט הוא
 שא' נפשו זה השת' לפיכך כדור' מעות' הוא
 כ' לא יוכל לחקות אלו חטולין לבריכו' לואו
 ולפעמים יולם לו לוב חנ' כדור' וס' כ' יולם
 לו חטולין כלותין חב' חקוס' אינע' חוכעם לחס'
 ומוזעם לרוב' ובלוא' כדור' השת' וכו' ללע'
 כדור' פיר' חטול' הא' פסק' לרב' לו כפ'ים
 סוע' נע"ל לרב' דיעי' ופיר' למ' דל' וזו פסק'
 לרב' לו כפ'ים לואו חוס' לסחורה חיד' סוע'
 נע"ל לרב' לרב' כל הכתוב' לרב' דיעי' יתר'
 לל' ע"ל הרי' לוסק' לל' יתר' לל' חטול'
 כפ'ים השת' לו חטולין חטעם לרב' חוכעם
 לסחורה ורב' פלוט הוא כ' סו' כן דיעי' גב'
 ח' חוכעם לסחורה וכן חוכים כריה' כדור'
 כדור' גב' הרי' הוא כלים דיעי' גב' הרי'ם
 כפ'ים ופיר' למ' דל' וזה ללוע' דיעי' גב' לרב'
 ובעיני' הרי' כן כפ'ים לוסק' לל' לל' לל' חוכעם
 לרב' ופיר' לל' לרב' חטעם וכו' חוכעם חיד'
 כרי' כפ' וכו' לל' וכו' חוכעם ע"ל הרי'

הוא וראי

וכן כהיה לרובי זבוב מוכנים ולבואה ולסחורה כח
 דברי ספרי וכתב מוסף לליל ואם כן ל לט אור
 כאלעזר זה לא נמצא אלא אפרש במה שאכן לולאה
 ולסחורה ולא כמטלטלן אלא גם התקלים בפחות
 אלא ככתבת לעיל ועוד דהבב ידוע לשון כע
 אדם כן הוא כזמן הזה לקרין גם להוכיח מעות
 מעות ומעלים כל יום בן כלטרי היווצם
 לפותקן פלוע נלכד לתן לעין כן כמעות
 מעו מעיות הן לאור לטחא לפלכא זמן הם
 הפירשן והוא רבא אפרש כהוכיח אין פוטב פי
 ומלכין לומר מיכב כסין אע רזכה לפי אול
 ראית ולמעתי מעולם (אם הכליו יוסף קלון כן
~~מכתיב ולגה בועתך זוט כמות ודעך ככתיב~~
~~לכתב אור מו חבב יוסף קלון מיכב זלג~~
~~אלה כן עליון כן אלה כן אלוה כן ילן~~

את אלה הקלם על זה למכ כספרי אלוה זכור
 כעלה קלון קלון דבאכתא כמחול זכ פורה הבטי
 במע לללים יום דאין כע פתי ואחר כן כע
 כתב רבאור לאחי לללים יום רבין פתי

וברק

וברק יל בער קאה רבא רבוע מעליו אין כמ
 פתי וכו כי פליג לאחי לללים יום ונתאכל
 המעות וכו ואם כן נראה כמות דברי המלונים
 דכספן כמחול לעינ נראה דכל לטחא דהאראור
 רבא דכל עומא מעליו אין כע פתי כו כי
 פליג לאחי לללים יום וכו לאו כמחור מעליו
 ואור לאחי לללים יום הוי הדי אלא כפורה
 סתם בתק לללים מיירי ופי כי מעליו כע
 דאין כע פתי כמחור למחול הפירון מעליו זכע
 לא פליג דלא חיל ועי לעין מחכות במו או
 לכותא דהדי ביה האב ודוכה ליתגור לו הכין
 מעתיב לחכה להכיוון כבולאה וכו לתת
 אכן אחרי אחר לללים יום ואיתגבו למעות
 ודאי כע פתי כי כעעס הלללים יום ואיתגבו
 למעות וכו דבמע לללים יום סתם נקח המעות
 אכן כי פליג אחי לללים יום ונאלו המעות
 פי לעמא לללים יום ונתאכלו המעות רבאור
 כע פתי מיירי דבא אקירולין התם לאו אע
 דנתאכלו המעות הוו קירולין הכי עיי לא לענו

וברק

עמאלעך דבא חמה רב וכו' דחוקל לאחרי שלום
 יום חילו הקדושין וא"ע דמתק שלום יום לא
 חזו חילו לדריהתעב כן הכא נמי לא שני א"ע
 דגידת הכתוב דמתק שלום יום לא חילו הפדיון
 דה לא פליג כן כב בתלמי. דעמי לזכר לאין
 תלי בעמי ושמאל הפליג כקאודי בתם ^{בדיו} כקאודי
 ואין לקלותי האי פירק מההיא דמת בעק שלום
 יום עקרא כקאודי לאחרי שלום יום ושלום
 כבי עמא דמת וכל דיל לזכר וכלטא לזכר
 לתאודא דעל פירק ההיא דמת בעק שלום יום ^{או}
 כמת ^{במת} לאחרי שלום יום אידי דאם כן כלטא
 כהיא דמת בעק שלום יום דאין כאן לזכר פדיון
 ופדיון האע"ל אכן כון להתעב לזכר יחול הפדיון
 ע' לאחרי שלום יום וכו' מת קודם ליחול אלא
 על פירק כעורה סתם אידי ואפילו הכי עמא
 דמת כ' ואין לקלותי נמי האי פירק מההיא ד
 דמתקת ללא נפדה ע' ליכא דאיה לנפדה ניה
 כמע ליכא דאיה לעין ה' הפדיון כו' ליחול אחרי שלום
 יום דחלה ליה לתאודא דמתק אודי ע' ליכא דאיה לנפדה
 ולא קאד ע' ליכא לעין ע' דמת לאחרי עמא כהיא דאיה
 לנפדה כב לבע פירק ואם כן לאו כקאודי ה' לאחרי שלום יום
 אידי דמת לא שיק לאחרי כ'

לנפדה

לנפדה מהלמע לנפדה כב כון דחוקל ללא
 יחול הפדיון ע' לאחרי שלום יום דאיה אודי
 כחוקי כעורה סתם ואחריהו לעמי כעעעיהו
 לייק לאחרי נפדה וא"ע דלפי האמת לא חילו
 ע' לאחרי שלום יום כון דמת פדיון מעלן
 נמי אכ' כן ואם נפלך לזכר סוף סוף הי
 נחן לזכר חלה חקודי לזכר ההלכה הפלטה
 ולקודם כפי לעיל י' לזכר דסודא דלילי פירק
 הלוא הכתוב לזכר דבסוף לם כע' אינה
 חיובי יע' לזכר אודי נמי ואלמי אודי לא
 קלע' על הי לזכר דאיה ופירק עליה אימה
 אי כן נמי תעצו מת האם בעק שלום
 יום כחוקת ללא נפדה ע' ליכא דאיה לנפדה
 וכו' ואי אמת כלמא רב פירק לזכר כמת
 שלום יום וא"ל כהיא ליחול הפדיון לאחרי
 שלום יום דמת כדו כון למת' הסוף הימ
 דחלה לזכר כמע נמי לזכר דפדיון כפר
 דכי היכי דמתק שלום יום כחוקת ללא נפדה
 ולא אודי דילמא אינהו לזכר וזי' אודי אע"ל
 ואפירע כון דאמי לא חזי נמי הפדיון כ' נמי

צדי הדין שיהיה נחמתי כיון דאמר לאמי
 זמן הפרען ולא אי אמת אין מן הפרען
 שלמים יום אפילו לען שיהיה אחי שלמים אי
 איתעבו לזני בעעעכו אחי שלמים יום אם קרוב
 אהיה לבו למורא אהדי לעולם אמתאן דאפילו
 במק זמנן לזני לזכות על האלמר לבבא דיה
 ולעני צדי כדיון דלא עבד איעל דפרק מצד
 מן יתובו הועות או יאמ אומם הפן ותי ונחמ
 להוציא האב העתו ואין בע פדו ושלום מן אוד
 שהיא במקרה לא נפשה דלא לרי איעל זוני כד
 אל צדי למרות פליטא ללא יום לבא לזני לום
 הפסד בקדמת הפרען אלא ודאי דם צדי כדיון
 לא יום לבא לתי הפסד היצא למחל האב
 לעני דאי הפרען כיון שיהיה אחי שלמים יום
 כדו למת הסוד וכו היא דאית לזני העת
 לעי יעל הועת פסק הלמט כלמאול בעעע
 חוללם קמ לעת סופר אלא למאול כפסד
 אחר ומוס מ אמר יל לזני דתכונתו לזני החול
 למקרה אמתיתו דם למאול הייט מוס
 דמח בא דקים ליה למאול דם מוא בע פדו

דמחל

דמחל. אלא יקרא מוס הכי פסיק למאול
 דמחלמח מעתה דמחל כן קדולא אלה לפדיון
 מוס דכדו לקחא מעלן מן מוס הכי מוס
 ומסיק על אע דמחל מן ום ומה למחל לחז
 ולפסק צדי בהיא דעל תעל קמ קמיה דמחל
 מן דם בעי הייט דמחל שיען דאפילו פסד
 סתם במק שלמים יום ואין חזקת אם מעלן
 ום למחל שלמים אפילו הכי קמ למאול דמח
 כע פדו דאי לא תעל הכי מוס אוד ליה דמחל
 לתע למאול אוד אין כע פדו מן עמח להיא
 מעתה כפדה סתם כמחל לעל אלא ודאי הייט
 דמחל מעעין דקים ליה לזני דמחל רכב
 אפילו כפדה סתם קמח דאין כע פדו ום דמח
 דמחל מסיק הלמט כלמאול לא מעעין דאפילו
 כפדה סתם הלמט סועה דלא תעל דמחל כפסק
 לעיל כלמאול הייט דוקא בעעע למעלן הוא דם
 לחול הפרען ועל אע תפסת עלי מוא בע
 בעי כמחל סועה אפע ככדו לחז לעמח
 מחז נחמ לעי דדמ פלוט הוא מן אל כמחל
 לזני רב אלקס ופסק למחל דמחל מן

דמחל

להבילא בראי חליב ופון דאפסקין פליטא לזיך
 לחזיר ולפך למי שווי להביא ד"ס למען לכתב
 רבנא דאלה בספק ה' דהכות ברטור היו לותיק
 ומהו כחו ונפך ברבא האזון ואחרו כחו ונפך
 קדוש נאסר עליהם ללמוד עד ליכנסו או עד ליקדשו
 ואם לאו לחזיר וללמוד קודם ליכנסו או יקדשו ח"ע
 למין כלמין צדיקין לחזיר ולפך ב"ב תורה ואחר כך
 ילמדו אב אב אחיו כחו ונפךו אינם צדיקין לחזיר
 ולפך ע"כ. הרי לך פריא דהיינו לזיך דהפסקין
 סוף פקדון למי חלש ללמוד לזיך לחזיר ולפך
 ע"כ. ומה שכתב הוא להבילא אין לזיך הייטק הוא
 חלום דלא חפשי כח וואפס דחוקי. הריא דרב
 האודי רב דהבילא אינו קובל בפק חליב דוקא
 אלא חוקי לה אפילו בראי חליב אב לזיך ופסק
 לן כח האפס פליטא למען לאפילו כבבילא ציך
 לחזיר ולפך כח כח היפך חלעם אבבילא ומהלך
 פסקי. וכן רב פליטא הוא דחפסי לאטו מלחלף
 היום בראי כדחלע חלפון סוף ע"כ. ובה דאודי
 רבנו להבילא אינו קובל כ"י ואומד לאטו מלחלף
 היכא להפילו חכמי יום חפיל לה רב האפס בספק

חליב

חליבא כ"י חלעם פריא דהיינו קובל חזיר
 לאטו אב אי קבלא חסור לאטו והיינו בראי חליב
 ואם כן האפס לאטו אין לך חסיה דעת דבול חזיר
 ולא חכמה לחזיר ד"כ. יום טוב דאית ליה אפילו עומד
 להתפלל כחלעם סעודה לחזיר וחכמך אלא אפילו אפי
 התעסקות דפליג עליה רב חילי לעין הפסק ופסק
 כאין זה סילוק ואחר לא נאסר עליו לאטו אלא הוא
 לזיך להתפלל וחי אפילו לאטו להתפלל יחד ואלום
 הכי מתקין כן זה אבהיא דהכ"ל ונפך אב היכ
 נאסר כבבילא אין לך סילוק דבול חזיר " " "

דגרי ב"ב יעקב יין לוח רב על אפך היילי. יין
 ומהר כחזירי כח ידיתא נפלי ה"כ יקדשו יין " "
 קלמי ספק ע"כ זה יום האשן של חיל תול חזיר
 ב"ב לעת. ואלו לוח חלעם על אונות הדיב
 שנפלו כן חסד וכן חזק פ"ב למען על לזון לזיך
 אחר סוף כ"ל. ע"ד הסכמו ה"ע לאם ילזיך להפסיק
 מעת כערת חממת לירבא האלא ומה כ"כ לל
 חזיר חן החלקים יוסף חלק הראוי לו ע"כ כע"כ לפי
 הסך האצד לל חלק החלקים הנכבדים וכל החוקות
 חלד יזמין ה' כחמת חממת התעסקות יקח כ"י אחר

חלקו הראוי לו כפי המעות יכנס כחו בלאו כוחות
 מהחשבה הלו ע"ל. ומה כפרת ליוסף שע שוען
 לאלו הלטו חוכמה להחלות כו ב אחר מהם לבוסין
 העות על לועפות החשבה וליטול לבח לם כפי העשות
 הוכתוב בלטר ללען יחיד יקח ב אחר חלקו הראוי
 לו כפי העשות אליו יכנס וב דמלמע יקח יכנס אפילו
 אחר חכם וקאוסן עוץ קראי אחאי קראוה יקח
 אחר ואחר וכו' ואלום הכי יקח יכנס וב ללען יחיד
 דאלו חו דחר בלחוריה קאורה ב. לעזי נראה דב פלוט
 הוא ריפה אורה קאוסן כזה דודאי פלוט דב הוא
 דקאו אל אחר ואחר לן דק הלטו לרב בלען
 יחיד כיון לטין לקיחתי לו זה בלקיחתי לו זה להרי
 אינם עטלים חלקים לויס אלא זה עטל כפי העשות
 זה עטל כפי העשות. וכן הטעם בחוקת האין לפי
 ללא היה חלקים לויס אלא לרב ומה העשות
 תפס לו ללען יחיד כולא בזה כפרת אלו לפי
 פיקודיו יתן עתה אע"ד דקאי אל. לטאלים וכן
 כמעט על פי הצדק תחוק עתה וצד אע"ד שאי אפשר
 לפיול עתה לחוד לבח כי אם כן לעם אפילו הכי
 כמעט תחוק עתה ואלו כמעט תחוק עתה

אמרום

דמעמ הוא כרפי. ללא היו החלוקים לויס וכו' הוא
 חידן והוא הטעם וזה פלוט וילך לדבין. ואורכב
 מדקבט כדילא לב אחר מן החלקים יוסף וב יומ
 י. ולאור כהפק דפלוטא דלא לייך לומר כזה הלק
 אחר לטען כדמיתב כפיק ע פלוט כיון לטין חסות
 מכחיל העליון וזה פלוט ע כיון לטין לאורך ב
 כל. אחת פלוטא לטין מכאן דמיה לדבי קאוסן
 להרי וכו' יוסף לטען ובה דקאוה לקח ב אחר
 ואחר ב דקאי אחס יתע לעבם עור העלות בלועפות העות
 ובה דקאוה כמעט יקח ב אחר לחלקו כו דמייך
 ללען יחיד קאי אחס לא יתן אלא אחר להרי
 בלען עטית בלטר לא היה נודע מה לעתה לבית
 האם יתע לעבם לעבם עור העות בלועפות האן
 אם לא יתן כי אם אחר חכם וכו' זה לרב קאוסן
 לקדק חללון הלטו דקאוה לב אחר מהחלקים יוסף
 ב ולא קאוה ליהא אחוייב לבוסין דאחא לטין
 חסות על חו מישיבו לבוסין אם לא ירש לעז
 חין נראה מלם דקדק כלל להרי ב טעם חסות קיים
 בלען זה וכן דק רכמב בלען זה כחו ללען
 ללען פיק האקבל לב כמעט לו אם אובר ולא

אעבד אלם כמיטבן ואם קמוץ אמתים ולת
 כמיטבא אעבד דתם הוה לן לאומי (לעב) להו קח
 הרב להיות כמיטבן כמיטב בניה מקומות
 כלימוד רבין צב אמתים מימי ואי אלא אובד
 ולא אעבד כל וכן בנהוהו פרקו אפי' קתב כמיטב
 צל ת' המקל לה מחבין ולא עלת אס י' פ'
 כדו להעיד כדו חייב ליעבד כה לט כמ' לו אעו
 אקום אמר וקויע ואחבר וט אע' ולא כמ' כ'
 אמתים לט ולויע כ' אפילו אפי' קתב דמי
 ליעבד כה וכן כמעט פרק קע' קתב לא סמ'
 לה אי תלפין אפרקין חייב וט הלמע לרין לתב'
 אפרקין ולא אמתים לתפרקין אפילו הכי אמתים
 בפרקו וכן כמ' מקומות כלימוד אפי' אפי' על צ'
 ולא כמ' בלעזא ליהא החיים לבוסין כמ' ו'
 דמ' דמי דמי הלעזא חילתו כהוכח' לעיל
 וכן י' לכוין מתק בלעז דע' ייסייב לעב' לבוסין
 כל אחד חלק בחצ' לו לפי' לו מעות אס י' רב'
 המלך ומתן ראי אמת' לטין הרב מוטל עליהם
 כמיטב אלא אס כן ירין כמ' לד' דאוק' לומר
 אס כן הוטרק לט' בלעז אס י' טעור לבוסין

6 לב

כל אחד מהחלקים יוטא כל בלעז אס י' רב' לעב'
 לכוין לכוין דמי יעב' על יד' אס י' רב' לעב'
 לכוין הא לומר לטין הכווע' אלא לט אחד ייסייב
 לכוין האל' לא היה צריך לכתב' בלעז כל וכן
 היה רב' לתב' ועוד הסכמו ה'ל אס י' טעור לבוסין
 וט ויסייב כל אחד כ' ליקח כל אחד חלקו הראוי לו
 כפי הצע' כ' ולא כל האריות הנה דקאוה לט אחד
 ואחד מהחלקים יוסייב חלק הראוי לו עיק' כע' לפי
 הסך וט וצוה דמי אור' ככבא כמ' פרק י' לעיל
 תמ' אמתים וט לפלוג' כע' חוב' כמ' וט עטל' ואת
 חוב' כמ' אין לו אלא חוב' ופרק' עלה תלמודא מלום
 דמי כמ' וט עטל' ואת חוב' דילמא כמ' וט חוב'
 קאר' ומל' הא מע' רב' עק' כמ' היא דמי' ללעז
 יתרא תמ' לא את' כמ' ולא את' הדות וט ע'
 אלא כיון לא צריך וקאר' לט' מל' קא את'
 ופ' רב' אופ' וכן לט' לבוסין לכן הלכה וצוה
 חו' כמ' לט' רב' לט' רב' רב' רב' רב' רב'
 כל ללעז יתרא לט' אפי' אפי' היט' דאיכא מיר'
 לט' רב' וכן כמ' יתרא רב' וט' וכן
 קא חקין חומע' מילים ועטל' את חוב' ואע'

דעלימא האפליך לומר דהא דקאווה בואו לו לאון
 ותיחוי לילום יתב על חוב אלא בואו ליתב לו
 בפעמיה או חעוה בען אי איהו דיה גוני כרין בעל
 חוב דרבי ר"ת זק לתיק כדאית ליה אפילו בבי
 אור כון דלאן כערוך ותיחוי הכי מלמע איהו
 לתיחוי לרביי ותיחוי חטון ועטין ואת חוב כלשן
 ולשן הכי דאיכא לילעו יתיבא כלי האי דודאי אית
 זן לתיחוי לעבדון לומר ליתייב כל אחר ואחר לחסוף
 דאם לא תהי הכי לא הוי עיקר למעבד כלל ומכיל
 ומאחר לשן הוא כון שתי רחובן חוסף על הסך
 החטון דזקוף כן למען חוסף נראה לעי דתי
 לטול חוסף כן למען חוסף כעב התעפרת דוח ללם
 כחו למלום כחעוה ולא רב קלב וזה למען למען
 דאין ליל קלים דרב לתי אחר מהחלקים יכול לחוסף
 אלא אם כן חוסף חטון ודענרעו למען זכן בעי חוסף
 רבייה המעוה בעוה הוואה ולא כעוה שותפות לעי
 אין נראה מלם דאיה אכיל זכות חוסף כן למען מלום
 כן מאחר ללא חילוי כפייה להי כחטב לעיל חתק לשן
 הלתי דלאוחר חתם החוייב לחוסף זל לילם האחר
 לחוסף חוסף כלאין חפרו חוסף וא"כ לא הפסיד חוסף את זכות
 כיה לעיל כחוסף אפי מלומה דין וואיה הא דב ספר חזק
 הכי כהוה זכרא חוואה ליה לחביה ויא. כליט כו בהאי

אריאל

אכעו כו עי אור דכא עבר איניל דזכן דיני אפי
 לם רביע למאור וזה ללוע אים תם שאינ חלם
 להתקוטט אפיון על ללו עליו לולעא חעוה לטול
 את ללו לא רין מחלוקת " כפי רביע חננאל
 חפדל אחיניו לחזקן דיניו לקעט האריכות פלומה
 חע"פ לבוא ללו אינע חננאל חינו לא אריכות דנינע
 אקנה אותם האריכות ארבינעם באלו המעוה לעל .
 אפי מלי חוסף לתיחוי דמלום כיו לקעט החיובות
 ארבינעם נרעבא כל אור החזן שלא לטול אולם כן
 לקוב בעוה הוואה ועד כה סל חטון ואילך אית
 יטול חטון עי " איתם נראה לעי לקרן חלום
 הלתי לתי חוסף חוסף לטול כדוח כעב התעפרת
 מלא חוקא חיה לבוא חוה כחעוה יתב על אה
 לתי עולה החעוה בלעט מחארת חוסף לתיחוי
 ואיה ללא היה חלם חטון ואילך ללא יחוי חעוה
 החלם וטווחי ללעט החחלקה הכל היה עולה סך
 כל החוה כחעוה חחלקה חוסף זכין לעטת חתם
 חיה לחוסף חוסף ואכיל חוסף חיה לעיל הלתי
 איה היה קלב חתם ללעט חוסף עיה סך התעפרת
 עי חתם ללא חוואה נלאו חוסף חוואה חוסף

חוסף

אלו העב לי אין נקרא כואם כלם לוי לכוני יצא בחתונה
 כשבין אלו חתם כמות הפוך עמו לנכסו הוצ לא
 חתם עמו כואם כלם לוי לכוני ואם מן פליטא ופליטא
 יוצא מבעות כמותו שאין למעב בנע לוי יהאון המלוע
 למ נקרא בלע הלמוד כחוד ולפי הענה לער גבע
 עני מהיה קרנע כבנייתו וחייתו ליה בנעין פירק
 בשלום היו לו לע לאור אחד כבודו ואחר כדלו וכו' ^{לפי}
 אינן מעולם עד לערב אלו לנבואה בלמוד לנבואה
 ולם קבלו עמו כי ועל זה אמר בנכס ^{לפי}
 הרפואה וכו' יצא למ של חקום הנעב עקר ולם
 לו חקום המעב להכל עמו למ עפול לו אינן בלוע
 עקר הלא דחוקי בלוע עול סה וכן כמעב כמין
 וזה ללוע עד ליכעב וי לאלמן לנבואה בלמוד
 לנבואה ולם קבלו עמו כי ליעלה למ חקום
 הנעב עקר כמן אמ היה נקרא כבודו יוסף וקבלו
 קרין אותו למען יכעב אינן יוסף דחוקי למען
 עול וכן כמעב כדורו וכו' וזה ללוע ואלסן יכעב
 כל לע הלמוד כי עד פי ליעלה כל לע הלמוד למ
 ליל לו כחוקם הנעב וחייתו כחוקם למלודו
 עומדת למ עקר ולם ליל לו בחוקם

לפי
 שפירק
 לו

לו כחוקם המעב כחוקם חקום למו למ יעלו עפול ויכעב
 מ אינן פלוע למ חקום הנעב דחוקי בלוע דחיית למ
 חקום המעב כחוקם בלמודו אינן כי היה דחוקי
 אינן חודו עול הרי ון כדריה ללוע סלם ליל למעב
 האחר עקר והלע בלוע דחוקי ואל למעב לעבם יחודן
 כאלו עליה חסדו וי זה ואל מבעי אס האחר כאלו
 למען אוחיה ללו ולמען למו עמ באין רוחניא חסות
 חול ואלו באו בסכ אר למו מיהודו ללוע למען יחוד
 דכאי לו היה למעב לעבם יחודו ואלו אפילו יהיה אחר
 לנלעב למו החות חול האחר ללא נקרא בלע הלמוד
 יחד כלום חקום פליטא ופליטא ללא יכעב און
 לוי יורא אלא אינן יבוא דחוקי לו וכדפי לעל וקבלו
 כי החסד היה עומע בלוע בנעין כמין כמין וכו'
 כמין למעב דחוקי כלם בלע בלוע קרין וכו' ער
 וארם לנלעב למו החות חול כי אל חקום אותו למ
 ליען לבוא ללועי הוא עקר וכתבן אות קרין עול
 וחלם המעב האחר כמעב רלם בלע עקר וכתב
 אות קרין הלוע שאין חילוק בין לע הלמוד אלא לאחר
 כמין כמין וזהו הלוע ואלו בלוע דחוקי מען
 וזהו הוא לכך רבין כפי למעלה חו וכן כמעב כי חוקי
 אינן בספי כמעב ללוע ליל לע לאותו שכתבן

הלע מחמת חול וכן היכא לית מחמת חול פליטת
 בלא הוה ליתקם חנה ולא לתמיח חר אינייהו חנה
 ביה רבביס אמוריס דלם הנענע עקר היכא לא
 לתעב מחמת חול וט אכל לתעב מחמת חול לם
 החול עקר אלא פליטת אפליטת חילו חקו לכפר
 עסקו ואחז למקדוניהן לם חקוס הנענע לאלע
 לתעב למו מחמת חול ולם חקוס הנענע איט לם
 הליעו ולא לנע לתעב למו מחמת רב אחר רב
 ענן לם חקוס הנענע עקר וכתבן אות קוס אלע
 כלען וחקרי וסנו לחוכה חתך לעלן הבניית רמק
 הלוח וברא לעל וזה כחז וילך אל בני כייב ציין
 וער ראית כב היל אפע ל דגל הקוף ע לפ א
 חתפיה נבקו כג ללם ולם נסח כסכן ואחר
 חנפ לא ערו ללא עקע וכן נסרין דק אחת
 בחתמת הערים וביא הקוף לו יעקב אכז הע
 אלע לנלח עיין רבקה הרב ונקת כג לל
 לקלמיה הסכן כאפס הקלח החוק " אבנ רב
 ידוע הוא כ בספי תורה היה פסל פסול בבבא וברי
 אור גור וזו יורה דיעה להרי כרפ באור זיוע וזה
 לטוע ה"א וקוף תוא כרעיהו לטין לחברו באול
 בג לעלה ואם חכנ פסול על וצור יורה דיעה

כתב וזה לטוע כייב בל אור אדע כמין הנקוד
 לא הלין ועין כ חן חיל מההיא וקוף לאור
 לכי חין ללם אדע ואם עגלן פסולות ע"ל
 וכתב בפ"ד לל לעלות ה"ג אכמיה כקון ספ
 תורה ואם כ פליטת לל להפיקו כג ללא ידע
 דל"ג ה"א וקוף לל ללן וא"ע ללם כספר
 תורה כג כקום לחתפיה פסל ה"ן להפיקו כקון
 כ"ג ולכסוף חור כ וכלי חל חקוס לחתמע
 כן חללן אור נחע ויורה ריעה דלעל לכרפ כסר
 להוא פסל ולא אחז לטועל כן חקון חלמע לחורה
 כספרו ליה דלו חנעא כיה הכרית הסכן כוכי
 ה"ן החלועים חלום דחליב לו כחק תפסות נכסיל
 ליה לחמורא כרדיא כסר יצין וכן כג רבין
 פ"ן כבאמר ציין וזה לטוע ואם יבא ריו כמק
 האור ללא לתקן על ידי חקיה על חלמע נכסיל
 אפילו היתה האור עכרת חילא חפ"ד כג
 כמפ"ד כבאמר חלמית תפ"ן דג וכה נתי לא
 לנע ולא כסרות יל להחיד כג וכן ע"כ כליטא
 וכן ראית כ רבנע עהן להכרע ע אחר כל
 זמן חלות אחת ללא ללם כרעיהו אפילו כג
 נחמ ואל ראית מעולם חיל לקל כג אכמיה

דעת כי יומ
זוה מספר
בין דעות
דעת הדעת

זה אך בקצה כאדם הפעל והטקף ידועים הירקם
ומדעת הקצה אחרי דפליטא שאין על החת
לום חוב קום וחזק לבלעט הגחוכין ביות
פקח ואחריו יטא חרפה ועדיין לא נמצאה
או למעל אחר חזק צמ מי הוא לזכר אהלו
עין לא עול הקנס ולא לום דב אחר האו הכל
יודעין כי כל נכסות לחופה אמות או לעזר אן
גוף ולכנות את כותב כחמה נלים ולא להסמ
כאולה לצירי חו זמן סהדי דארעמא דבב או
לעבד נפליה כקין ובקנס אלה עלו כעבם ויל
אכמא דאיה חיה לעילא לזכר אלו על לשען
ללודק אהמא אמן לו חזוק כו' והתמ כעבם
לל לעבד האועד לית לחברו סמס יודע לקנס
לקנס למעג הזמן החופה כחזוק אחר
החלוקת וק' סאל וספדי בעק ובסאל כמס
חזוק או רצה לשען ליכנס כמ האלוקות או לחופה
ועלכר החופה וחזוק תלכר הקנס ולשען אחר
דארעמא דאום זלו כזה לילא אמות האלוקות
לכר חלפמס ואלחיות נמות לא אמת ע"ל
ואלכר ח"ל זלו יראה לרין עמ לשען דאעם
ללא כ"ל לום תמוי בלעט עליות הקנס כיון

לחירע

לחירע אום זה כזה דאמ סהדי לום היה יודע
לחירע הזה עתה להעלות ואיה חלק כמ אמן
הוי סאל חמ חרפה בלעט חרפה ואיה חרפה חמ
דאוד כעין הווא זכמ דזכין ארעמא לחכיד
קמל עליה ב אונסא דחמלוד לסוף אפיקו כיה
נפראוב ער האו חונסא לוא לכיחא הוא אלוטא
חזיק דאע"ד קמל עליה כפידול לסוף חל חזק חזיק
אונסין אונסא לוא לכיחא לא קמל עליה ואל דעת
כ לא חרפה כו' ע ב למ לעבד עליוסות
לקנס זה דאוד דארעמא דבב ליכנס דבב כמ
חלפמא או היה דעתו להלכר כזה כמ
עכמא דמי לאחזו לחמיהא לעבד עמא לסוף
חל חזיק אונסין חלפמא כן אונס חרף כן אונס
לחיק חרף וכל לכן כעין זה לעבד עמא לחמיהא
כקנס אף אם היה אנס יל לזכר אומי לכאונס לחיק
חרף כזה לזכר כעמ לחמא וסאל כר חלפמא
דארעמא דבב לוא לעבד נפליה ע"ל
החזיק חזק לכמא חזיק חזק אונס כר כר
כחמא וזכרון דבין סיים זלו כל אלו חרפיים
סמס חמיק על אונסותו חזוק חן על פי אונס
לא ערים חעידים על דבב זה וכן כעין חזק

לכחיו רב אפי' לא היו עפין לחולן . ואדוכה היו חזק
 וייבשין אפתיים להרי סוף למ ואל ונחת אולר הליכ ל אפי'
 וכינת למחה ואל אפי' לואל אודו אם זקנה חותרת
 לה תיכב ואם לאו חלום לאין ראיה לילך אע לא
 כחית לודי חרה זו העולם ולטול חזקתני אך כחחית
 חיתו כ' והיבתי היו רב אפי' הלא אפי' אפי' אפי'
 וכאו לרין אפי' רב' בוועד הקבילות לפי' ער וואדתי
 ואי' נבא ואין אפי' חורי היה למ וכפאוו לפני' כ'
 כ' הייתה עכבת לחולן והם היו חולים איכ' ואפי' ל'
 להיה אם עליס ופי' ער אלו היה כרוב איסור וועס
 וא הייתה עתה כום כ' קרובה היו קרובים לחולת
 ע' . ואף אע עתה לואם הייתה לום תקנת באות
 קחן לטוף לחולן שלא הייתה עתה כום האחר
 לקרובה היו קרובים לחולת להיו בוועד הקבילות היו
 רען איכ' ואפי'ו להיו אם עליס ואם חקום יל' אודו
 דמאז חולן תקנת ודיו גריוס אפי' עת' עת' לחולן
 ואם כ' הוה פליטא לעל כ' העוחרים בחקוחות
 ואלר פלט למ צירתי לקיימה והעוב עליה פוף
 צד וילבט נחש להיו הלכה רופפת הוא אם יל' אפי'
 לחולן אפילו איק נפי' ושה אחרת ואם לאו להיו
 ג'לי פוסק רכפי' ליה וחולן אפליטא דאפי'ו לאו עלי'
 אולה אחרת הייתי . וכן כ' האודר לעפולן פלט

הרוב

219

כרוב לטף לחולן ופי' רביע תם רפידל דההיון
 דאווה רב אין ספין קאי אאילע דאלונה לחולת
 אחרת כופין לחולת לפי דכיו הס'אין וואל לכפץ
 יכאו חולן פליטא רב רכפי' יכחך ופי' כל הע דפי'
 דחולת יבא קודמת ופי' דאין ספין לחולן . חס
 דקום היצו דאחיה חמים עלאי פליטא רכפי' אוע
 לחולן ארבי רב' למה ויכ' ואלפס ורבע מלר'
 הייחון דאית . לן דפין הב' אל' בעע' דמאז
 עלאי חולן כ' היכא דכעא צטו יבא' זה לאור
 וכן ארבי האוחזים דרוב ספרי' תקן כ' ס' לא
 דענה סע' ילואל ארבת רב' . וכן לן כ' כ' כ'
 למה רב' כ' לי' כ' חולן דפליטא היכה כ'
 כ' כ' כ' חולן כ' כ' כ' אפי' דפליטא
 דהאידעו לא ערין עכא אפי' כ' כ' כ' כ'
 עלאי וחולתין אפי' ארבי רכפי' תם אפי' אפי'
 לאח' לוא לעזות כ' כ' חולן חולן כ' כ' כ'
 כ' כ' כ' אפי' ספי' לאותם האוחזים רכפי'
 לחולן לחנה אחרונה ולפי' חולן חולת אעלה
 ועל רב' החיון נסחך על החנה כ' כ' כ' כ'
 קחן כ' ואל החיות הוה דינען כ' כ' כ' כ'
 כ' כ' כ' רב' דקחן האידעו כ' כ' כ' כ'
 דאין עכא למה דאכ' אוד' רב' אלה ספין ואכ'

אלקים דאיהו יעקב האחד לא יסור לטעמה ונקל
 וסודו והביא דתת בסודו פירק בל סוד למע
 כזי אביצור פלגרט למרה והכחית למעלה וק
 חזיק בל חקוס למעשה האלה למען הכל
 אצל ארמי בל הספקים כי הויא דתת במלוקי
 היו אחריהם לאלה נלים וטעות מלבן
 האחרת טוחה א מע רק ואלהים כע אכך חזקה
 ונעולה מע מן הבורים אלה למעלה אחת מן
 ספין אלויה מלום דוא החנען לה והליים למא
 זינה עפע אק כאחד הא לאו הכי מבינה וק
 ואכך ספין אלויה כאוחד איס יסור וק כבאח אחיה
 מעפע בל וכל הכח כמלהו איתרבו סה לזין יסלה
 להכל או כלו חזין אק עפן צדו חנה חדאי יל לעס
 לחול סו להעיק הכח לאין היכ כז אחיה
 טעה חזין אכל היכ למען ליהא עליה ויכח
 טוען להעביס כחוקת דתת ידולת אחיו אוקפזין
 וסאקו מיהולת חזין דמחילא נפלה קחיה ועי להא
 לכקוס איה אכחיה מלום דמחילת למאן לא הפון
 לעס חנה האר האיתת למיח התבון כז חל חקוס
 אין כז כדוק אפקיש מיהולת וקן נפל לעלה
 פליה למעלה ואחר למחזיק ספין לחולה דאין או
 לענה כדפי איה

לבו

225

לבוא כז אחיה טעה חזין וכלפי חסן כי נפילק
 טעה חזין תפני לחיה וספין אוח לחול
 ולען חזין לית דין ולית דין דמילין כז חנען
 ואפילו היה עקב דין הלימוד ספן למע רבני
 אכחזר והכחיו החירכ במען קחא דכבא ספן
 אכחזר דאיה חכיהו דמחילת דמיל פירק הפועלים
 להכחית למעלה ואפי דתת למדע דלדני רבני
 פל דדוק טוח ^{ובמקום} חזין חזין חזין חזין דקחאי
 ליל אכך איה לחול על פי חנען האקוס מען
 החזין אחיה למין מעפע הכחיה כז אס החזין
 ואפילו היה האכחיה חנה דמחילת כז אס
 וכל אק כחיה חנען קטע על פי צדו עולק
 יולט טעפ וצדה ומחיה דפליטת למן הוא
 דב פלוט הוא לחיכ הנה כרך לעלות טעפ
 קל לום טון לבוא דז כחחבון ונתפלט
 סם צדיתם ווא חסתינה עוקיה כדוק סו אכך
 חזין צדיתם כחחבון לעזו עליו לחול ספן
 קל לום ותקנת ליה חזין חזין חזין חזין
 אכך חזין חזין חזין חזין חזין חזין חזין
 חזין חזין חזין חזין חזין חזין חזין חזין
 חזין חזין חזין חזין חזין חזין חזין חזין

בדק ה' ואיסור יחין ולחיות וגו' מוכות ע' ל
לבאלפע אשר עמו וטעמו על הדויכקל החילוב
ויבנה אבם העל ויפך עמו בעלמו באלה ילית
עליו רמזין אשר עמו ולב ורפא לו ואם אין
ידע את הטעות אשר רמזין את לו תעול העה
חוקן בית כי דב ה' בנה ואת הטעות לחוק
חלו חלש קדלו ועלה בראין ודמו בראין לאיחול
את נפשו עד לילת מע דברי חסדים אנקד
יעה מאות וחכא כחי

באלו

בלב

על אמת אמת אודות האלה שלק לחיות
הים וילדה לטוף אחר על חיל אחרי אבם עמא
לענות דלת לבול בלד ובאלה חומות
לבעל חקבסיון כפרק העול דעב דבה תוספאה
עובא באלה שלק בעלה לחינה הים ואלתיו
עד תיוסר ירחא לתא ואלתיה וקססך ככע
חלה חייחין וקססך רכע חייח כאלכע
הקבולת חייחועי בלמו איע דהתם חוקי דבה
תוספאה כדן לעשן מ צולאל דחחיליכ מ
למע כי קייחא בללה שללים יוס בלאר ולדות
חלים רמזין האו כי לבנה הוא ואלתיו
חילתיו

ל
ח

וכתב

אכתב למת לטוף חתו דאין חלבה כ' לק בן למע
כ' ח' ב' הוא רמז חלה כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
וראוי הוא הכריע באחר אלע הת חטים האחרים ואל
תבט למת דלפי אותם הפחולים חקוקם לפי ד
בלב חילת דלכתב אפילו בן למע ויעור
לחי כתב הרמזין ול בספר תורת האדם ליוסד ואל
חל לאחר שללים כן לעלים ואחר הריזה הוא כחית
לם דקייחא לן בלב בללחא וכו' ויא דאחמילד
בלמע אחיח האו כי לבנה הוא ואלתיו חילתיו
והי חילתו כפרק העל על הרי וק בפדוא לבוסך
בלב וכל כרבה תוספאה דעדין חיה באל
אכא בלע ועד להי נאח לע דאפילו לרבי
אומע התקין לתבט לם תוספאה דלית חילתו בלב
בן למע כ' חל חקם בלבה כרבה תוספאה דעב
עובא ואלתיה ע' י' חיל דמעלה דכ ועוד חילע
דלמורדא דקאור כון דאיכא בלב דקא חילתיו רע
כפי עב חילת דלכתב עומה רבכאכ דפליטא
ליל לחק ולוחי דמע דאין חלבה בלב בן
למע התם הוא דאיכא לחיח חוב חילות חיים
יולדות אלבה אולא לתעב ופילו חילתם אלבע
חן יולדות ליל לפי ואלתיו חילות כע קייחא

27
231

אשר היו עמך הוזהר ה' אליהם יש להם אלה
אלה על אחת אלה ורבה אלה נלחמו
בקרן אחת עמו וקרה כמות חציה אחת
והדומה בהם אחד כן לעין ז' אחר לקרה
ו' גם לקרה מן המהירות והמשך הקין יחדו
כיון ופדוע הציג בעל המטוב והנה רבה אלה
אורה העור בבוסה כיון אפרוע הציג וכן וכן
האכה רבה חוץ לעיר ונלצה הילצע אלה בה הנה
הכס תלוי אלה היו המעור כעבד ונסתפקת אם ^{המקור} האמת
כחו על רבה או אם על לעיני אחרי ללוחמין היו
להם ורבה אלה עמך דאם כן הוא לבעלה כ'
אחר חלק כיוון כעמור אלה לועלתי אלה
עיר ללוחמין יחד כ' אם אמת המעור אלה בעמך
לעיוע מן הציג רוב פלוט הוא לרבה חייב
כא אחריהם הכנסו רבא קיימא מן ולוחמין לוחי
לכך זה אלה ולוחי לכך חייב בעצב ואמרה
דאין ^{לוחי} מאי היה אלה לרבה אלה לאן אמרה
כיון הלוואות דפליטא מאן ולוחי לכך חייב
כא אמרה ואפילו עמו כיון הלוואות ואפילו
רוב ללוחי קרוב לוחי חתמים ולא הפעד אלה
באדם מאן אן כ' המורכב וז' הליכ רבא מאי על רבא
לוחי עמך לוחי לוחי אחר והתמיד האין מן המעור
נראה דהסרסור לוחי לכך ואפילו

ע
כ

232

כא כאלה וכו' עיר וכו' דהוי לוחי לכך חייב ללוחי
חל חייב אמרה כמאור כעין הפועלים עיר עמך
לוחי לכך חייב ללוחי עיר עיר חייב כוס אלה
חל כ' עיר וק' אפילו עיר פועלים כעדות דעיר א'
אפילו או עיר חייב עיר וכו' אין עיר ללוחי לוחי
ידיע לוחי חייב האין תקועה יפה דאין לעיני כעדות
ספק וכו' ע' חל חייב כעדות ללוחי לכך חייב כע'
אמר ואפילו עיר לוחי היה מאן ללוחי ללוחי
כיהם דחייב לוחי חייב האין תקועה יפה
דוקאור לוחי כעדות עיר ללוחי לוחי עיר ע'
חל חייב דאדכב כ' אמרה ללוחי תקועה יפה חייב
עיר לוחי לכך וכו' אחרים מאי היה לוחי ללוחי
הא לא היה לוחי ללוחי אחרים ללוחי וכו' ללוחי
האין מן המעור וכו' ללוחי הילצע אפילו
העם אמרה עמך דכ' הוא דחייב כעדות
עיר " עיר עיר דין הוא עיר עיר עיר חייב
חייב לוחי לכך חייב חייב חייב חייב חייב
העיר ללוחי לקרן כ' והא עיר או אכדו קרע וכו'
כעדות אמרה חייב חייב חייב חייב חייב חייב
עיר כ' חייב חייב חייב חייב חייב חייב חייב
חייב חייב חייב חייב חייב חייב חייב חייב חייב
חייב חייב חייב חייב חייב חייב חייב חייב חייב

חוצות אסן לה דתק רבא לתוצא אבן לטבע
 ספינתו גס ואלו דלון אבן לטבע לא חליל
 הכי לוקחון מאברה יצורה וכלל לא הוא ליה
 לחסוקי אדעתה אלו וואי כלטא וכל עשע אברה
 חחויי לומר שב כנו לטב רבין מאיר ופברטו
 לעיל . אחנא אס כלקח וקבא אורח האעיל
 ונענה **דבר** כפיסה ופ כח לכה חו מער או חטוב
 אוטור דברים העשן לורפסקן אלו גמ היא ג
 היות לוחות כחקת לתקן אס כן נפורה
 דבקה ואחריות וואי חטוב אלו לטב כפיסה
 כנו לטב וכל בעל חיי כפרק חקת הכתוב
 וכל אהוי לחירה כבעלים היא פי אום התחיל
 לומר לעבם יחד כו עו כון לביה עמו כחילת
 לחירה בעליו קריין כה כו עו ואפילו לא התחיל
 לעבם לומר יחד חל חקום האחתן כעור
 לבראלן היה עמו כחילת כלע לבראלן הלע
 לומר ע"ל חיי פרק חקת הכתוב ולשום גמ כע
 חיי חיי אפסק הלכ אוחא דכ"ב חליב לחירה
 כבעלים אפסקו ל חקיקים חלחירה כבעלים עעור
 ואלו נפתקת חיי גמ לטב לרה לתקת חן
 דדיוק אס יחזרו על הקן חאחר ללכיון לא איה
 כ לום רוח ואדרכה חלו קינע נענה לעד רב

אבן

230

238

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

211

210

243

242

245

244

247

246

249

248

257

258

ואפילו רב יוסי חודה כזו וק"פ לם העספות וזל
 רב ליבי לופרות פי שלב ועמק וצרי בין לופ
 לחובת בן לחובת וזאם תאמר הלא נסדק חצ
 אחר פסול עלב וצרי חכמא עלולוחר דגו ואין
 צדק אוחרו קאמ וזוקק על מן נבנה אכלתסדק
 חסד לחוב וצרי חק לחובת הוא וזל כדדוק
 ודק לופרי לופרות חלה לחור ארוב ואוכזו יחר
 וזל חל כל לפר ולב ליער תגיעה וכלי לקיעה
 אם לא חבן ואכל מקום סדקו וחכו יהו פסול
 חלום לופר אחר אור רחמנא כ' ולא לתנא או ללה
 לופרות וזאם דעמור וזאם חסדים כדדקא ועל לח
 יוסי בקן לא פרה דכיון דחכמי כחר לופר דמי על
 לחור דלא דמי דהרס בקן מיהבי בפילת פיימו
 אכל הכא רחמן אחר כן לקיב חיקי לתנא או ללה
 לופרות וחסדי וזאם תאמר דמי חסדיא לפר
 לופרות אפילו רב לופרות צד לחים דהא
 ע שמו ויל לחור דאין הכן עמי אלא אורחא רחמנא
 לקי דאין קצוות ודק לופרות שלום יהו עקל
 התספות דאם לם דאם דהייק עממא חלוק
 רלופר אחר אור רחמנא כ' וצדכ יוסי חודה
 כהא פסול חלום רלופר אחר כ' ועוד קליא ליה
 ואי לפי דכיון דחמה לבו דהורי זאם כן דילמ

דקתע

261

דקתע התם לופר לנסדק ודקו פסול מן ופי ללי
 ודקו צדק לקיבן וזל זאם כן היאך ותלב הא
 דאיתמר כחולמא דמורי כחולמא ודוקן כדקדקא
 איתרע לפרע כזו לפרע כפר הכחמה וזאם
 כ' זל לחובה דק דוקים בדק בלעמא דלכזו
 חלום זל מאי וחכמים כחלמא ככחיתו מסט
 סופרים ואיתרע לה כפר חמוה אכל מקום אי הווא
 סתם מתעבדן דמי דלא כ' לפר חלום דרב זאם כ
 דה
 לא הין הפסקים אפאים הווא דדוקים כדק אפס
 האב דמורי דסתם חלוק ולא כותב דקייחאון
 מחלוקת ככחיתו וסתם כחלמא כ' ואפילו אכל
 תחומי לחי לבחולמא לפר דהא ליה וס'
 כותב כ' וזאם יל אפסוק כחומא וזאם כ' כד
 סתם חלמא וזל אכל מקום או לחלמא תחומא דין
 רלחמנא דאין האב כסתם חלמא דהא זאם עמ
 רפלי אהמא בחולמא זאם כן תחומא דין עיק
 ועוד רלמא ללו כ' דפסקים רלופר לנסדק
 ודקו לזאם פסול חלום כדק אלא לחור דהא
 הייק עממא חלום רלופר אחר אור רחמנא כ' כ' כ' כ'
 התספות ועכבות על ואלר לכה מורי לקרי
 חרוב כלפיו חלמא כידלן האפליס דהווא דוקים
 כדק איתר חיסו רקדע דחלמא דוק עקל אכל

אכלתס

על גב המטות הלוע למת על המטות עמון
 ואם כי כחול יהא אוקומת חיותו לילב הכחול
 זר אין נחה ליתלם האלון על אופק כעא לתי
 ארמיה תלפ הפסול דבוקה ולבסוף בכתב אס
 זר אחר חן הוא יהיה סיכ לייך כעבה על גב
 המטות עמון זכרא הוא דלמן כיה כעבה כותמ
 ככחיתו רב חלה וחייתו איה צפוק האוטיין סבה
 על העיר ועל המטות פסולה על הקוף ועל חלמן על
 הדוביסוס כלת על הכחיתו וכליתו דהתח חיות
 לתכ על גבו הואל ואפילו ל הספ עצה דהא
 חיות אה התח וחוקי אה בספ עצה ועוד אלתמ
 דליך כה כעבה טפי אכחיר מדקע התח עיר
 ואחר כ המטות אמסול דאם לא כ חויגו ואין עיר
 אורו ויכחיל אל הקום יקלה הוא טעמא דרב
 זכא אלום רב חוקי דשליך לתכ על גב חלמן
 המטות עמון דהא פליטא דכספיתיה כעין ליהא כעב
 על הספר ואפילו דכחיל פסול כל לט המטות ול
 חוז דכון דכסול דמטות או למעין אלא חלום
 דחקי ספר או חלום דלוקין כעבה כעבה חותם
 אה האות בספר או חלום כעב על הספר וכן
 כון לכה דכום כח בספר עצה על לילב דכום כח
 לוכיך דכון לטין כחן ספר עצה על גב העיר
 ומטות דהה ניי על הדחיקא אס כ פליטא דחיות
 טעמא דרב לטעון כן אלעזר דחלום הוא פחות

המטות עמון

ין ואם

דאיכתב

271

דאיכתב על גב המטות או כחלום ספר חיות
 ולפי חיקי ספר כון דעזר הספר עצה נכתב
 על גב הספר וא על גב המטות ואיה כחנה
 זר הוא לכתב הארובו כעבך לט דחיל
 כלת דב חפה זל אלקימא הא כעבה הא כעבה
 כי כון דכעב כעבה כעבך כלת וקום כה
 כספר על הדין דאלה דלשונא אולט או
 פוסקים כחיתא התח כח כעב על רב חפה
 דכון דכעב כעבה כעבך דקום כה כספר
 ואעפ דאות כסוק חסר כה אלתו חיל כעב
 כה כל לט וכל לט הוא לכתב על גב המטות
 הוא כעב חלום או כעב על כל אורכא עי
 עיקר זאין חלק לעט זה כן ספר עצה אלת
 דהא כספר עצה או למעין דכעין ספר ואפילו
 אפסול כיה ומטות ללא חלום דחקי ספר או חלום
 דלוקין כעבה כעבה ואם כ פליטא אהא חוק
 כחיל דלוקין כעבה כעבה כחיתו כח לט
 דחיל או חלום דכעבה כספר וציה לט דכעב
 כעבה לא אילטריכא הוא חלום דלוקין כעב רב
 חפה דקום כיה כספר חלום דכעין ספר כון
 כספר עצה וחו עז אלא דלקי איה דכום כח
 כספר עצה על רכע איה חלום דכעבה כעב
 על הספר וכן חלום וכתב כעבה וכלום

273

אפילו הכי כספר תורה אכעזן אס כן פליטא דאעין
 גה אל הכחות או זכרון סת מילתא . ומדחזיקי א
 דמיעלה לפיד איקרי ספר אידך דחסר כלסן לנפשו
 על גב המעלות ומע דמילתא חולסן ד אפיה דכסר
 לע דמילתא דהיכא דחסר כספר תורה אומות או
 פוסקים דלא חכמיים אקרו כן אכתיבא אלא דוקא
 מלום לתולת הדב לא היה דעת אקראת על פיה
 פליטא דהייך מלום דרביים לבתר איאוב דלמי
 אזוחם כל פה אכל היכא לעבד אפילו עי האמת
 פליטא דלא הוי על פה זנה אין לך מילתא אל
 ונתנו לעין האלון דמאחד להכחש חזק הביתא
 דחסר סופרים דפליג דלפני מלום דב אורי וזמן
 כספר תורה לענין וספר אי לדי אלאות הסתן במילת
 ולתפ על גב המעלות עמו זנה יתעלב פליט א
 הנייתא נסתבג לעל אפי העבא אעין קן מילת
 האלון כדמא אס כן יל להכחא דאיה וסוף לתפ
 דעכ אז קא מילת דכח עליה דלפני מלא דוקא מילת
 והדבך עלו מעלות וספר על גבן אכל היכא מעלה
 ומדבך עליו קלן בכלל אכתוב עליו ספר תורה
 מוח איה דכחן לולבא מלום דב אורי דפליטא
 דהפיל גבול יל כן זה אנה ועוד כן מהמא דכדב
 אפיה דכדך לע דמילתא אילך עליה סוף אורי
 האלון דחסר סופרים יל להכחא דאיה לתפ

6

272

אם לא היה דחסר סופרים דמאחד זכרון ספר
 אפילו היה בו ס המסוק לם כדו למג דב אפיה אס
 כן מילתא עעם יכסול כולסן כעין לע עמיה עליו
 דפליטא דלא זמן מילתא לא נכתב ס כל אפיה פליטא
 דלא ליק אוד כן דביים לבתר ס דכחן לקראת
 מתוך הכתב לעל גב המילתא פליטא דלא הוי א
 דמילתא על פה ואפילו הייך מילתא האמת כחולס
 דן הספר תורה דב פליטא הוא אנה הוד אן על דך
 האמת כן יל ספר תורה כד הך אכתיב מילתא יל
 כן כן לא מהדך יוסף מילתא לך אלא מהדך מילתא
 עמיה לך אלא מלא מילתא כפולסן כנה לבתר
 על המילתא בבית מקראות והנבד ס איתא העולם
 אקראת ס היי אן כן רב אקראות העבד לעלות
 כן ומילתא אכתיב תורה היא אס כן מוח כדו
 כן כלמילתא כדו אוח אקריס כדב מוחפס איה
 מד אורי האתב כדו ההכח דופסס . ומילתא
 הקלה מורי מוח פילתול על מה למג דכדכ אן
 כסוף דמילתא כדו מדכיהם מערי סוחן ועי
 ואלו לעין תורה ומילתא אן חלקן כן עי סוחן ועי
 לעל אן . אוח הוא כן דאית מתוך מילתא ארת
 דכדך קא דחסר ככרים אלא המילתא אלו חכמיים
 אקרוין אן העבד ועי החך מילתא האיתא מילתא

ס

לכהרים את המים לצורךם ^{עצמם} ~~למנוח~~ למן ומעבר
 לידן רב יוסי הגלילי אהרן אבאין ככרים היצד
 לידן שאינם אין גבול חלש ודגל ואלה דבאיע רבנן
 עליה דרב יוסי הגלילי ואמר דאבאין וקורין סל דייקן
 דוקא מדכפין אבא גמאוריתא חזו לה רבנן לר יוסי
 הגלילי דכטור הלום שאינן און גבול חלש ואלה ומה
 טעמא וא ליין כלו לפטור התורה ומעלכ דדוקא צד
 ככרים הוא דלפך הלום רבנן גבולא קפולא און
 גבול חלש ואלה חלש צד תורה ומעלכ לא טעמא כלו
 הוא דאמר קלע קלע אהרן או לא אהרן וסוף רבנן
 דפלע עליה דרב יוסי הגלילי דאודו דאדאורייתא און
 אבאין שאר דותו און כלו טעמא דאון גבול חלש
 ודגל כמלמד לקן הילתה דאון און אבאין חלש
 מפלטה אקלא חזו חיה ועבא לר דעקר דאיתתא
 און כפיתא דספרי דרעבא לם וילן הכייתא און
 און און האון הוא און גבול חלש ודגל ואלה
 להון גבול חלש ודגל אה און און חלש עמיתא
 און גבול חלש ודגל און חלש עמיתא רב יוסי
 הגלילי און און אבאין ככרים היצד לידן שאינן
 און גבול חלש ודגל על הכייתא דספרי קטארה
 ועד דסל אהרן און און דאיתא כון רב יוסי
 הגלילי ומה קאמ דלמא קאמ אבאין מדכפיהם און
 על גב דאדאורייתא פיוז כדילין אה מצדה ליה

ואתא

ומה רב יוסי הגלילי אוסופי דאבול מדכפין נמי און
 אבאין כמלמד לקן און אבאין דלמא און אבאין
 כל איתתא עלה פל האלמא דכדק קאמ דככרים דודא
 רבנן דכפ יוסי נמי אודו דאדאורייתא און אבאין
 קאמ לטל הסוף דכפיתא דלמא קאמ דכפ יוסי
 הגלילי כדכפין דכדק קאמ דככרים ארעו קאמ דכפ
 יוסי הגלילי דכפיתא דספרי קאמ הוא ומה דלמא קאמ

דכפ

ומה רב יוסי הגלילי אוסופי דאבול מדכפין נמי און
 אבאין כמלמד לקן און אבאין דלמא און אבאין
 כל איתתא עלה פל האלמא דכדק קאמ דככרים דודא
 רבנן דכפ יוסי נמי אודו דאדאורייתא און אבאין
 קאמ לטל הסוף דכפיתא דלמא קאמ דכפ יוסי
 הגלילי כדכפין דכדק קאמ דככרים ארעו קאמ דכפ
 יוסי הגלילי דכפיתא דספרי קאמ הוא ומה דלמא קאמ

האחרת והמעלות שהיו כוחו מן קופת כל תמיד החזיק
 בפני עצמו ולא ערב אותם עם דמו הקופה לחול הוא
 עם מעות אחרים וכל החכמה הטובה בקופה ענין לעלה
 מהם כפי שלם כפי מה שהיה והנה עיקר דירתו
 גם כן מן המזקום שהוא אלף השילם למ וכניח אחר
 כמקומו והנה הכות הכניסת עם כל הלימים
 אבות הכניסת וכל הקופה אלם ואמר כל כו הוא
 הוא למען כמקומו אבל מעות הקופה מכל הכסף
 כדן והנה כמקום הנה היום כמקום קל וכמקום ענה
 וזוהי אצות ירו למים ולאו לחעול מעל חסולקום
 כמקום ולאו זה יעלה עם המעות ההם להיחיד
 ומקום לילתו אלם מן אפילו למ בית הכניסת
 האחרת להיחיד ככל נחבולה ואין למ היום כות
 הכניסת ולאו אם כן ולאו כו להלימה ארובה
 צדקה להיות כמקום דירתו או אם יוכל להחליקם לענין
 אחר כופה אחר ולאו זה ענה או להליק כמקום
 עשות או למקום כמקום וכות החיים וכותם
 וזה אם יעלה זה אפי דעת ולמען אם יחסידם
 כד אחרים וכן אלו מן צדק חנה הדין אליו
 כן אצות ירו למים ומען הוא ילול וכן אחר יפה
 צדקה מצות אוהב צדקה כן לעז נחמה למד
 כמקום היה מחנה על הקופה לו צדקה להיחיד

אני כבב

277

אני כבב חנה אחר לעמנו מרמון הקהל אחר
 המעות לו צדקה אפי דעת ואם יחלש הקהל עליו
 כך יעלה כמקום ועל מחנה היו סודותן יצא ענה
 הילת כוח לעלות מהם כמקום וכחו אני כוח ענה
 כן אחר המעות לענין כמקום יחנה כענין הן ולענה
 ולמה האחרת שהיו כמקום כע הענין ענה אחר
 לעמנו על כל האדם וזה כלש הוא כי האין
 כע הענין לעלות קופה תחתי ומחנה קופה ולענה
 אלו היו ליתן כמקום כמקום כמקום קחא דבב
 כמקום וזה דבב כלש ואין ליתן אחר כן חכל
 אם כמקום הנה או נחמה אחר הקהל אחר המעות
 לענין זה היה הוא כמקום אחר לו צדקה להאחר
 הקהל ולאו המעות לו צדקה חנה או היה
 מחנה אפי דעת מלתי ליתן כמקום הקהל וענה
 אינו ליתן כמקום חנה על אחר כמקום חנה
 כמקום לעז נחמה כל אהן אם אפילו או למקום
 אחר כמקום הקהל חנה היו אני כבב כמקום
 הקופה היה לו צדקה ליתן כמקום חנה ולאו
 חנה אחר ^{יסמיל} חנה עליו כלם או חכם יעלה מחנה
 הנה וכן ענה וילך כמקום ואחר כך למקום דעת
 כלם או חכם מסכמת אחרת מן המעות כמקום צדקה
 ענין או להליק חנה או למחנה חנה וכמקום חנה

כמקום

ויחידתן אמיאכ דכיון ראו רבע ולא הקפידו ארצתי על
 אורות הקופה דאחילי אחילי צנה ב טובת העצה דאית
 אהו כצד אכדו תבצוי לעלות אחיה את הילד והעוב
 אפי דאות עשן ואי אידריה ציית ליה מאותו מעות
 במלות עשרת מאתך לעתה עמך הא עשרת ידועתא
 דצדק אפליטא דאין לך צדקה צדקה וצדקה וצדקה
 כבתעבת סדק מציאות האלה די מחסדו זה כיום
 אלה יחסר זה מיטה ולחן או זה אלה ב א לטן לט
 יות מלה אלה עשור חולה עש סדקת לעל
 מעה יורם וירעה לבאו ללא מליאין את הותעיה
 ב ואין על צד דקלות להלכות כדו הקצו אכן אי
 זה מצה לו עולו מלה תעט כעט ספד לעל
 אל מקום טוב יורג לעלות בצען זה להי כעט
 דכח יסדק איה דהא לך דלשאין כעט העור לעלות
 מקופה תעתי ב דחוק ולוין עשין יפולן
 ולעמ כען אפרק כמות ארציה
 וכימא ב אף על פי אגון
 מות ולוין מאכל
 אל לא
 אצד
 עשין לא אעלה לעתון עלון כוב סוסקים איה חסד
 הכו ולוין דאוי אלהינו עלה לטת ידי כולם ומחול טוב
 ושר

האטלים

האטלים דאלי קל לאפייא אכאלס מחיל הו חודש
 יתון יתן אכע הו אנכסם יתון יתן אכע הווג אולי ב
 קצת אעלים אכס יעלה על אכס אחייב צמת אכד
 החו קדו צבנה יתן אסייע כעול הכעלה אלה הוולה
 על ב היהודים אלה תמת החולת איה הודעס
 ולאפייא ירה באחרים ב זה למ קחצו חטאות
 אלה הפקדה למ זה יתים רכס ואמס הוא לעלה על
 אב חיל אחד צבולת עליו ואזכ דחוק הואין האלפי
 אהיולר דאחיבה עמ תמייב צמת הו צ אסייע עשין
 והלא לוי נלמבה העולם טעמ או כמסיס ווא
 בארעעות ולא היה זה דין ורבים עמכס העולם
 כו מאז עידיה תמי אלוטת אחרת אגן אין כחולת
 הלוו חוון לען אהיהו במקומכס לעטלו אוזכ כלס
 לעטלת כיוון כן תסייע כמסד אגן לא נלמדרו
 אלא להלמך דק אהיות למ גון איה כמגרת פקדון
 עכ כו ע פקודתם אסייע אלס אל מקום אחר אגן
 לא נעבדה הין לאכס כעכיו סי לעטלו אכע עליהם
 דעין מין להי אפי תעלמע או לטה כן עין נבי
 ווא נפלו כד זר כ דלמיא החימו עליהו ווא נעב
 ונחצו תמת יד הארץ כלמי החוון לסס לא ידעני
 מאיזה טעם יעיע עליין המעעע כל ועק אמס
 יאזכ האוה אחייב החכמות הו חכפ לסוף סוף
 מחוסר החוון אכסס אלה הולת עליכס נפולו החכמות

דעתו ליעבוד
קנה לה כח
דה המלכות

זה וזה והייט דקאור היה פדו הלפון על חוב ליל
או כן כומר כון ליל או חוב על אחריים וכח
הלפון נמטו של עבד החוב על המלפון ולא ימי
אבא דלעז דאורא אלה התקדלה כדית וכו' זה
כידק הלפון כן לאין סוף לום נפשה כדף לעל מינה
גם מה שלפית אבק לוח איה או יוסק ויאור
אכל אם היה לו חוב על אחרים על אונת הלפון
כו' מינה קליא כל ועקר חתך הזכרים הלכרבות
בלכב וחסד וכנות בדמינה " ואלר כחמת
לכו קלה ויפול אור ליהא דברי הספק באידי
ואלפון דאיפול דפיק מינה חובבא אע כעשת
מינה רחמא כון לום אלפון אגב אל מידי ולא אלפון
רופיק מינה חובבא דהיה אלפון דהיה כדו הלפון
על חוב ליל או כדו אחרים כן הלפון כל ענין
כן הלכות כלעת הלוחת כן לא כלעת הלוחת ויהיה
והדבר איתך נפיק חובבא דחוקת ונת דמט
סאתם חס כן הוא ללא הייתה הלוחת אלא כהלפון
לא כלעת הלוחת ויהיה או לפתח היטה כאלר
הקדמת בגבב הכאלפון ואלר כחמת אלר
לחעת חובבא כן אין לתפס על דברי דקם כאלר
או יזכר החוקים או האוקיות כן לפעמים
כאוי הוא לפדו המלפון או הכריתת או ההחזקת
כאלר חס כדף ולא גולה על דבר וזע מיני הלוחת כדו לא
וחת וכל עניני

אע

כח חוב

אע חוק עליה רבא לא מעליא הא למעמא וכו'
אלפון דהאוי דעמא כדורבב אין וך כל הפוסקים
ליבא דברין יחב מרבע מלה ואם כן סתם
כאיומט הרבה כן דברין וכל זה אכיות כונת אל
יזכר חס אעין כדף גולת בפסח כדו לכת
בהקדמות וזה לשון וראית אחז הדברים
המתבררים אל און מה החברים על כל ער טלו
אל דב כן לא יהא חס כדף לחס אחר
כעלם כדף דברין מיני ילחול אלא יכל חיבר
זה דקכך ותרד לבעל פה כוא כן על אפיק
קראתי לם חיבר זה הלפון תורה אפי לארס קורא
תורה לבעל כחמילא זאמר כן קורא כזה ויוול
מינה תורה לבעל פה כוא וכן כדף אקדח סכב
אחו כעלם על דאח אחי וזי דאח כן הוא
כדע מלה כדח את התורה כוא חבלי ישק
לכדור אחר גולת ואם כן כדף וזו יקל המורה
עליו חתך לוחת התלמוד ואם כעשתתע עלים
אחז את הפתח אלו היה כדף קמן היה כותב
לך פתח רוח יומי אפתחו לא אולם וחס
חוקם כונת דמכאות אלא לקלה לך אחוקם
אחר אעלמה אף ל. דעלך לא הכחשת כלך
כחאחר זה אפיק העין לאת שחזין עליו אלא

חי נפלי כי חזק שחזק כחמו ישרה על דעתך לחם
 ולזה יל לבי עליך כי העטרה אין כן ואדרבה
 אהטק קוקה על אוח לבי וכתבה כתר איהחוק
 כי עור חח בקרב ודעלך נחמך כוטרם הגעאל
 כתר זה או היית מחליט היות הרב אמת אלו
 היית כחאחין ואיך מחזיק כאלו ילתי לומר
 מתוך כתר האלון ^{זה} ועליו כדמות כתר
 התולתך ואלו נלמך חולה ואלכרה ער
 כתר על ואל תבא כמות כשראול שחחור
 ק אלהיך ולקר חס וללך כי ידעך ידא אלקים
 וסר חרע וחי נפלי כי נבדלה על אשר הארבע
 כתר התולות וחי קרם קאחועם ככר כסוף
 דבר הע נפלי קלונה כפלק ועל דויד ^{התקדש}
 ודבר האור סרה ואלו אל נחקה אין
 ראוה נב ואל כעלה מקומה לרקת ואין אעלה
 דין זה ורבים וחי כיונה מסוקת ^{על}
 הערעל לפי אורעה ואל תבא כול ^{אש}
 לקול החולטים כול ספק ותמיד אקלק לער
 למחפן לעלות אי קומה כוח אהב ודעך הולטים
 אהך ולתי החזקו כחוקת והאמת ^{האל}
 אהב ^{הוא} ודעך כיה לע החוקת עלטע
 אודרה אעמך לך האלון

שם

לכתב האחר האטות נבוי ונל אלו לויך אוחור
 אודרה הוא דם לחם לכעבו אם החלה לרבה
 אכנת אל עה לתי אן איהר אודרה עביו נבוי אפיא
 דל כחוקת לודרה חרמך אוק חיק איה על ואם
 כי אעמך הוא אין כר ללענה אפיא ^{כבויה} הטעם כח בו וזה
 אלהיה חי אין לה חקום ככין הזה כי על חרמך
 שחך וכהא אמת ליו כר שחל אלוך אלא כר
 שחא אלוך על כרת להחייט ולר כחך כאלר
 כסכיו דעך אעמך קדחועם וחי ליו דבר
 ככל הוא להי כדמות זבולות אלר סככי הסוף
 כרם למ ונל א כעלי כרם להפכין להחייט על
 כיל חוף חין אע טהין כן ואלו טעם לפי לחמך
 איך קומך קעע דהא חכיל ואל כליכא ועלה
 כעמ חוץ חן שלים יום כן סחוק כן מוכל ציך
 אכר על אשח לא סככא וסככא חולא אשע
 זה ואם כן לרידיה תמך לור סככא או טובה
 כחוב דכחו לרבה הוא לילס החפך שלא לבר
 להחייט על כח חוף יכירך עמ כן לילס החפך
 שלא לבר על קול אשה או נלמה ואל דבר
 כרד ארבע אכור לין לחאור כות הכנסת אלר
 נלמות עליו וחמך עמך אחיה לידע דעך הקרע
 אפיך רוק אכרונה לך יוק קרע לחם העמי
 אפי אעמ חין הקהו חרבו לחוקת נחמ כודר

ואפעמים אויספיקן הקהל שזון לאחור וי הספוק זכ
הזאוי בזה נראה לעיני שאין כח כדמ לענות וזכ
זעשמים והואיות המעלות ואלה " " " "

קמ"ח

אחרי מי חזק וזקן. לראו אחר פועל אחר אלכ
אין כח ועל אלמול אחר קווא קימא על אפולת
ובוא לא קולו פעם להתורה נירלול וזל כזק נאה
לדול ואע כסול אולת יכחז אק חק אככר
הכרע ועערק היא סחבני על אודות האלה
הטענה על אול לכעלה בלעת להייתת המעלות
ומכלת וזמן כולתה אפנייה והוא כפד ואור לא
כח עליה כל אע נראה רב פלוט דאס היה אל עימ
לעזר ברבניה שפא עליה בלעת עלוכה דפליטא
לנה חליט אונס דאין אק אונס גזולמה וכה לאירעט
להפל כן לום ספק זהו לטן כזמן אמ כן הוא סבבה
אלא דמחר להאיל כפד לא מפניא היכא דמעין ארס
ואו אפול עיין לזמן כח עליה פליטא להוא נאון
רכל גזול כזין דהמע" ושר נבלת אחי. מספיק
דב אק כפא לזי כל הילת אולת לכרבת להאייני
מעזר על הזמן ואיל האונס ואיינה צב נזוזר
למחא אלה נאמער וזו אנסת אור כלא לום נאיה
ומען וכלו לום מחלל לרביה וארכא איכא
אחילא עוכא דזמן נעלה וער להדי ככר
פסוק דכזן אלה הייזין וזל כל המעלות בלה

הרוב כחזקת אעסה ודן כדן אונס עי לייערו
עיים לולטען נעלה אל הנעלות בעיר הייזן כחזקת
מפותה חכב שלא זעקה עי לייערו להייל אונס
כען שלון חרוב כ' ע"ל היי אק כדווא להנעלות מעכ
כחזקת מפותה ואמזי איהוילינה היית וזכ לא
זעקת אע"י דתליית דאויב יוזב התליית הלון
אל לטן אפי מה לכרבת עלו הכאכר וזל חוקה זואיט
יודע מה מעלת ש. כן אמ יל עיים יכא ויערו אנס
אין עיים אין למ קנס ואם לען י רביי דאק
למעט כטכס כל גזול אחרו כזין ה"ע והער
והלה לון ת"ע הכאכר היי לט ככרית
דאפול בלה אור ה"ע וזא אחיוס דההוונ
איווי דכאונס היה וזל כעכ וזע להרלעט
כפד מי למט הוא אור ל"י היית אל א' אפני
אור ה"ע וזא חכעא ארבר רב אולפס אפ"י
לכפדו כחכיים דא אור הלום דעניא הוא עליו
להיה כדן זכ בלעג האתגה אלא אור אוקי
מחוננו כחזקת מרי וה"ע וכל לט הפא דאיכא
איווי אוקי מחוננו כחזקת מרי זמך וה"ע וזא
אפול לזכ ככען מאור לכפכ ככען עק דכחזקת
כע דאור אם כניא הוא עליו לככא דאיה למה
לככ חרע וכל אל מקום כעין זכ דעמח מתעלפת

נפלות נתי השלמות או כדרכו לשמש בן שעה וכו' ואם
 איתא דילולחך בן דיע נפלות אדיע חיונית לעש
 אומנות ונתיא רביע נפלות לא מנולת כח
 אומנות ואפילו באומנות דכא כי התיא לשמש בן
 שעה דין אחד חכמה כי מכל מקום לעש דיע חיונית
 מנולת כח אומנות דכא כי התיא אס בן מאי פריך
 דה פשוט לתיא דכ יוסף הנהל אית ליה דכ אחא
 וכו' והיכ מלע ליה מביא דבשלימא ירועה בלא
 דתיב הלכות אכ לא הוי ליה איתוד רעל כתיב
 או פליג ד אחא ארבע אלא דוקא לעש דיע חיונית
 אכל לעש דיע נפלות מודה הוא ללא אגלות כח
 אומנות אלא דתיא דתיא לחך וחתיב דביע ל
 נפלות או אגלות כח אומנות אפילו באומנות
 דכא כי התיא לשמש בן שעה דין אחד חכמה כי
 אע"פ דבשלימא לתיא אומנות דכא ירועה מכל
 מזה הוא דין דיע כותביה אפי דכ דין דכמה
 להכרת העלם אע"פ דפריך דחד דיע חיונית
 הוה כע איתוד דאע"פ דכ אחא אכל כח אומנות
 דיע חיונית מודה הוא דיע נפלות מודה כע
 דאוקתי מלכות דכמה כי אחא כי האפילו דכמה
 כלבועות דתיא דוקא מתיא דכמה אדעש דאע"פ
 דכסיל דיע חיונית חתיב אה דיע נפלות כי
 אכל אכח דאסיר איתודשמן אתיא אפילו כחכמ חתיב
 לתיא ד דכ אחא חתיב אפילו דיע נפלות אכח

חיונית אכל
 דיע חיונית
 דכמה אכח

דפולח

דפולח דפפודין או חוכת אפי האסקנא דיל לחך
 בן דיע חיונית אדיע נפלות אסותא דלבעות חוכ
 כתיבא דתיא לחך לא אורכ ספא ולא לאבי פליטא
 דכמה אית ל איתוד אע"פ דחתיב התיא דפפודין
 אכח יב לחוכה דתיא לחך בן אומנות לשמש בן שעה
 אע"פ דתיא דתיא אומנות דכא ללא חיונית דתיא
 אתיב לחך אס בן מתיא דתיא בלא כתיב אחא
 וכו' הוי ליה איתוד דאפילו תע דכמ אהא דלשע
 דיע נפלות חתיב ולא דיע חיונית חתיב אומנות
 דכא כי התיא לשמש בן שעה אכח חכמה אכח
 לעל מתיא וכו' פליג כתיב ליה דכ אחא ואמריה
 דאפילו דיע חיונית חתיב איתוד חתיב דוקא כי
 התיא מלע כי לא חתיב כי התיא לשמש בן שעה
 אלא דתיא דתיא לחך ואפילו אס תתיב לתיא דכמה
 דין חק חקמט שטיא חתיב כי דלשע דביע נפלות
 הוא דתיא לתיא מתיא אכל דיע חיונית או
 חתיב לתיא חתיב אפילו כי התיא דיע חק חק
 חקמט ספא טע חתיב ולא חתיב דתיא דוקא כי
 התיא לשמש בן שעה כי אפי ס דחק עתיב לתיא
 כ אכח או אה לפי דתיא חק חק יקלע עת דתיא
 דתיא לתיא חתיב דתיא דתיא דתיא דיע נפלות
 דתיא דתיא חתיב כי התיא לשמש בן שעה
 או אגלות כתיב חתיב הכי אכח איתוד חתיב
 חתיב ספא כי התיא חתיב חתיב דתיא דתיא

כמה

והיה נדחה את המסכה או סוף הדרך סוף ב...
 אל כיוע המועד ליתא ויתחל לאומר הלוב סב
 דאפילו יענה כאומר כנה אגליע כתיב הלום הכ
 אין המהין עליהם לשאל שהא האומר להא נחול
 אומר דבוע כי ההיא דעל אהר כו כאומר דבוע כנה
 או עכר סכרי דמסדי סת ^{והוא ראינו} דאמר דפליטא
 דהלום על אוח בן הנאים או יאמר סת
 בבת דין ראית להרע ועל זה דואי אינהלוי הוי
 אומר הליב לכך וגם איבא דגלים טובא אלא וואי
 צרך לומר דפליטא ליה אלהוא דבגן דה אהא לא
 אגלי. בת שום אומר אפילו כי ההיא דלמען כן שער
 והלום הכי הוב סו דמפא מתעמן דהלם לא
 כותיהו דאי כותיהו יקלה גמ כרע המועד נמי
 ול לאיים עליהם דואי חזן כאומר הלוב כי ההיא
 דלמען כן שער וואי ומסדי סתא וחסן אפי
 וואי דדקיהא אן כבגן דה אהא לא אגליע בת
 לום אומר אן ול דקדק גמ מלשן כבוע מלה
 כפך למיע דהלם נקי מיון ואל לוח להב חעה
 אגב הפך סו עי דאפילו על אומר כן הנאים
 ועלמא על חרם כבגן אן אומר כדוע לצד
 היד עי ליראוהו עים כלום על אומר חסיה
 עי ליראו עים כלום וואי אפילו כל אומר
 עים וחסן כאומר כבגן כי ההיא דלמען כן
 שער שער חיה דלית ליה לום אומר אפילו

ועל

לען דיע המועד וא"ל לכת דהרדכי כללכות
 הלכות אפוד נלים תלובה אחת ואלה לא נבדלם
 המלם ומתכנה מלמע דסו כו אהא סתיה אהא
 נמי סתו הני דפליטא להבאת עלו ועני דהיבא
 דאיהא פליטא דפליטא ^{דפליטא} אהא ה"ק ועני תפא סת
 הלכס היבא לא נחלקו עלו התוספות וגם זה שחלק
 למ כן דיע המועד לדיע נפלות או יקלה עכ
 דכרי להרי דוקק עליו אפי לייטת דהיבא דסו
 דלפני כו אהא מליך לחלק כן דיע המועד ארע
 נפלות דהא כרע נפלות פליטא לא אגליע בת
 אומרעו כו להוכחת עלו מרפיק תלמודא כפך
 אהא דיע המועד גמ ההיא דלמען כן שער ואל
 דאומר כו וגם סתא הלוב היא למה אומר
 כו והלום כן הוכיך לחלק כי היכי דלא תלם
 הלכתא אהלכא אכל אהני דפליטא פליטא חין לחלק
 דלפני אומר דיע דסו יבא כו אהא על כדק
 צריך לומר לא קיימא אן בפועל דלפועל איתא
 דאין לחלק אכרי עלו אכל אהני דפליטא פליטא חין
 דדמות סתא ולפועל כל איה וחסן וחסן
 אגב חין לאהרם לא קיימא אן הלכס כו אהא
 מליב דהני דפליטא שפירט אהא ונאמר דפליטא
 דאין להקלות דהא קיימא אן כבגן תלמודא דהגליע
 כבגן אומרעו כו ההיא דכרי מליען כן עשה דהיל

דהאי וקטייה אטכסיה ט' ואלך לאלהי אהכאוי וקון
כאלה לתחילתה באונס וסופה ברצון וא כמות אה
תחילתה כמאה וסוף ביאה קאחית אואם בלתי
באונס קא אחית והראשונה באונס והלתייה
ברצון ונראה לעיני דאם כמחילתה ביאה וסוף
ביאה מספקא וק הא קיימא ון כפרך נשבה
לנרפתתה לית האמתא כמנה דלמחול אלא
כמנה דאור לכל תחלתה באונס ואפילו אחיה
הנה ון לאחורא בא עליה הייה לוכח וט' אפילו
הי כונס קיימ כיה ריכרה אכלה דהא תשא
כונסה דבא ואם אחורא מן לעק אסוף חורב כל לן
לעק חורן קל אפי הנראה לעיני ואם נפל ון בספק
בלתי באונס והראשונה באונס והלתייה ברצון
לעיני נראה דב כלות למאחר לתחילתה אה צלתי
אפני וקנס אה כתי קנס היא מפנה דאלתרה
אין כי לאחור דכאן נרפתתה ון חל מקום או חור
כמה כיה לתחילתה אה כבב מפנה דאלתרה לבית
באונס ולא מבעיא פני דאלתרה אה להכי יסור
אחור דהא לתחילתה להכיל אה ון חכאן ואין
לגם הוא חלוק לכתב נפנה דבאונס באונס
אלא אפילו בלתי חלוק אה מפנה דאלתרה
לכונס דאין לור דהובררה ון לאחור כתי בלתי
מנבאלה או ברצון שהי לעק כפרך החול מעלה

3

באחור

למן

כאמר לפיכך האלף האלה מן בלתי ובאמת אפי דב
לפיכך ומיכא לית אה ארכב מאות וזו כי למה
על פתח חזרה ועכב הפך כפנה דל באיסור למן
אלתה את האלה והייתה מטפחת ומנחת ע
לערה העזרה אה עדים וכו אפי רבי עקיבא אור
ו לזו חזק ארכב מאות וזו אור ון לא אחות לוס
לחולב בעלמא אפי לית לית פטור דא אחרי
לחולב כחייביה הי ון דאפי לזוה בעלמא
אליה את האלה מפני חיסר למן אפילו הכי לא פטור
דב עקיבא האכילה ומכבב מאות וזו אלא רבין
קל וחומר ומה דמנפלה עבדה ואיכא לחומר
דליא אנפלה דלא בתי בלתי היא אפילו הכי נפסיב
הוא כב בלתי דאלתרה ון לאחור דהא חייב
כי אם על ידו השתלשול אפיתו החפנה דלא נפסד
החפנה כיה לתחילתה כבב כבאונס באונס
ואלך נסתפקת אה יל לן לחורב כל לן לימנע
כיון לפסק ד ארת דא נראה לעיני לכתב
כיון חזק העי וזל כה אה זל חייב על הפעיה
יל דעת חוקות יא לא לבעי דאלתרה חלוק
אור לפתח ויא לאלתרה לבעי כאלתרה באונס
ומפנה ון תהיה לאלתרה אפי אור נפי דחייבת
תיה לכתב אחר לתחילתה הי כדאי אל כן
כאלתרה אין לחזק קול אפי לעק לעל ומתב

וידע שבטעם רבם אלך דהוה בעמא סבבי האור
 לא אכעס גמ דמתן ולן הארובי הלוע קנת בית
 דעמ עיה לא סבבי ל' ארביס תם אל דחק
 בעזן הגז ול להביע סבבי האור אכעס חזא דהפ"ח
 הכיע אכעס סבבי ל' ורביס תם אע"ה לא אכעס
 בעמא ס' פ"ו רביס אלך אלמקוס כזיהס ל'
 ור' והפ"ח אפוזק עליהם כשעת הדיק דכזאי
 אין לך לעמ הדיק גמא גמ' ה"ל לחול ס' ולום
 כן תנא ארביס רע' ומוס' לאכול כלך תנוח
 אקומו ולאכול כלך נפלות ועד דאפלו לרבי
 החוקים על ד' ל' ור' לא הוי טעמא אלא כר'
 לא אלהחזיק הקול ויל' דהייט דוקא כשעת
 בעמא אל' ל' לכיסה כן ליעה אי אפ"ל להפסיק
 את הקול או מנה או מאחד אורי ג' ס' פ"ח
 ועודת' וג' הוה מאחד דאיכא אמתלאות אפ"ל
 כאלך ככרת וג' אלי ומפורסם למעשה אפי'
 הנאה רביס עיט האם יכבס כעמ או ירבה לו
 כרית אפי' ד' עניע אמתלאה טבע בעולם ארוכ'
 המתלאות למעשה מלכוד הדיק ולכא כעמא
 עלי האי און איריה אם יכסע וע"ה נראה לע"ה
 דן החוכה' אחר כל עור ליכנסת' ומ"ה דב' פ"ח
 תא לאין אפ"ל על ק' לא כרע ילחלו ולא כרע אומות
 בעולם מאחד שהוא כופר דפליטא מעולם לא עלה על
 א' ל' ור' אפי' הנעין אכעס אלא למעשה אחר

אחר

323

אחר הרב לא עור אלא אפילו בא עליה טמאי
 כג"ל רביע מלה והפ"ח דאין טפין אומ' אכעס
 אלא עמן קנ' והולך אם היא בת קנ' וכחזיא
 גמיע כפרק אלו נעמ' מכרי חצור חירי אהדי
 נעמ' ט' אור ק'א מהי יחזיק לו מדעת חיילך
 ככריא דחוקא מדעת וג' מלנה למה היא לך
 דתע' האונ' לוח' כעני' והמפת' אם חז' ארביס
 יחז' לא חזע חוק כן חפס' אמת' אחר
 דהיכא למה מלמ' ק'ס אסלא יכעס דיל' ארביס
 ל' אפי' לאין בת קנ' לרבי' אומ' אכעס אחר
 לאין עליו עול' אחר אפליטא דאין ס' סבא כל
 אחר כן ועד לא אפליטא כרבי' התלמוד
 והפוסקים דלמא במו דוכס' היל' לח' כן חפס'
 אמת' אם אית' דהכא הוה אלך נסתפק'
 כחם נענה כב' מאחד על פי עינים אמתלאן
 נלוי והלני איך נלוי אם נאחד לחנה על הלני
 אפ"ל ארבי' ל' ורביס תם אפי' הנאה לע"ה
 אם החלשן לא נשען מאחד כמות פיק' למעשה
 על הלני הגז מוט' מלמ' חנה אפ"ל ארבי'
 ל' להי' הוסיק' אפי' על פ"ח מעקרא
 או הוה כחם דעמ בעמא והיי' יכול'
 אמת' הקול וג' הקול הי' כזאי להפסיק מענין
 אפי' עפליט' למעשה חנה בעמ' לא יוכל הקול

ב' ואלו
 היט' אכעס
 היט' אכעס
 היט' אכעס

אחר דהיי' חוקא אפי' חוקא אפי' חוקא

להפסיק ונסתמו טעמיה להבי כים ה כן ליתיה
 היו נפגיה חס וס ופ ופ כן לכב יסא עליה
 למ דע בפגיה ועמיה על פגיה דוא הקפדה
 תורה אוא על בעת יסאל הווע הגעועת ווא
 על כולא ס כזן היי דהא דפא כבזייתא בפדק
 אלו נעמיה דהחזאה מלום למ דת אין לה קנס ווא
 פיתת ווא דב פסא עלה למע היינפ הא שטכא
 היעא ס אפיק עלה היי דתי אלוהא דנסק עליה
 קולא ס דכחא הכא דנסק עלה קא דנעמי ווא
 ומלע דב יסא לה למ היינפ כתי און חולשק לה
 ומלע דחמא כי תי ווארי אדיון תפגת ואיסורא
 מלע כבדיחובל ען פגיה כר ליצא לה לסר
 דנע אפילו הכי יל לה קנס אפתי אס לא דאמע
 תי ווארי ס וואו דין ניי לקון כזה לדברי רסן
 לתק להרי היעק דין דאונס ואפגת אורה רכמ
 יתק ואפילו אס עיין לה נסס קולו דהאלון והיה
 יפ הוא עיין היינפ כמות פדק אלו נעפדה ס
 והיית יה לעמס אנה ס אחר לנה עלו ואי אפל
 לו אפעס מפעמקתו הוואן יפ כזה היה נעא לעי
 דע הלע מויל אפעס מלום מנה ספי יי דול אדוול
 קצי אלו תם ואוס לרפן אס קיימאין כרעען
 דאור דל היכא היכא אדוולמוי וואו מלמס אהא
 ואונס ואפגת מאנכת ניקין דתעא כב חייא ווא
 י נקי ארס כלוק ווא י נקי ארס כדמ איעי

להקפיד אס
 מ אחר ויוסף
 קס

דאם נעמיה זו לא חלפ כתיק אוא להי צולא
 היא וואחילת אחילה מאחר ליצק מלכות אכ אס
 מקום מאחר דנפ כזן סכנא ליה לכנע יסחך דמצי
 אפעס מאחר לפגיה וואריה מאונס ואפגת דכמע
 כקא ואס כב בבת קנס הייכו קרא אית לן אמייר
 דן היע וויינפ וואס מקום פליטיא דאין אפעס אפילו
 אדברי יי ספי לעל וואר נספגת אס החוטא הג
 ציך הוא אלוה כלע קרס ליטעפ לו לעי עאה
 דאם באונס כז עליה כזת עלובה כולר היה טועמי
 אס ס היו רכבים לכן ארס אכמוו עלזה נאור
 חכמה פלעע לא ילית להי כילה אפגיה חופילו
 קרב ס אילי נצות דאין מרפב לו ע ליכל היינפ
 מחילה אס ס הוא כרביה וכון לציך אקל היינפ
 מחילה אין לו אכסות פלע אוא להודיע איכס
 כי ליכלו היינפ למחילו לו כזו לפי רל בפדק
 כעא דיומא יפ הא דאלע הא ככמות לכן ארס
 אכמוו ס והיליאו לעל לכפס האות קורא אע
 עלו רלע ערס דאונס הוא כזה נעע אונס דן
 התורה ליצק עכזה זו מל צרות לכן ארס
 לחכמו דכון דמיעת עכ פליטיא דוא לתיך כילת
 מחילה אנה יורה כי אס לה אוקיט אור לו ברחמיס
 אס ליחור ואס ס לא ליכא כה טעמא לפי רל
 פליטיא יומא ומחילא דאין ציך אפדס חמאן

325

אונס אס יי
 בדבר סכנה
 חסד האונס
 פליטיא

אונס אס יי
 בדבר סכנה
 חסד האונס
 פליטיא

עמא דלאו אנצורי תליה אמאנא דאנצורי ומקרי
 דאור אבן כב יודא אור מצ אבן דדיעבר
 אמע ומקרי אב תליה הא דפסולא דהא עב לפי
 ב' ה' צדק אורי דמקרי עזיקא ומליה כון למעון
 ומקרי מוחללי ומלום כן בוצק אורי באב תלין
 לעולם דמקרי מתי כרך למורא דמתי באב ס' ו
 אורי דס' לתורי ומי ס' לוי יודא דאין לתורי
 אפילו ביעב אסן לא הוב שך למתע אורי
 דמתי דמתי שלם כהני מיק דמתי ולא לעב כן
 דמתי מכל תלמיא מ' מתי בלתי כמתי
 ליק ע' ומתי דמ' דמ' כמ' לעב שלם
 הוב יב' לתורי שלם לעב כמ' כון למעון
 הוב ל' ומתי על מתי לעב שלם לתורי כמ' ו
 ולא שלם אלא מ' ומתי דמ' אמתי אבן א' ע' מ'

תמני מתי
 מתי הוב
 לתורי כמ'

אבן

ד
דב

ב' א' י' ס'

335

334

337

336

339

338

341 .

340

373

372

345

344

347

376

349

348

357

357

353

352

317

317

357

356

319

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

358

[This page is blank, showing only the texture and color of the aged paper.]

Handwritten marginal notes on the left side of page 250, including a large initial letter.

Main body of handwritten text in Hebrew script on page 250, consisting of approximately 25 lines of dense cursive handwriting.

Main body of handwritten text in Hebrew script on page 251, continuing from the previous page with approximately 25 lines of dense cursive handwriting.

Handwritten marginal notes on the right side of page 251, including a large initial letter.

Handwritten initials or marks at the top left of page 251.

Handwritten note or correction on the left margin of page 251.

Main body of handwritten text in a medieval script on page 251.

Main body of handwritten text in a medieval script on page 252.

Handwritten mark or initial on the right margin of page 252.

411

410

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

66

2
11

413

412

413

414

417

416

419

418

421

420

423

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, likely a historical or religious text.]

[Faint handwritten text at the bottom of the page.]

422

[This page is mostly blank with some faint, illegible markings and stains.]

429

428

[Faint, illegible handwriting on the right page]

461

460

467

468

465

464

467

466

467

468

471

470

473

472

475

474

477

476

470

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, likely a historical or religious text.]

471

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, likely a historical or religious text.]

ללא אמתו אמתיה וכלותיה אמת ליום השל
 ליוכו אלוף ואפילו תעיל בלא בקר החטא
 לוח לא היו אמת חטול כמותה לעב אכל
 חקום יקל לו וההיא דפיק דמא דספדוקין
 דבסימ למ רב הוה כי הוה נפיק ארעא חור
 כפי אפיקו לי מאע חטעתי רעע לכווא וקטעלא
 ופי למ רביע לאה סעל בחילג וכו' לקברא
 אמתיה היה חפץ ופול אלוף בסעל
 ופי דבני גב האלמג יקלג היאך דמור
 לכר נפיק דמלמ דמורי או מוכיך ועי
 דמא עק אכא דקלימא וקלימא אל דמין
 כן יחיא לשמון דמא למחור דמין עיקר
 חפץ הייט חקא כללעמ באים אדוריעלמ
 קולא כי הוה דפיק כמא דמפיק לכמא הוא
 דקליג רבי מאי ארמג כמא נלימור כפיס
 דלכר מאי חומ אלא כפי כממ ונעלה
 דמפיק ומפיקות ויום הפסחים ורמג
 אסור חלום לכרות כדפול התם ועל
 אפיע רב הוה ארבי יוחק דר הוה חמי
 חפץ כפי מאי ארבי יוחק אור נפול התם
 הוא דאיכא חמי חפץ חלמיע לכאוי
 אלוף ק יקל עפי חפץ חלמיע חלמיע

חפץ

488
הסלועת האלו בלי עדים כלו או כפע קרובים לטון
דמיון דאש ודע ולעולם לא חזינו שיתנו אחר עדים
רז סולר יקר הוקרה ואם כן גם כי אפסוד
הטאו למערים העטין אלה לא בוזחטן אן אש
מה כחוט באשגנו למה כל ועקר למקלה והוא
דב פלוט לטון אן למסדה בלי דאיה אקטר
או מחלטא דאם לא כן באשג שלטכנה תחסר
חיד כן קולב כפע עדים וטון אש ודעין אלא וכו'
פליטא ופליטא אל הוצחין בקאוו לחול
טון לחזיק אלה כמקולת ולאו לחיל אל כל
באג לום דאיה דהא אפילו כמקום היעשה אטון
בת חקק כהטכחו התספוח כפק קרא
דחולין כל לטן ול לטן כליטא היעשה דאיה
בת חקק אלא וכו' דב בתר הוא לחכעם
ולאו לחכעם חלכעם למה שחחו לכאמרא
דמקדשי דמקדשי אהור אסלי חיליטן ואפילו לחיעט
כפירל רכין חעטול וביטן דוקא בופו למקדשין
על הסלועת שלא לתת אפע הקדולין כן תחשו
כה ויפסירו הקדולין דאז וודא דאיה
הסלועת כראיה הקדולין לחכעם למה כדאיה ליה
דוודא בן אפעטן לקדולין נטן או קדוין איהם
קדולין אחרים דאיה לטון כפ לא היה מקדש סלועת

לקדולין

489
לקדולין כין טאע חומקרות באעליס האוב לטון
אסבין אפע הקדולין אלא כמקום שלקדולין אן לום
אזם לקדוין כפעט הסלועת חזו עטמו חזו
קדור בהקדוה הקדולים דהיין שלא תחשו בה
כלכל זה אין אן להחזיקו לקדוין על הסלועת
דב עטמו דקס הוא אם היה כמקום לטון לטן
דנים בליכוס אפעט לא היה חכמה דאיה ליה
סלועת כמעט חילי היעט לטון מקדוין על
הסלועת דאיה חיליטן לטון אלא האעליס להו
לאר האעליס אין מקדוין כל אפילו לחזק האלה
חל מקום כהא לטון חיליטן לקדוין על הסלועת
חזו עטמו כדפי' דאיה וטון כן אין נעשה הסלועת
לא דאיה ולא אוחלטא על הקדולין וכן לחכמי האעט
לפ' לנעשה הסלועת דאיה על קדולין לקדוין
למה דדאיה דה הוא דוקא כמקום דקדוין דאיה
דאיה לא היו עתקן הסלועת אלה אם לא ככב
עקדלה אכל אפי האנב דענה כל איהויה
אפי דה לענה ל' לטון עתקן איהם הסלועת
האל אחרי הקדוין ככוס או לחכות וזה דוקא
נכעט ולא יעברו ואלו לבאולי כמקדש חקדויות
יקדוין לקדוין אלום חל' חנה אכל מקום אחר

להלכות מזה לפי עי אחרים וכן על כיוצא בזה
 זה מזה באהבה תקוע כלם ודק אהבה ויחב
 הם ללוחים ועל כוונת אלו החיובי הג'ם כי אלו
 כיוצא בזה בענין קולות ע"כ המעשה ומהם
 אמן אמן כזו לומר אלוהי אלוהי אלוהי אלוהי
 וזה לא סודי והוא יודע אם יקרא אם יתקרא
 להרי פתח ואחר אמת בדחופת בעתה מיד
 אחי הקץ כמדת זה לפי זה והרי אן כדברים
 סודיים זה אמת זה להרי אמן בעתה מיד אחי הקץ
 וזהו חלום רעיון לא נקרא באהבה כלם וכו'
 לפי כדבריהם בענין דבריו כי אלו נראה ענין כדברים
 אהבה ואם כן לא היה לו אלוהי כזה לפי זה כדבר
 זה וזה לא היה צריך אלוהי כן הולכות עליו וזהו
 כדבריו זה חקירתו של זה סבועת וזה רחמי נקרא
 ועוד דבר ואלו אמת על דבריו להרי אפי לאמר וכו'
 כולם גם הסבועת הלוהי אמת הקץ מיד ומהם
 אלוהי עליו אלוהי אלוהי אלוהי אלוהי אלוהי
 ידעת אמת נכנס אל זה אמת לא אבא ואלו
 אמת ונחמו על ענין הקין כסוף סוף נראה כדבר
 אמת דבריו לפי זה חקירתו אמן אלוהי סבועת הלוהי
 בעליות מיד אחי הקץ מיד אמת הקץ ואם כן

ע"כ ידעך אלו ואלו חזק עלי כל החכמה הנחמ
 עם חכ קצורים ודברים קלים אלו נחמ
 אמת אמן על כל חכמה האומרת אמן כדבר
 דבריו ומהם נכסוף ואלו וכו' וזהו אמת
 דעת שלא החלטה אמת ק' אמן סבועת בעלות
 אמת הקץ כאלו כדבר כדבריהם דבר ואלו חקירת
 ודבריהם אמת כלפי חקירות ודבריהם אמת
 הקץ אמת זה אלו נחמי אלוהים אלפי הקץ
 דבריו אלה אמת הקץ אמן אמת עליו הקץ
 כי אמת הוא לפי אפלה לומר הסבועת האלו
 ענין קולות אמן על אם היה כזה הלשון קולות אמן
 כן היה אפלה ואלו וכו' אמן אמן אמן
 אמת על אמת הסבועת בעלות הקץ אמת
 עליו הקץ אמן אמת אמת אפלה לומר
 הסבועת האלו ענין קולות אמן אמן אמן אמן
 כסבועת האלו וכו' אמן אמת אמת אמת
 או אלה חקירות אמת הסבועת הלוהי בעלות
 אמת הקץ אמת אמן אמן אמן אמן אמן
 דבריו אמת אמת אמת אמן אמן אמן אמן
 נחמתי אמן אמן אמן על חקירתו אמת אמן
 אלוהי אמן סבועת אמת אלה אמן אמת

בלוהו חת ב"ה לטין כמן אסור לטעה ולחלוט
אסור אחר זה מאתי הללן אי להצרכי הוי"ב
ועוד ב"ה להחזיק אלון אב חרבי לרחות
דברי דבוע מאתי לא כל טעמים דם זה חורה
אין כל שלא כן את דבי כלאו דחית את
דבריו כן שלט פעם האמר שהוא לא האמר
אלא היכא דחיתא ויהא חרוב וזהו אסלי
אסיעת דתתנה לומר לאו היה כן הו
דבריו תחומים יתר וזאת ואפילו כהיותם
מעו חרובי וזהו אסלי אפילו הכי היא חומרה
גדולה ועלמה כון דאיתא דה אגמ חקרי
כל לט לטין לחסוק עליה ועוד דחית ולטע
התם לאו חרוב חרובו ידוע כל כך כהחלטה
חוקר לטע הוי אן לבלתם דברת וזוהו עשה
חוקר לטע לטן ארבע אפודי כה אלו וק"ל
לחרי הרוב כזה תלוי בחקרי ולא ע' לייך
כיה נכיו כה רובא ולא דאיתא חקרי דפשיה
לפרי דית חקרי חרוב הסבועות השבועות
כדו וידוע מי ללוו וכי קלטת את לחזקן וזהו
הרוב חרוב לומר את האמת הוי אפרי
וקום לו אמתא איל כספן אולתן כספולת

ח' ח'
ח' ח'

מלכות גולת קום לו כי חרוב ללא דאית להוד
שיתק כל ולא מאתי לטין בחקרי דהחלטה וכ
רפאי הוא וכל ע' כן כלתאנו בסבועות כה
האלה החלטה וקרי מי ללוו כו' אל דייק
כהלכות ספק חקריה וזהו לא נאמר נעילת
הרוב וכל כי חילוקי זה אסבועי לטע נקרה
ועין דחילוקי לטעו בפוסקים כרוב הזה
אית מלך דכיע חקרי ויתק בחקרי פשיה
ע' דבריו חרוב מאתי חרובי חרובי כרוב
חלומות ודלים וחכמה פעם דבריו כליה על
כ' יפול כעלמ' " " כאלוהי אה ליידי
אדמות דברי לטעו לטע חרובי חרובי חרובי
חלומות הוא אטעם חרובי חרובי חרובי חרובי
חלוקי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי
כרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי
חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי
חלומות חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי
כרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי
חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי
חלומות חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי
כרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי חרובי

108
הקדש והר המעבד והיבן דוכא ותגדו למעבד
היילית ומיעבד להחיות לפי צדקתו ופניו
כפיק לפי קדושתו ע"ב המספוח כפיק קדושתו
אן כפיק לפי קדושתו הוא שתי כפיק
אן כפיק דכפיק הוא כפיק ע"ב ופניו להי
לפי דכפיק חטא כפיק המעבד והקדש
והר המעבד ופניו הוא לא אגליק כפיק דכפיק
הייע עפיק דהרוב החייל כפיק איל ופניו
בנה החייל כפיק כפיק דכפיק עבד כפיק
אם סוף אלת אסור וחסר דאם נלמח אלתו
וכפיק דאם נלמח לא תלמח אלתו דכפיק
ומפיקו הכפיק לפיכך אלתו לא תלמח
כפיק דוכא ע"ב והייל כפיק דכפיק דכפיק
כפיק דכפיק כפיק כפיק כפיק דכפיק דכפיק
נתי דוכא אילתו חלום דכפיק אגליק אלתו
אלא כפיק לפי הוא שתי כפיק דכפיק
דוכא אן כפיק דכפיק אלו כפיק אלו ע"ב
הוא דכפיק אלתו חטא כפיק דכפיק
אמעבד כפיק דכפיק דכפיק דכפיק
אמעבד דוכא דכפיק דכפיק אן כפיק דכפיק
אמעבד דכפיק אסור ע"ב אלתו קדושתו

הלא

107

הלא כפיק המספוח והיבן דוכא ותגדו למעבד
הקדש והר המעבד והיבן דוכא ותגדו למעבד
היילית ומיעבד להחיות לפי צדקתו ופניו
כפיק לפי קדושתו ע"ב המספוח כפיק קדושתו
אן כפיק לפי קדושתו הוא שתי כפיק
אן כפיק דכפיק הוא כפיק ע"ב ופניו להי
לפי דכפיק חטא כפיק המעבד והקדש
והר המעבד ופניו הוא לא אגליק כפיק דכפיק
הייע עפיק דהרוב החייל כפיק איל ופניו
בנה החייל כפיק כפיק דכפיק עבד כפיק
אם סוף אלת אסור וחסר דאם נלמח אלתו
וכפיק דאם נלמח לא תלמח אלתו דכפיק
ומפיקו הכפיק לפיכך אלתו לא תלמח
כפיק דוכא ע"ב והייל כפיק דכפיק דכפיק
כפיק דכפיק כפיק כפיק כפיק דכפיק דכפיק
נתי דוכא אילתו חלום דכפיק אגליק אלתו
אלא כפיק לפי הוא שתי כפיק דכפיק
דוכא אן כפיק דכפיק אלו כפיק אלו ע"ב
הוא דכפיק אלתו חטא כפיק דכפיק
אמעבד כפיק דכפיק דכפיק דכפיק
אמעבד דוכא דכפיק דכפיק אן כפיק דכפיק
אמעבד דכפיק אסור ע"ב אלתו קדושתו

עיניו בראותה המם אהי יל יעוהא ציוה
 ועצויה אפי רביה תם למהרר כמעק ברוה
 עמא ונהי כבן כרו ואפילו הכי אמהות
 אעמ חוקה ולין למה ארמ עהוק נכס
 אס ונמ למעק דין הכבן הגה ומכא אלפין
 בלחור דמוליק פת חוקה ואפילו ריעא טובא
 גוה לטין כחי לאהרן כלן קל וחורו מן קל
 וחורו וילמן לאלך אחר חוקה כבן מילון
 דלום חורווא דאלה מיל להי מין בה לום
 דיעות ככתבת אלו ומה חסין לאלך
 אחי סבת כייסו הכבנת והמחלשות
 דתק דברי כבתין לו חי נפלי כי גאתיין
 לו אפוקה " גם מה לכתב דאלע דחוליק
 הייט כוחו דמין כמן חוקה אכפא נאיב לל
 לטות מסבך קתא דכפא חזיעו לא ידעמ אס
 נוכה לוחי ליכחן מן הלפון דחוליק להי
 כלפון אעמג דב כהורצו ואמ מן הוא
 לחנה לוחי להלפון דחוליק חוצה לטין
 כמן חוקה הוא טעה עעות חכור אכרי
 חקיות כלחור אחמ לא חלתי לאהרן גה
 חלדון סבת גה הועת חזי עמא לעי

מכנה

מכנה ומה דמיל וצלות " " ועוד ככ
 ואהרן אכפא דברי לאחיה של חכמה ללא
 דלמן לגמ דחוליק חלח דלמן ל עליה אוחלו
 אגמ עכ גמ גה דכרים אחיהם ועל מהם איה
 בלוס אה לא עליה ולא עליה על לב ומלחוק
 כמ כסוק וקל להי אנה ככוער כמנה
 חלעין קרב איה ללה א סלועת וס על
 היי אן איה לטין כמן אה ככר האתקולר
 אפילו הכי היא חקולת חספן עב " ומה
 הועיל במינסה גה ומה ער ללא כח מחלעין
 דלה א סלועת דכליטא אכליטא לכלחוק כחי
 לרק לקל עי ליה אכריה לעמ הוא חקול
 כ ובלוחו ומה ללוחו כח וקל א איה
 בקום פלוב וחלעות חרות לכחורא אק
 חיק חנה לוחי לכת לט חק הוא ללה על
 יי ליה אכ כלמ כעמא אחר למה אה תקלמ
 ית לרה ומה אה תקלמ חורו מיהא ליטע
 לחות אהרו " " ומה ככ עו אה
 לטע אגמ איה חיה שמקדל ככעמא חכרי
 חיל דחקל ככעמא וס גם הנה ככעמא

את כל וענתה לאות חפץ שבתה או לחינה
 וקוק שני להי סתרת זה כבתה הראשון כבאור
 וכתבתי לה או ליתך כל לחינה וקדושי בטהא
 להי וערווין לעל קרן כפומב וקדוהוה
 ולתת תפתר הקדוהוה ותעל קרן כחן לכב כרבו
 כבתה הראשון וכאיתו יורג " עס זה שבת
 חלום ודאיתו זה לקלה לעת לעת זה סלועת
 כח לעג או לפסול חן הכרונה וס טענת
 הכלן ואת טלן ילאחח ועור חנה או יכר
 וקלה לעת טאפי עלה וינך כבתה היחוסין
 כחפך יורג טחיתו כפך קחא דכרבוה
 ועלילה כבתה כבתה הראשון דכחן לעתין
 אותם טלן לחינים החיניעם על הלוחן
 לה קחוי טפילי כל נחא חאו וקדוהוה נחון
 חני וקלה על חנה דתק כפוק חיי שחך
 ופי רלעו וכדחבם וזל לכן חוועת או חצוועת
 ודוי אעם לכן דוועת חסוק תחונא דחילתין
 חנו עב לחיניעו חנו קלעו ליה חנו דחוי
 חיקן כחן לכתבתי שחונל לחנו לא חנו
 חלון חונן כל חנו חנו חנו חנו חנו חנו
 חלון חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו

ועור

ועור דכב באיתו לחעלה בנחיות נחיות ועליות
 לחין אותם סלועת דכב כחן אותם לפכך לע
 דקחלק וטחף להחנה עליו חוקתם לכת
 חיון כסתרת לעל ועור אפילו חיו אותם סלועת
 וכן היה קורא זה כפך חן חנו לחיניעו ללא
 יקחו דוועת חנו לעתין אותם כחיה ללן
 כחלע דוועת כבא חחן ללה כחך ולחכמות
 חלון לחיניעו כ כל החיניעם " חן ככין
 חלה לחיניעו חלון חנו כפי החלון לח
 כבא חנה ולא קדוהוה כתב לה סלועת
 חן חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו
 חנו דחניעו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו
 ככך חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו
 חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו
 חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו
 חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו חנו

לחלון שבת

אין דאזיב בל שטרע קיימט אס גי קרוסקן אל "
 ואפילו לפי דברי ר' חייא דר קאמי לכתב דלפול
 חתן ב נעמה לטו קוראין אעק בוס היולו חתן ב
 עיקר דואל חתן הוא עקן התחיל וטוולמחול
 הלחה בוס החופה ב ק תתחיל בוס האול
 דראק נעמו עקראין חתן וכל על אס התחיל
 השחה לעלין הסענה בוס הלוחן ואל היח
 לא וורה על קרוסקן אל " " על אולר כתב ב
 תעמו חתני אור להיא היולת ודאי אס נעמ
 באדקא אואס ארי בלשן חכה יורח תעמה
 עלו ב יאן אב לא העב אמת ליהו קרוסקן
 ודוילעליטא דלא אס לא היצבים התחיל
 על עסקי קרוסקא ואחר כך נען אה בלעקא באין
 עסוקין באור עקן דלע היצבה לעו היה היה
 אוקרעל קרוסקן עורקן אחר ספסקי האבה סע
 יוסו וקן מוכיח בריאו בפרק קאמ קרוסקן דאו
 קרוסקן עורקים ולמות אחרק וכפרט כי נס אית
 מעלה ווא מורה אפסק גי וצא מנה לא בפרק רעמ
 כפרט היולמן " " ועל אולר דקקני בפרט
 היולמן היולמן רעמ למה לפרט וקום ולוח אה
 סלועה בגנים דאין אולר לסלועה אולו היכא

דאזיב

דאזיב קצת ולו רעמ לכתבין אקרוסקן חתן
 עליו אס לוחים דאזיב רעמ דאזיב אקרוסקן
 וטאזיב בפרט פירקא עפא אה כפרט אאזיב
 נעמן אור לעמ בל קרעו ד אלה קן קן לוחין
 קרן עין וטוולמחול בפרט היולמן באר
 וכל אור וכל וקו אס קן אה לא אור ולוח אה
 סלועה בל וטוולמחול אה בערימ אה היולמן
 בפרט בוס בעמ ע"י " כחלוע אה לל אה
 דאזיב בלע לעל יול אה מלוע אה יולמן
 אור אור היכ אור בלע לוחים היה כחלוע
 היולמן קרוסקן לכל אה אלה מנה אה לפרט
 קרוסקן אור דלפרט עלית לעורקן אה היולמן
 כפרט אה עקן חולסקן איתן קן דקרא בעורק עמ
 לילובו אעק על קרוסקן אה רחמימ אה אה
 אה רעמ אה ד וצור דאס אור בלע לעורקן
 אה אה אה ד על סעם באין אה לעורקן
 אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

עלה קח מקודשת להריב חזרה אמרה למה
כונת נקלה אלוה ונשא לט החיות והחיה
שהיא מקודשת ואמרו אלוהים לאמר עמך חיים
נראות זאת להיות סלועת דמפלו או לימא הסלועת
ביר האלה ביהירע לכן סלועת דמין ליהלוב
לעלה זה אפלה או מעיפת או חבת אבה פיה
זה וכן קול יורא כי עם עליה העינים לאו להובל
זה סלועת ואו אולא ומלוא ולפני או חיליט
אם לא כהלשן באויה דהסן נבי הוא ועל לפי
לחוב מלי החוקם דהייק מלי הללו עינין אקלסיה
ומלטיק זה כחב עם אפלה העיני ופני אל פ
כחחוק לט כמבב כלוק דפלי עומא חוב כלסר
כמבב אלוה נקלה אלוה קול הוק וחוק
מאר ומלוא מילא טובו זיל אחמיה יות
והולך אסרית וף על גב דליטו רובו אחריעו
דמייט למעט אחיעי זכיהא ועמא חוק רבני
יהיאל בעני ספק מוק כרת כפרי לי עלו דהוי דב
לא זכוסק ומלוא מילא טובא לויט כחב כמאר רבני
דלוו וען את כמחוב כלב פיק הוי להלשן
לרבי רבני למה ארבעת הצפונות

13

ועת

אפי

ועת

ועת ארבעת לוע מה שמחוק ליל אמתיה
כחחוק לט כמבב יותי אפנין הסלועת מילום
דאושא מילא כפי לעיל ומתך כן תמלל לט
ט ההלכה בידו כפיק החוק כחחוק וסמ לו
כחוב כן יתך מאר הוי ^{כבוכה} לט דגסיק התם
בעה מינה דכחחוק כן רב הוש ארבה החוק
לטי כמבב כלוק נחיקנה כחחוק מילא הוי על
מאר דכחחוק כחחוק דמקולי אהר כמבב כמבב
חיליט כמבב אהרד מקולי לא חיליט מקולי אהר
מקולי כמבב כלטיט לא צריכ דלא לכי סכחא וט
עכ לטיט בידו דהתם אקלסיה ^{כחחוק} טובא חמ
דמה לו אורי החוק לט כמבב כלוק כו אפי
אדבע חיליט לט אמתיה או לאו כחחוק לעיל
חיליט לסלועת או לכע הכ כמבב זה כמבב
דחוק חקק דקט למה לי ועוד קליטו אי דמה
היה הוש זכחחוק אלוה למה חוק לט כמבב כלוק
וא דמה או לפי הצועם דמאר דחילא דסלועת
דכחחוק חילום שמעו אן קדולין אקלסיה לט למה
או נאר זמן כמבב כחחוק לעיל חיער
כחחוק ארבה דחיליט לסלועת ועוד דמאר דכ
דסיק כמבב וט לט כן דכחחוק ^{דכחחוק} ככחחוק

7

ען חייבין ולא חייבין דאמר רב פפא " ועוד קלוא
ליך דמאי פיק בתב סב מקדלי ויהו סב סב סב
בליתא דמאי אדמי ליעני לא לריבה דוכא סב
אמר מקדלי וכו' כדלעך גבי סלועת ופע מה לפיקל
לעל אמר ליק סוכא הא דקט' החק' לטר סב
בלוק להספק ללו היה ולוי גב' מפע להחזק בלוק
וכאן ל' כע בלוק וחתך כך ירעו הקול כדפי'
אמר אל' מאי דאמר לוי דפי' אפי' מפע להחזק
לטר סב סב בלוק נחיקע סולתא ל' להבן חוק
דבי ג' ס' אחא דוכא היה חל' להחזק סולתא
מחזקתא לוי כהחזק לטר סב סב בלוק ופי' וסב
לטר חוק סולתא סלועת קרילי מחזק לטר
סב סב בלוק סב סב וסלום סב סב לוי וכו'
מספקא לן בליטא דלואו לעק חללא מחזקתא דהלמ
דען סלועת חייבין לחוק לטר סב סב בלוק
או ל' ס' וכו' דמאי מחזקתא לן אפי' נחיקע סולת
ויל' חלום סב סב לוי לוי חלום דאחוק לטר
סב סב בלוק נחיקע סולתא ויל' ויל' כולי סולת
לן אחרת לחזקתא סולתא ויל' אפי' חוק לחזקתא
סלועת חייבין לן לעק חללא מחזקתא לוי ופי' ג'
דלואו סב סב אהו חזקתא דאחזקתא חייבין סב סב
עלמ' לטר לן רב סולתא סלועת וכו' וכו'
דסלועת לן מחזקתא לוי אפי' רב רב וכו' לן

וק

ען רב אסורכ להדי ליעק דיו כחן אמו סולתא
במיה חקומות בלואו ויל' אהר' סולא וכו'
כיו רב אחא כ' רב גונא ולעיל נמי אסורה חיק רב
חייבין לוי ג' חילת' דב' גונא ולא חייבין אפי'
או לאיסור ולא לוי' וחסמין אפי' קא' דעל קוס
רב' דב' קל' חייבין ופי' חוק לפעו סמוכה ספון
הוכיח לן בבב' ג' חילת' רב' דמאי דל' חוק
וי' דס' רב' אפי' חייבין דב' רב' רב' רב'
דאפי' כעלו תלמודא לדכין קדמין לוי' אפי' וכו'
כ' חייבין מאי דמי' רב' לוי' אפי' תלמודא לן ל' חוק
כחית לוי' ופי' ל' חוק כחית לוי' וכו' וכו' ל' חוק
נראה אסורה ד' רב' כחית' וכו' אפי' קלוא רב'
אדרב' דמיהו חוק לעיל חולתא סלועת אפי'
הוא חייבין אדר' אחא רב' אפי' אפי' חייבין חייבין
לען הוא חייבין לרבי' חזקתא ועוד קלוא לוי' דמאי
דמאי ופי' חוק להחזק לטר סב סב בלוק נחיקע
סולתא ויל' דחילת' דחזקתא חוק חיל' חיל' חזקתא
מחזקתא נחיקע וכו' רב' חוק סולתא עומדת
בחקום ודמות אפי' דב' רב' אחא הוב כ' לחזקתא
כחית חיל' ויל' סולתא וכו' או אפי' חוק חילתא
כחית חולתא סלועת דחילת' חילתא בלואו

וק

לטובת יין כתב גם כהנין הת' ודבוק חזיר וכו' וכו'
 אשר דהיה לן לחיול בתר דוכא כבן דסבולועות חי וכו'
 חלום חוזהין דאלת אויל וכבד כתבתי לעיל את דבדיהם
 וסלם נעלוחו ביעי האויל הגה כחפואר מתוך דבין
 וכתבתי לעיל " " ואלה כתב כי דבד ^{על} חתך
 גדול ואין לבחיל את הפעה לעינים יפה אחר אם
 היה לו עין כזאה מאיית ללבן ואונן שומעית דבדי
 חסוס חל זה יעלה והנפ תלפזע עינו מאוכ
 ואו דאה מאווחר חייוו כאלו יעיד עליו הטעיות
 העולות לכתב חלוא כתב וכמו שבגיה ועוד
 אכאז כעני " יואלם חרפתי ונדפתי ככתב וזל ואר
 הנבוא דכדו אחת אויל את דעני ואחת תלפזע
 דלו לפינו בלעדיכס ים ורת אויל את חסין אויל
 תלפזע כבדכס ע"כ הקיאה אולי קמו על זה כנפד
 או חלה לחופין וצפין כי או נפס כעני חלום
 אב על דבין אוה ואלקף יודע כל שע עמי לחעלם
 או נהיה דין חלפס כפי דאור עני ואחית חלום
 אחת ים לחלתי על דעי רעה ותהיל אויל יתקד
 ויתע הגה הוא מפורסם במחזות הקווסים והיחוקים
 ער פ יל אויל ירי כעני חלום צדוון כנאלן ואחוויה
 כסווא דלא חסד דאז על פי דעתך אשר כולפזע
 ובלפתי אשר היו מקפידים על כפדי ואחני אחס
 או ואחוויה או לעת כזאת ואם כי ען עשון חין

נחמך

נחמך ואפלי לכתב יום קדוה " וקם על זה להמלא
 תפילת שוה בכתב יחי לכן חלפתי וכו' וחלפתי
 לתעתיק כדוך אחת כאלו היה דשע כדבדי לקס
 ים על זה לא חלתי חלום או כחפואר לעיל כדך
 אחת כי קלוב הוא זה אזה שחירו דול בפנהדין
 כדך אכבד חיתום כל החלפתי עם לחים והב
 אחת בעני חין העולם " יואלם כ" עור וזל וקל
 עי דאר זה לעצמתי וחיתום דאפילו לפי כפזע
 חפזעל והנפועם צדן לומר ע"כ דהייך חקן לחפזעל
 ס' אל אם נלתי או תלפזע ^{עני דהוא} חיים שאין להם
 סוף ויכדי דמו אפדדי כאלו הם הכל כחוקת חית
 ואלו הם הוא חי לפעם וקם הלחפן והסבולועות
 עליון לפעם ע"כ זה אחר יל לבטא עלן חית יחלפתי
 אב לחוק דבדי כאלו על ספד דלמי לו דלא נקל אב
 לילכ מה לבקלתי אחי חלפתי לחפזע כן חפזע
 חלפזע דקאה או נחיל לחפזע וזל קאה עיל במע
 חכא כיו שרעל חלפזע לומר כל חקום וכמו לבקלתי
 קלתי חקום ככתבי החלפן אוה לחנה לחחומ ככסם
 כחלום ודפך הי עם אסכזא וחפזע אסכזא לברי
 חנה לחוק ולומר דכפזע הוא כחוקת חי והתע
 הוא כחוקת חית וכמה כפזעם יל כפזע חדא דזה
 לן אם הוא חי אם לא קדלה כאלו חורה עליו חוק
 דאין לחיל לחפזע כיון דכפזע אסכזא ודוד חקל
 וקם הכס כחיים עליון אבם סוף לזה הוא כחוקת

128

והוא חפץ ספק גמולין מי הוא הטל והחומר דעת
למעשה כפי יעוה דתו קרי כפי רב הוא במעשיות
פירק טע דמבשר גב הויה ברוחא לבכאח ועל
דקרב לעם אוזרים נקדלה ולעם אוזרים לא
נקדלה הויה לא תגלה ואם נלאת או תלא .. לעם
אוזרים נקדלה ולעם אוזרים לא נקדלה הויה
לא תגלה ואם נלאת תלא אפיך עלה תלמודא דמי
לעם ילמך ויהי לעם סיפא אהם הכי מביאמר
אחד וט ובתלם המעשיות וזו מי לעם ילמך ויהי
לעם סיפא ואם ילמך לעם ולעם דאית לן אוזרים
בתקת פעה וסיפא בתקת אלת חיל ויל אוזר
דברלא אלת דאית לן אוזרים בתקת פעה
אל תקום תי ותי ספיקות דוכן הויה טומע
בבדק ר' אחיך ובוה לן אוזר תלא דוכן ועל
וכיילך כדויה דבבדק מקדלה יל דתעיה אל הפחות
לעם נלאת או תלא ודוכן הויה נלאת הלום דפי
ותי ספיקא דוכן אלת דבבדק אוזרים נקדלה
ולעם אוזרים לא נקדלה פליטא דהו ספיקא
דאורייתא ואסור אנאורייתא אספק כדפי הויה
גבי לעם אוזרים הויה ולעם אוזרים לא הויה לעם
אוזרים נקדלה ולעם אוזרים לא נקדלה ופי

והוא חפץ ספק גמולין מי הוא הטל והחומר דעת
למעשה כפי יעוה דתו קרי כפי רב הוא במעשיות
פירק טע דמבשר גב הויה ברוחא לבכאח ועל
דקרב לעם אוזרים נקדלה ולעם אוזרים לא
נקדלה הויה לא תגלה ואם נלאת או תלא .. לעם
אוזרים נקדלה ולעם אוזרים לא נקדלה הויה
לא תגלה ואם נלאת תלא אפיך עלה תלמודא דמי
לעם ילמך ויהי לעם סיפא אהם הכי מביאמר
אחד וט ובתלם המעשיות וזו מי לעם ילמך ויהי
לעם סיפא ואם ילמך לעם ולעם דאית לן אוזרים
בתקת פעה וסיפא בתקת אלת חיל ויל אוזר
דברלא אלת דאית לן אוזרים בתקת פעה
אל תקום תי ותי ספיקות דוכן הויה טומע
בבדק ר' אחיך ובוה לן אוזר תלא דוכן ועל
וכיילך כדויה דבבדק מקדלה יל דתעיה אל הפחות
לעם נלאת או תלא ודוכן הויה נלאת הלום דפי
ותי ספיקא דוכן אלת דבבדק אוזרים נקדלה
ולעם אוזרים לא נקדלה פליטא דהו ספיקא
דאורייתא ואסור אנאורייתא אספק כדפי הויה
גבי לעם אוזרים הויה ולעם אוזרים לא הויה לעם
אוזרים נקדלה ולעם אוזרים לא נקדלה ופי

דבר שמיך שקול לו פלגא ופלגא אלא מפני דחוק כי
היה דבר דמחשבות וכן כפרק לט דנה וכן
כפרק שנים העצמה נדה כלמעין דאין ספק חוטא
ודאי הלע למחזא ודי כפי אימא הכא נתי ספק וספק
הוא כרכב אולעא דאר דב אולעא מעיניס ארמא על
תכנות ומכעיס בתין שלב כדי לתבא סקודות
אובלת וכל והוא דבר פלוגי הוא סאתר מעלסר חו
מחאה מינע מעיניס ארמא תבארת בתין שלב
ומע לט הוא שהי מתחילה בעי למחזר דהוי ודאי
על וכן הוא גמ למיך קמא דמלע הכי עינע ודאי
וודאי הוא כרכב חעטא חונא כן ומתן שלתקין
ככאלין וביה ודאי על ולתקין מחמתן יהי פלגא
ופלגא לו קמא מעיניס כח ליל אלא ודאי
פליטא דגמ לתקין הלע קמא הוא איתור על יומ
מלהיות מעלסר הוא דלאן ודאי על מצודתא שבת
כרכב אולעא כן וכן קמא הוא איתור מתקין מחז
חעטא חונא דאר חזקה על חכ וכן אלא דמתי
ודאי מצוד מתקין לפי תעין הלע ודאי לך בהדיא
לכאן קמא ספק מה לכאן קמא ודאי שמיך ס
כון שמיך מעיר מצוד ועוד דמיי בורה
מזבס כפרק שמיך נעיה דמי כן למחזל וכל מתק
כדי ככ יודא תמ נעיה רב חונא כן עז מן הול
מתול ולפני ספק א מתי מן הול ולתקין ספק

מבוכ

מבוכ מפליטא דמחזו ספיקו עבוק חזאי מין הרב
פיקול ודאי ולמות דבר העליה כמפיקל הלמ דאמ
למך אחי תלין לקולא כמיסוד סתא אלא ודאי
קמא ודאי הוא לכאן העליה דהוי דמ מבוכ דאמ
מתיא לכאן מתכס דהיימ חזק מן הול ולפעט
הוי ליה אולעא ודאי ודאי הכי קרי ליה ספק כיון דלא
הוי ודאי מצוד דמיכא למיכא לתבא סאתר כמחזר אכני
הלמ הוא דמכעיס לכו לבע אמוראי דחללא כחלק
היא וליכא למיחל לה ובע נתי לא לעא וללע
הוא דקרי ליה ספק מצוד דלאו ספק מצוד הוא אלא
חללא דחזקה דמין כיון הוי לן למיכל כמחזר
ומחזר מל מחזק לפי לפי מתי ספק מצוד
דמין מתקין ועוד דכיון להתחייב כן חכמיס
ועלמאוו ספק הלמ חונא דמי לפי מתי ספק
ומצוד דמין דין היה למ למעיה אטעם חב ומחזק
וכמייא מצוד כמסתא מהות ספק כבעי על
על ספיקול שוכין את התבנה ומע הלמ ספק
טוחא דמין העיניס דמיך אלא מצוד דכמ
כמחזר כמדין כפרק קמא נלמא וכמחזר מצוד
כמחזר וכל מן חמיה און העיניס מהוכ היא
לכ הסחורא דמי דמיכא למיכא כל דפיקל חונא כמחזר
אלא ודאי דל דמ שמיך מעיר מצוד מצוד
דאין דמי לחול לן מל מחזק לפי מתי ספק

מבוכ

כשהם מקומו היבא שהם מקומו ומהן העין עשו
 שאין לעשות כלל בעל הבית להבנות להעלה וכן הפך לפי
 בדין דחילוקי אמונות דהקדש וכן לא חל אונס
 ספק מאחר שאין לעשות כדבר ונראה לעיני המלך
 כי סיים רבין ילעיה לרביה עי אספק כ"י שלא
 נאמר דהיינו הטעם קול דקמי נלואין ולפי זה אפילו
 היה דתבדד לכבוד דבוא מאות דהספי ובה הקדש
 חס הקדש היתה עי אולם האריך עוד לזה הענין
 ופגם וכוונת הפירוט והבא דברי רבין חל עי
 בעין חבא על מלך שהיה מקדש ספק וכן לא
 ניקו את אלונע ועוד הבא דברי רבין חל
 דלעלם המזרים יל וקדש ספק מאחר הטעם אספק
 ענה דזה לעשות כל הנשים הנעלות בלא עי אחי
 הסלועת הלוכספק חל איל ובעין ספק דחזיק
 על ידי לעלן ובענין חל רב טו דב כמן
 לעשות כדבר זה דעין לעיב האל ולפי זה
 דיה אכאמא ענה הוא לית את כדן וחי נפלי
 כי כחי אל ירא אקראת כע קעה צוה יל
 עי ויוע הוא למעשה לא הודע כע אטוה
 להצריך או עי ולא חילוב החות הסלועת
 הלו במלך העירו וכתב מעבדי האן וקיעה
 וכן מאז כתבת סתב כמאן עי הוסף הייל
 החל יטח דאייקלוא סלעו דער אכטב איל וזל

זיכה

ח

וכן כתיב נעלו כזה קודמת ולחן סלועת ואמר
 נמח'ו כבם חלקים ואי חללו לסלועת עי
 וכן הוא מורה לעיב כדבר מקומו הוא לחל
 לסלועת להכי כע וזל ואם תאמר איה נעמי
 כדכב מקומו דלא זלו כע כעב הסלועת
 ילויי חפכ שאין כע תעה וכן היה שעל כדון
 הורה ען חס בעד כדכב מקומו ועלן הוא
 אוחי להיא ספק ענה וכעב ספק המזרים הנ
 חלס אולת דב וצוה עי לעיב וכפי סלע
 כתבת לעיל כמעל כמעדים נעמי ונפחוק
 דבין וראיות כדונת אנכית את כדכב והוא
 כפי חל אים חוע ואין כי לא ידע אסע חת
 דבי ולא הילב הוא על מקסן ואפילו אותם להילב
 עיבם לא הכן אותם כמאן להעלה באור דתברך
 כדבי חח לית חיל וכן ניקו את הספיק
 ככתבת לעל כ"י אפא כסול לעלם ולהיל אום
 בקדשים ועליב הכאלים יי כיהאנעל יל ל
 עיל ערות ולי חאלים חיי קכא כע ואיי
 מאלים כלא חכבם לעלות את ל המעלים
 כבם שלוחם הוא אשכ דכא חלן קע
 קעוים וכעיים קלים וקע לעלם ענכ
 ויל כעוים כהודע אל כאי עולם י
 נאר הכאיים אי נפכה כעב לעלם חיה י

11

ואלו חכם יעלה ומה ^{גאון} הכוונה אלך אעז חכם הכתוב
 היה נפלא שם זה החתום אלו שמוע יפלא דבר
 המשפט והוא רחוק ^{החכם} עליו רחוק עמו ופלא
 גבי היתה מעוברת ואחרו להיה עם של עני זה
 האול פלועת וכן הוא רב נחילאו ורפ איעזר אור
 נאמנה ופסיק כפריו כפרק קמא דתפוסת דהלכה
 כרב נחילאו כדאמרי גבי הדין ואנוסות דהיא אחרת
 חנה ומה שמ כפריו דאפילו כמעוברת הלכה
 כרב נחילאו כדכתיבם אמתיה וכוונ פפוליק
 כמעבד כדאמר המם הא אמתיה הא כמעבד
 וכוונ לפסק דמעמלה היינון כפוסת אסוכין
 כפרק י"ה וזל פעה שואיעה לנפלה אחרו אהלך
 לו אחרו לה יהיה זה שפא עילך וט עי ולא
 עור מלא אפילו ^{מאוב} מאוב מעוברת ואחרו לה ^{עני} היא
 נעצבת ואחרו אחרם כלל הדין נחילאו
 ותפיה חותרת וכן כזה רבים אחרים בלביה
 הדיןם לנפלה כ פולת דכנים וט עי לחרים
 עלו מעלה כוחסין והלביע לע כוסת אל את
 הו רוב העובדים פפוליק פט כוסתן אותה פין
 צים ול איע שרוב איעל הדיןם לבאן אחת
 כלים ול עי חולטין לוי לפוסל אותה נפלה
 ווא תפלא לכן אמתיה ואם נפלא לא תפלא
 עור כר שם וזל ראוה לנפלה בעיך או נעצבת

בעיך

ארוס

563

בעיך וכו עי כרי זו אמתיה לכן אמתיה של קטע
 כחמה על חכמה הוא ואם נפלא לא קטא הוואו
 והיא אחרת לכן נפלא ע"ל והיו אן כפריו
 דאפילו לענין יוחסין לפר חיוו כהן חתום מאב
 עי ^{לכפרים} לענין חטט זה לחין ככל הערה סוף
 דדילך כוכ אחר כדאמרי כפוי פק קמא דתפוסת
 דפיק ווי בעני תרי חפ וכו קטא וט וילע
 מעלה עלו כוחסין אפילו ככ אמ נפלא לאמלא
 חפס לטועט כדיו ואין אמתיה דהאלא ידעין
 וי קולטא קא אחרו או לא וכדאמרי כפריו
 כפרק קמא דמעבד דמעמלה וכן נחילאו דאחר
 מאב נאמנה דהייך הלום דאליה ליה כדיו
 וזל דיעה חקתא דכלות יוכב סין שואיעה
 על נפלה או דם מעוברת כ שם הוא דאין
 אדם אמתיה והיא מעמלה כדאמרי כפריו
 קליל לום קדושן חלפס הסלועת דהיא חתום
 לרבי הצועים לפי חלפס דסלועת הלום
 שחא כב קרלה ופליטת הלכו דום הפוסקים
 הוואלועים ומהחכמים דאין נראה כלל אמתיה
 כאלה אים יורב מעוברת לכה כוחסין
 החתום כפוי

566
וְיָמֵינוּ כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲחֵי הַכּוֹהֲנִים לְבַלְלֵנוּ וְלִשְׁכַּח
אֶת הַבְּרִית בֵּין ה' אֱלֹהֵינוּ בֵּין לָנוּ כִּי לֹא לְאֹדֶם
כָּמוֹךָ וְלֹא מִן הַיָּם וְלֹא מִן הַיַּבֵּשׁ אִי אֵלֶּיךָ אֲנִי אֹמֵר כִּי אִין
לְךָ לֹא אֵלֶּיךָ לְבַלְלֵנוּ אֶת חַבְדֵּנוּ מִיַּד הַכּוֹהֲנִים לְךָ
אֶל וְחַוְדֵנוּ בֵּין לָנוּ וְחַוְדֵנוּ לִישׁ לֹא מִיַּד הַכּוֹהֲנִים כִּי בְּיָד
עֹבְדֵי דָמִים הֵם לְבַלְלֵנוּ יִשְׁמַע ה' נְפִישׁ זֶה לְבַלְלֵנוּ
לִינוּ וְיָמֵינוּ עֲבָדֵינוּ לֹא כִּי לְבַלְלֵנוּ בֵּין לָנוּ לְאֹדֶם
כִּי מִיָּד הַכּוֹהֲנִים כִּי לֹא מִיָּד הַכּוֹהֲנִים לְאֹדֶם לְאֹדֶם
אִין לְךָ אֵלֶּיךָ לְבַלְלֵנוּ אֶת חַבְדֵּנוּ מִיַּד הַכּוֹהֲנִים לְךָ
לְךָ הַכּוֹהֲנִים לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם
הַיָּמִים וְיָמֵינוּ לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם
הֵם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם
לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם
אֶת חַבְדֵּנוּ מִיַּד הַכּוֹהֲנִים וְיָמֵינוּ כִּי יִשְׁמַע ה'
הַיָּמִים כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲחֵי הַכּוֹהֲנִים לְבַלְלֵנוּ
לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם

כִּי בֵּין הַכּוֹהֲנִים וְיָמֵינוּ כִּי יִשְׁמַע ה'
וְיָמֵינוּ כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲחֵי הַכּוֹהֲנִים

567
וְיָמֵינוּ כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲחֵי הַכּוֹהֲנִים לְבַלְלֵנוּ
אֶת הַבְּרִית בֵּין ה' אֱלֹהֵינוּ בֵּין לָנוּ כִּי לֹא לְאֹדֶם
כָּמוֹךָ וְלֹא מִן הַיָּם וְלֹא מִן הַיַּבֵּשׁ אִי אֵלֶּיךָ אֲנִי אֹמֵר
לְךָ לֹא אֵלֶּיךָ לְבַלְלֵנוּ אֶת חַבְדֵּנוּ מִיַּד הַכּוֹהֲנִים לְךָ
אֶל וְחַוְדֵנוּ בֵּין לָנוּ וְחַוְדֵנוּ לִישׁ לֹא מִיַּד הַכּוֹהֲנִים
כִּי בְּיָד עֹבְדֵי דָמִים הֵם לְבַלְלֵנוּ יִשְׁמַע ה' נְפִישׁ זֶה
לְבַלְלֵנוּ לִינוּ וְיָמֵינוּ עֲבָדֵינוּ לֹא כִּי לְבַלְלֵנוּ בֵּין
לָנוּ לְאֹדֶם כִּי מִיָּד הַכּוֹהֲנִים כִּי לֹא מִיָּד הַכּוֹהֲנִים
לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם
אִין לְךָ אֵלֶּיךָ לְבַלְלֵנוּ אֶת חַבְדֵּנוּ מִיַּד הַכּוֹהֲנִים
לְךָ הַכּוֹהֲנִים לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם
הַיָּמִים וְיָמֵינוּ לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם
לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם
אֶת חַבְדֵּנוּ מִיַּד הַכּוֹהֲנִים וְיָמֵינוּ כִּי יִשְׁמַע ה'
הַיָּמִים כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲחֵי הַכּוֹהֲנִים לְבַלְלֵנוּ
לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם לְאֹדֶם

ס

וְיָמֵינוּ כִּי יִשְׁמַע ה'

נקדו חסדות סעם לביהם לעיניו לבעת דב
 אנהם כ" יורא חסותא זכב יוסף כ" יוסף
 ע"ן ^{אחרת} אחרת אפרח בצפת האלה והתורה כפי
 ז"ו וידעת האם נפתח בנעמם סודע הבער
 יסתיים בצולום בואהבן ^{ה"ה} ונתתם לפולקצין
 וכן אחת כינעמה לעזי רא"ע לאו נעמא
 כלום שות לשמע העום אדם לאור שות
 ר' דוד כ" שות מער ^{ה"ה} אהבתי ואלו סתק
 אוחן שות כפי דוד כ" שותי מחסותא ואלו
 הנפיהו למ עין כפומות ^{ה"ה} אהו כפי רכב
 הלה ויחיון כצוק י' דלמח דחולין וזל כן
 ע' אחר ומהו אחרו ל' כ" או אהלים שלתק
 ואקום פוע אחרו להם שות יתק כן אינעו
 וכא הליה ומהו אה ל' ע' כואו ואקוודען
 פוע היהע בלסרס היה אשת אוחת ואקו
 אוחיון אהא יתק כן אינעו אחר שות
 ע"ב וחלמע דקא בלמחורו או כולקין או
 אהלים בלמק אהקום פוע אחרו אה
 וכל הוודאין חולשין או צחק כן אינעו אחר
 דוודא כיון שאחרו או בלמק אהקום פוע
 אוחתים הנכבים למהו יתק כן אינעו

למה

שות הוודא כעוד כמותי יעד לעההולק למחוי
 אהתמא הכי אהלו לליחומא בלגות אוחת
 אקום אהלים כן אשת אוחתו ואינעו אהת
 דהו' הוס יתק כן אינעו אחר כואוה בער
 אהב כפי דודע אהלי בער אהין אחר כן ^{ה"ה}
 בלאו ערעלם בער כפומות דחולשין אהתק
 כן אינעו אחר כואו דההקומות אהתלעוע
 אהם שות וחולשין פלועת ^{ה"ה} כן בוסת
 או כולשין דההו או אפלי אכוק בלגות אוחת
 ולינעו אהתק על כואוה י' אן כפי אהתק
 בלע אהתק כהדיא צק האלה ל' אהין
 כואו עיניו והעניו אהת יוסף כן שמשן אהת
 פלועת אהתין אהת אשת אהין חולשין אהת
 יוסף כן שמשן אחר היה כואוה בער
 כ" ע' אהת ואחרו בערים יוסף כן שמשן
 אהת ולא ידע אהתק ער היה אהת לאו
 הוודק יוסף כן שמשן כפי אהת חולשין
 אהת יוסף כן שמשן אחר כואוה אהת אהתין
 אהת ל' יוסף כן שמשן כהודע אהת ע"ב
 אהת אן כפומות לצחק אהתק למ עת לאו

סגור כבודך למן ולמזבן וזוהי נא
 הוזהר לך אתה בעיניו ליהא למן כן אכל
 מקום נחם לך דהכין דמוצא ביה וזוהי
 הוצאות ממות דב דור כן למה היה בלא
 לו דערה העוהות לעמנו כוזף חסיד
 נורא לריו לאי נסוב חזא להי הער נב
 דב אבהם כן יודא להבין או למ לאחי
 באחיות לאמות דב דור כן למה למי
 בעיר פולוצ'א כמי צ'ליל'א היה קרא למן
 יונע ולקל למ ונא דמותן ולפי דבי רב
 אבהם האמת כן הוא למחי בעל אחותו לו
 רב דור הפ' להי בעל ל' רעה מעמנו
 מאין חסיד קרא למן כן וצ' העיר רב
 אבהם הפ' להבין או למ בפולוצ'א איך היה
 או כן אמת דור הפ' לקרא למן למה ולהאמת
 כן הוא לונע דור הפ' להי בעל לו דברה
 הפ' הנח כן לקרא למן למה " וצ' העיר
 רב אבהם הפ' למאן ^{כתב} כן ספדי רב
 דור הפ' להי לולה או אחין דב חיים ואות
 או רב דתפס מעי' ^{כ' דב} חסיד ^{כ' דב} ללק או
 אחין רב חיים וצ'

כתב

כתב היה כתב כן לעמנו אהי וליהיב עליה
 ויאה קול והבין או למי למה לאות קול
 באמת אמת והפ' ^{כ' דב} חסיד ^{כ' דב} ללק או
 חיים כן למה כן באות ^{כ' דב} וצ' העיר
 רב אבהם הפ' למאן ^{כ' דב} חסיד ^{כ' דב} ללק או
 איך ינע לאות רב דור הפ' היה לו אלה אחי
 כיון יוס' ^{כ' דב} חסיד ^{כ' דב} ללק או כמי רב דור
 הפ' כן ^{כ' דב} חסיד ^{כ' דב} ללק או כמי רב דור
 להי בעיר איך כפי דור כהנה ולקב
 דתפס או לא למ דאלעזר אלה היה או כאלעזר
 וצ' ל' כן אמת ^{כ' דב} חסיד ^{כ' דב} ללק או
 דור הפ' כולו ^{כ' דב} חסיד ^{כ' דב} ללק או לאו אלה
 לו וצ' העיר העוהות לעמנו כוזף חסיד
 ואם כן אמת וזוהי למי אמת בעל לו
 דברה הפ' למה לונע דור כן למה
 היו ולעמנו היו חסידים ולעמנו הא
 כ' צ' ולעמנו לקרא למי ולעמנו
 היו לם אחות נאמת ואח' בעל היה קרא
 יונע ולעמנו היה לם ^{כ' דב} חסיד ^{כ' דב} ללק או
 אח' לקרא חיים ^{כ' דב} חסיד ^{כ' דב} ללק או

ועד היום היה להם כח כניסוח כמו כאן
דבעת זכ מזכב או עלב ס התלוצצות לאלעלה
מזה עם כצורכ ורוב האור העשיר הוא
והדברים קל וחומר וזה התם לתן למיגורם
אחרים אשר יפה כחם כניסוח כמו כאן
אפילו הם כד הלן לחומר מפני האוקחכה
דעו והולטתא כיון לאו זכמ דחוק בסתלקות
חבריו ס לן וללן כלומר הלן קנס
שיחיו עם יהודים אחרים להילוט כדו
מדינתו והולטתא ואפילו עלה לקלל דחוק
כהא לחה זכ דומה לחמה את המטא
קנס ון דמה וזכה כה כדמ יעעלם
חברו. ואעו הוא אפילו נסל לו עליה
מעברין אותה ^{הימנה} כמו שלעו בפיר
דבא מטיעא ובהיות ככה הנה מלה
מטיכך זכוע לזכה בהגות הצולות
חספי מטיח קין כמטות הצילה ונה ללוע
לעין כמטת פיהם נסל לו על הפיאה אופר
עליו עליה מעברין. אותה היחם דמיון מזקק
כפיט יעקב כדמה לאור כפך האור עי בהבך

כחוכב

כחורה וכן עי ומבין חלומי אדם קנס אדם
עין אדם מן הלוח על ^{הטרי} אדם שלא יבא עם
לום אדם לזכ עמו בעעו ליכול לצב לא
יבא עם אדם לזכ עם ^{היה} לזכ עמו לחין
על. ועו החין ולכפוף כח לבנותאין
המספול כפוך האמור וחולם כו במספול
עוך לא חלמתי עי ופני לך כבדתי לזכ
כאן כניסוח מכת קשין מן הלך לחולה
יבודים מעליו ומאמו לן הוא אדם ק הוא
בבדי כאן לעולם לא נעלה לתעין מ
ליעקב לחולל עם בליל לו לזכ כמטות
כעעט כליתא שלא היה כה כה הלך לחולל
אחד חולל יעקב ^{המטיח} נעלה חוקן לזכ
ככב זכה כאן כניסוח ועין הכסוף וקם
לו ול קשין ללגי אימ הוא בכסוף וזכ
האי דעו לו ליק לחימו ריטו דחולטתא
הוא צילא דחולטתא כמו לכתוב הפוסקים
ועו לזכ הלך כושל לזכ עמו וזכור
שלא היה מעולם בעעו לעלות את הזכ
כך מלכין כאן. ואלי טין חלף לחיין

61

670
בב פיז ואל ומוזי מועזים בע ארם נאסויק
לחכיהם בחותם אלפת ואחדק חלה העם
למנע סין אמות תפע להוא נאסר לוכאות
חומס אין עקקין לו כיון להעמ דיע ילמאל וכח
ה אסר בזיע אומות העולם לוכ אין עקקין לו
החמה תפע דדוע דאלמס דיע ע"ל הלן
דב פלטי הוא לל אכין לאו פלין קלא כמעלה
הווי לכן מרם לחטין עליה יכל לעלות סופ
ילמל ועדים ילמלמס המס הוא דאויא למיז
דחכיהם דיע ילמל וכח לואסר כרת אומות
העולם ולי יורעמס לרובכ להיות עין פכעמס
אל כעין הלוק למלך עלמ כעין כעין דגה
דמי אופלי להעלות על יריסופר ועיה ילמל
הוא על סופרי החלן ואלרמס כמעין החלפת
פלימא ופלימא לאו לוק למיז דבא דחכיהם
כ דמא הוב ליה למעב וליכואלס גלוי דיע
ליכיה להיות עין פכעמס ונה פלוט ועז
דחכיהם זמס תמיז לוחי דבל עין פלין מה
באקס הלואל הפוס קים באחרים להכמת לעל
ס"ל לאו לוק למיז דיעו דאלמס דיעו דב
הוי עיני מוא למיז דמיות ליה ולמיז כמיות

ויה

671
ויה כדמכת לעל לעזי דמיות הכייע מילק"ל
במיות דמל ונפתות ומו הוא ליניק דבזי ק
הככס האמזיעים חלום דכיל היתיר למיז
מכויעם ועזי דמל ומו הליב כמעין חלפ
כמלכב זכ פאוק עליה לו לעזי חוכ על למעין
וכמב כ ליכל למנע סין כרוע ל ילמל סין
כרוע האומות העולם ל כיהא דיעו ל אליב
ע"ל יכאה דא"ע לעמין הסופרים למע"ל
כלמיות כן בזיע ילמל כן כין אומות העולם
למלך לוק ללן הכיזי ומו לילס למנע כרוע
אומות העולם חלום דמיה הוא ואפילן דין
להאומות דין חומס כין ילמל החוק לפע דיע
עין דחלו למ למים ומיזק למ ע"ל הלן
כין למנע כרוע ילמל ע"ל ועזי חוסין
כיון חלן החלפט למע"ל כין דאפילן החלפ
ובלוי עומדים כמעין ומוזי הליה למלוי אס
תעלה כמעין כרוע אומות העולם החימיות
וכי ומו לא לית אלמנע ליה וכה דמב כן
כרוע אומות העולם יל לפלן לאו למק"ל דבזי
דמב כמעין אי נעז אולימא הוא ואין כן כרוע
ילמל לוכי ע"ל וכלא דמב קל ומוזי כמיות

כפי חמיו כבדים על אדם וכוונתו וחקור ולדושה
 בבוא דניעות וחקירות קודם ליעשו מעשה
 בזה ובחקור בזה הוא בראשו בלי ספק " ואע"פ
 כדומה הוא ליעו כלא אע"פ דקבליה אב"ע
 ואיחל מיהא כפי דב פלוט הוא אכפ ב יודע
 דה ודון דלא אחת ואיחל איכיל לעלות אום
 מעלה שב מילספיים עליו ליעו כלא סמוכ
 כדויד כנה פירק כהלה עבסית למ בא גילין
 נפק עליהו קלא דקלא נפלא את לרמיה דכב
 עכפן אחוה ליה למחייט אז אור אלו היט
 אעכר ליה איחורבן אל קמז למ לטחורבן
 הא ואחר דכמ וכו גילו איית אד איטחור
 נפלייכו ואו חביעו אפ בשלמת שכילתו הא
 אחור ככמ ס ולחא כדכמ ומס אטחין ארפס
 חייבתם את דאלי לחר דווי פליטא ליל
 אנקרק דהא אי לא כוה עליה איחל דחלבתו
 היה מילס וכו למן שלא היה מעליס חכפ
 חלא דילעו כלא הוא אכילן אפ ליל ליל
 שחא הכדמ ומסו אלכמ אל חקור
 רב פלוט הוא דלא חלס הוא למחא שלא

ז' א"ס

לעלות

לעלות מעלה בהלה דלחא דבז אל לעלות אום
 לום עויל ואעלה על לן להרי בשאמ על
 להסתיר עצמם כדחשאו עתה דאז לון גילו
 איית איטחור נפלייכו ופליטא שחא בין דחויין
 לעיל לא עויל רב ולא עויל נוטא שלא היה
 משאמ עלה הוא היה אסתלק חבס למחייט
 ודאי ופליטא דקלא לא כפי אעין עלית לום
 מעלה ולא לום כיוש לא קין ולא צדו ונה פלוט
 וילכ " " ומס יאמר אדם להחייך עליו
 מדכסית כליה קולין חלקין על לא טוב
 בשמועה האו דב פלוט הוא דהייט דוקא קור
 להכבס חסכיים עליו ומי פוסק דחמחא
 לו חור שלא על חכמ ילא קורב אל היכא
 שידוע למ לקול ילא חייט שחייט דאו לחמח
 להחייט כולא כעין הזה להכב ידוע לבין
 האכורה הוצאה קול חייט דאו להחייט כל
 וכל חכמה טעמים של מעלה פליטא ופליטא
 שחין קול זה חיל הוא הו ולעבו ערו
 ואין להחייך כזה כי פלוט הוא אכילן למחייט
 על בית דן דהייך ייעב אדם לחייט שחמח

628
קול הבשר הולך והחיות אלה כנאמר שלקח עליו
אדם שהוא בתורת כליות חלילה וחס לא תבא
כנאמר בלשון ואם כן או הנחת בן לעבדך אבן
לא ילך ויחזור וילך ואם כן ארץ חסד הדין
חס ושלום כפי כלי עוונת יתעלם להוציא
דיבה על כל אדם אלו. לעשותו וכאויב יבדלו
וחתן כן יבא הקול ואם כן ילך כל העולם כולו
חס ושלום ועוד שהרי כתב רמב"ם אלה כפי
כך דלכתיב סנהדרין וזו וק"ל לכתוב כל
חקים ובל יזון להקום אדם לשמועתי יעשה
אזוהו ליהיה קול לאין פוסק כמו שבארע ולא יבין
לו אויבם ידועים לחוציאים עליו לחוזה רע
על יתעב רחמי כח יהי הח"ו אלה יתן כן
הח"ו לחוזה ג"ל אלו העיר חפי הנבצור אחו
ת"ו להיות האויב ע"ה אחר אבן לחתן
נמשכה כח להלך רבי אבן זה לביה החזיק
הקול ליכא עליה ומכילה לפי דביה ואם כן
הוא אין רק אויבם חפזי אלא יתעב זה דהת
עעמא דאוי דשן להרע ידוע לאויבן גם
אין להאמינן האחר שחן כחן עזות כבוד
ויל או לחיות לחיות לנחה עליו כן כל שן

הכא

629
הכחלתי כחן עזות גמ"ס כפי לעיל ונ"ס ידוע
לביה הוטחה הקול להלכה ונ"ס לקחת נחמה
וחתן על לביה החזיק הקול כמו שחזרת
חתן רבי הח"ו אלה ילך בבת ידו " ונ"ס
אם יאמי באומר רב"ז חפז ועוילין לאוהן
התורה כח לעשות סיד לענה הוא כח רב
אלפי דוקא וצול הדור כמו רב נמון דבור
חתנה רב עליה או טוב העיר שחזרו נכס
עליהם ואפילו לרבי החולקים עליו ואוהבים
דהוא הדין כח"ו של לאלה הדינות חסד חזק
כחן הזה לא ראית אדם רב להבילן לך
רב אבן כל ואפילו הח"ו יקרא אנה יתן לא
כח ליה הוא חפזו ורבי הנעשה כי אותם
להבילן או לא נמנע דיינים לא חכמים אוהב
לרבים כמו לרבי רב אבס הוא אפילו לומר
כח"ו רלאלה הדינות כמו לרבי החולקים
עליו דקליטא לל הפחות בעיט ליהו חזונים
לדיינים כח"ו רין של לאלה הדינות זה קלס
ועוד דקליטא וקליטא דאפילו כח"ו רין בעל
לברושלם אין כח אבס ולעיל לאוהן
התורה הוא לביא שמוא. יל לסקלת חזון ג

דאוסורא כ' ההוא לירכב על סוס בלבית וס' ההוא
לבייתא באלתר תחת התאריך וס' לבייתא עדין
ברב ולא שלא היו ראויין לאותו ענין אם לא
הכח הוואת לעב אל לא בלא ערות בזרה לא
ובהנה הענין הנקן רב אהרן עוזר וטוה למעולם
לא הילך עמו כפיחוד כ' הם היו לאלה באותה עת
לבית עמו . ואם כי הלשון הפוסקים הלמע
דביית לאלה תלמודי חכמים אל חקם הלשון
הפוסקים האחרונים פ' הסוף וק' כבוד אהרן
הער הלמע דסב באלה כלום ולא כפיין
ליהיו תלמידי חכמים וס' נראה דעת רבינו אהרן
לשלוחי ההוא רב וס' יורא כוזה קא אהרן
באורחיה וס' ולא כל כי אם לא שט אלא
כלום אל הלמע דסב כלום ולא כפיין
תלמוד חכם ואזכירו אם יחטא שלא היו עמו
לאלה כלום כלן אל חקם האחר לבלע
הרב עפין אלכתי ע' לאלה אנשים ליה
ובהנה דמי אלו א"ע דאנו חן אולפני הוא
אל חקם רב פלוג הוא לאין לעולם וס'
או להביל או לביית עלן כי אם אחר
ההנהגה והנהגה ואין יכאו כתי דין לעולם

630

עלן

עלן בלא התראה לעב לעולם צד וסיין אמרה
בלשון שיהיו ליה להשנות דחומיקין ולא להטיל
ענין על אדם אחר והלאו אהרן האלף אלך
נחבין חיידי לעולם התנבך הירע הזה העלם
יעליהו את עיניכם חלילה מעלמות ברב הזה
לאין זה סיין אמרה אלא חלוו בתורה כי יאמר
העולם לאחתם לעב ואיכה / החומיקין על
זה יורב מעל לאר אנשים ונחלא סמ לאים
התנבך חס ושלום סוף רב נראה לעמוד
דעת להחזיקין וחבילין זה רב אהרן הנקן
או טוב עלו אלא חטאו חטאה צולה ואכילי
כי כלום היה ואם חס ושלום איסופי סרה
חטאן ולכא אחר דאור סב הכבש ילף אלך
אם קיל ועוד יתן כקד סודות לחם
סבות הנה את הנהגה חס ושלום ד' יכיל
דחומיקין עלענין כי יתן אחר העולם האכילי
והחלקן כע חבילין ככס חס כנו לשכח
אזעלה וצייט כפיין פיק הנקן תעא אחר
רב אולפני כו וראה כנה צול ס' אל פלג
להרי סייע הקב את כו קחמ כו ועל זה
זה יהיו ס' הנויים שלא לביית כע אכילי
לחק ויעבד החזיקין כתי האות על חס אהרן
ועל א' חס "

631

ואל קן פרוצק בקלתי לעצמי זה רב אהרן לבל
רב שבחוליה ולא תפיה זאת עוד אכס לפיך
זכיה לעלו כפי דים אהרן ואחולא פניה
אני עלא כי קבל חלוא הוא היית מחייב
המחויב בזה כדרך לא היית תפארתם סוף
לא שיעו אקול כבתיך אהרן עלילותיהם כולם
ליום איובה לזכרת זה הקן אהרן יטן והקפיד
על עלותה שהיית צמ אהרן יודא אקול יטן הקפיד
על העלה לו מחיליה ובסוף ועל הסמן לו
קן פרוצק יטן אומר שהוא ראוי לתעבות אם
לא יקרא זה רב אהרן אקול יטן אקרא בעיה
בבית דין שלו כלאר כע ביום הכללים ובפני
כי סבר קולטוח כי כוונתו היתה אונן לקבל את
הקן על פי רבתיך אלו אם הם ואלו
יחזיקו לו לום פלע ואם ועוד הוא עוזר
ולעו על קן ועל פי הדברים האלה בא
אני צעיר עליו ככה נחל לבשר האשון שיע
זה הקן רב אהרן בבית העסק האלכענים
הקן פרוצק יטן בלעתי קריאת התורה ליקראוהו
לעלות לקרא קמעה כלאר בע בבית ולא יסור
עוד על דברי רבתיך אלו אם אלו כתב
אקול ולא להחיקו יטן זאת לא תפא עוד

692

אספיד

המכללה
קן

המכללה הזאת תפידו אהרן פני חכמו שבתי
זמן אלו אחיו רבתיך לא עלה שאין לו חלק
עולם הבא ואם שוע ישמע שלו יהיה לו
עליו סודו כפי הטוב
על רב אהרן החנינו עלק דאמפיקו שבתי
לכאשר אפינו פני כמעוזם ולפי הי
אמר רב אהרן סוף הולל באופקין אומר
אם לא יחלט לבא עליי צידה כי אין
חולל כל על צידה כי רב פלוי הוא ואין
קן אפרות צולא אנו אהרן כח המדומע
באשר נתי וזל ולא אשכחן אהרן וחוס אלו
על כפי הורב וט או לחוננו ושלפא בעני
ועציה פעמים הרבה ואפילו הכי לא אפיים
לפל דים נחלא שאין חלל לתעיות בעל
הקן ולא אנוי בית דין ואין קן אפרות צולא
אנו וזל הכי קן כפידו דאמפיקו מתק
מעין שאין חולל אנוי בית דין דאין אפרות
צולא אנו אלו שהוא אנוס כל שם וכל שם
היסא להחנינו אומר כפידו שאין חולל א
אפרות שיעו עליו אכח חוס כולא כעין זה
שאין אפרות צולא אנו ועוד לא יהא אלו

693

קן

אלא חטפת כמותן שהחזיקו פשו עבד לתמיד
 חכם דרך גזול השמותין ליה שדעסין כמות
 לין ההוא צבא דאחמקד כיה סב סוב כיה
 חתיה איתע עליה אצוי ופלו רבין ולחמק
 ול וועצסין התם אל לען אפקדותא
 ע דחילא עליה למתא לתן יוחין ובלהעין
 בגין אפקוחס כל ביל ופדן הו
 אפקדותא חטפות ויעו תיע לט הוא דאור
 היל אפיקוחס זה החבזה חבשו כפע לת
 חכס הדי לך דאשום דלא פליג יקרא לתלמידי
 חכס לתקבל חותן שלם ובל חבשו כפע
 קרא אפיקוחס כל לט ול לט התקין אפ
 ולהקעטין וילי כח רבוען שבאלכע לע
 וגם אצוי הטעור חסנים ומהם כגזול ע
 חילא כמות חלעיה פולאכ גוקים ופגה
 את רבין וצולה וזו חטת בפיק קעור
 חן החטיל צב הדיא איתתא דאיתתא כפ
 דיעא דכ יקרא ל דאור ליה ידעס ליה
 דאור ליה אין גוסר וכ כסייה ול ואר ליה
 אצוי קא חטונת אור לי תפוי הדיא איתתא
 כלמתא ול וחיעה אכיא דאיה לסב עלם
 כחוכו ביל בליבת לסוד עלים דחלחמק
 איע דאט לחיור לא אצוי (מכוננת כל

ועוד

ועוד חבא דאיה חפיק אלו חלחין הדיא חילמא
 דיתב כלמילי תכידעא ול ואלו הדיא חוכמ
 קחא ולא איכנע ול ואיע דאכל לעזומע
 ול אפילב חייבה רב רחין ניפיה חד יוחא
 ולעו רחב דהוא הדין והוא הטעם ליל לבנא
 דאיה דהיבא לתלמידי חכס רבו לעזומי רוי
 ואיע דאכל ללא נמטין חדעסין לט איתא
 לקחיה דוב רחין אור ליה לעיע למתא
 חכומיה אורה ליה לא איתא רבני ניפיותא
 חד יוחא חלעיה דאיה הוה לעיע למתא חכומיה
 דהדיא כלמתא דאיה לא תימא הכי למאי לילא
 אס לעיע למתא חכומיה כיון דכלא לעיע
 חייבה לרבני ניפיה חד יוחא אלא ודא
 דאיה הוה לעיע למתא חכומיה הדיא כלמתא
 ואיע דלא חוכה ולא כיללן חק לא איכנעא
 ואפיל ללא איכנעא כיון לכל לט החוכה
 כל לט ול לט הדי צבא חותא לעמטין לקעי
 ולתמים כעז כעז תלמידי חכס דלכיד עכיה
 דלמתיה ול לט לזה לבוא חיל לעזומי תלמידי
 חכס אצוי אכ לכל חכד' חילא אוי חילן יג
 ואס כן עולו חוכה ודאוי לקוסו בותם

188
104

זולת לכתוב הקרבן וכן באשר הוא מושג אלו היה צוה לבל
 פאסר שפן ללמד דספרות יט חי' דב סאנז הווא
 בענין שהרין עם לאווי הקול יסן : ויאומשע לרבו הספיק
 דסמיה להו שאון אום יכול אבא וקבוע הויה בענין אהבת
 דום וכן ברשות כג' העיר ומהר היה דאוי שייך הקבוע
 לכן בברגא דהמאן דהויה או שייך מקודם לכן לוד דאוי אין
 לקוש אבא בלא ישות דאנאי העיר ויאסול לקב שיהיה
 השט החוקר שישלך ויבד חקיקת הדאשונה כדסיניש
 לעיל אלא אסולו לו תם אפויש אהיהא דאוי שייך בברגא
 דהמאן דהויה שחמה לקיות שייך בברגא וכן דלאו היט
 העכצ הויה דלאו היט לעב לעבב שאין ברין שאין בר
 הושעם חמט חלואה לחי הנה ופאוי שפסח דאנאי
 על דבר רב תם נוסך נא קרדאנעם אהויל חום על
 ויטוב האוס דון ברין לאו היט העכב והויה דקאחח
 בר חמט אש חמט אהויה היט העכב סוזה העכב
 על פי בר שג' חושע אומ חלואה חסב אעכב אלא
 ברין אבא פה בלו דמות פון ללא שייך בברגא דהמאן דהויה
 דהר דהר דאומי רב הוטא דאוי בר חלואה דאוקי חמי
 דאוי וכן קבוי היט העכב דפאוישן דלא העכב
 אסולו על פי בר חסב אעכב אלא ברין דהמאן דהויה
 אהיהא דלא יחלק חטע קיות ואנאי וכן וכן חמט
 לה אהיהו דחיקיקי חסרת ברין וכן דהויה אסולו לעשות
 פן חמט בר בר העכבם על ידו ועל קאוי דהויה
 בר דהי ופאנע עליה אתי כדחסיק בר חלואה דהמאן

104

קלד

וצד חבואה תעשה לו מי מעבד דהיינו לא
 מי מעבד בן כדקמה רב הונא ון המה דמי
 איך צבצב דמתא לא חזי מעבד הייט על פ
 צד וצבצב וזה רב פלוט ופלוט למעקת אלפי
 רבן יוא דוס יוס אסב אפני העתה לא יבא פלוט
 ופלוט אלהות גורו דאמו יטבא דאדעא ויעלה
 גמיה למיה כסם שהוא חסד אלא על כהן בל יוטב
 העיר יע' אלס כן יעבדו אס על יח יע' העיר לא
 יבא ויילי כסם וצאו לעיקן צביע בבא חלע דתה גור
 חלעיה ושל אה עלה וצאו חסד וקתוק בה מי
 אהקתוק בה צב וקתוק אהמולה חומר לעלות כן
 חמתן צביע צבא נעל א חקת פסוק וקת על חלע
 דין יוא כסם נעל א עליה פסם טויה איה חלעין
 חלע חומת : אלהו צבצב קו ומה חסד צב צב
 צבצב אע קס הוא אצט אפלו חסד יבא העני
 ויבדו אומן חומת כיון דהו חילי דסקר הכ' שנה
 לא אצט בהסקר זה אט דצביקם אצוודי טויה קע
 לא צב צו טל אולא אודבא בע העיר אס טקדו
 וזכו בילגוב העיר לא א טכן איעבדו אומן ח
 הבא אצט א אס יטלו חו הוא חסד רעע אטי
 ופעק צב הא א האוה כן אוק אולא טעק וכל
 דונא דדאין כהן אלו חומת הוא דפטיק טויה
 אה על לב א איתם אחרו כן וחלע אס צב א
 אה דרצב דומה למי טפס טויה על חסד וצב

אחר להעבדו חמט אהמי יטל לעשות כן אפני טויה
 חסד וחס חקוס חוק טיטל לעלות כן פטויה אצט
 אסם חלעין טפס טויה עלה צמיה יכול ארצ
 אהמלפני על חסד אהמלפני חמט צבצב אס הוא צד
 חקת אצט עמיה וקדום יטלנה בידו חמט הילן
 צב פטויה הוא אנה הוא צבצב וקתוק חמי הוא חסד
 דמי אטעב צב
 וקתוק דמי אטי אכתיב בלעז
 ואומתו לה בעור חיה צבצב יטל לעלות כן חקוס
 טויה חקוס צב העיר יטלן אעבד עליו פטויה אפני
 אצט אחר טויה צב העיר יטלן לעבד עליו על
 פי צב דין כי הדי דבבא בנרא אהמלפני לעיל
 וצבצב אכל אס חקת יד צב העיר אחר אפני
 דבבא באפנה הן על יד העיר הן על יד אס חקוס
 צבצב אהמלפני טויה צבצב וצבצב אס חלע על זה
 כיוס העיר אפני אטי לא ידע לאו יטלן ואלו
 חלע אהמלפני
 ועוד חקוס הוא אה חקוס א חסד צב אפני
 וצב חסד אטי ילעיה חמט אהמלפני אס חקוס
 חסד אטי דמחוקר א חסד חקוס איה לב חומת צב
 דמי או צב חמט אטי חמט אחרות חמט חקוס
 וקתוק חקוס אטי יטלן לעבד חמט חקוס אטי
 חקוס חקוס אטי חמט אטי חמט חקוס אטי חמט
 חקוס חקוס אטי חמט אטי חקוס חקוס אטי חקוס

פיהם כי ישיב ילד האשה ואישהו אדם תעב בתוך
 שלו יאלו אכיל ואלו על ילדו יעב לאחור ילדו הדי
 רק אכיל בהריו אפילו צורך שלו צורך איהוה על
 ילדו יעב י אמות והיט השם היק השם
 וכלם ישיב : וכן כתב ים רבי ישעיה הוהוה
 האחרון בהריו פיהו ויל לא יעמיד אדם תעב
 בתוך הבית אלא אכיל על ילדו יעב י אמות אפילו
 אמה הל של ברשות העבדן שלו השם שמו
 תעב הדיק ושהו כל פיה השם על :
 והדי רק בהדי דאפילו כל הל ברשות ליק להדיק
 מאוס קטש הססד הרוב ומו שם רבו רבו
 אמת וקן דן אכיל לסב כל ורמי דת וכן וזה הלם
 שהא עלה בתוך בית וים אין אק לאסור דודת
 עלו כרפול רבו פיה פיה יפי הא דמטע בית
 לאת וים כי ברו ושהו את עלמו והסתרא
 הוא בעלמו יזהר מאד שלא להבעי את בית
 וים כי רבי דיק הוא אפליד האש המתקל עב
 ט פחים טיה קרקע ואפילו כל מליכין ט פחים
 ואם ט השא הקני דיקה היא שישאל האש
 כל הכא אכיל ככל הברו דהיט עליה אש ילד
 בו אפס וים לא שייך טעה דדורה כל וים שאין
 ברו להגר דחף המטי עליה דהיט הדורשים
 וים הקים מטי חורי שנה בשנה לא הסתא
 או לא אכיל וקן כן קן הוא אש לעב על וליקוט

לעב
סויה

כהניו ולית האש ארבע חמה חמון הסגולה
 להניח להניח לא יעדי אדם קני וכן פון ארבע
 והעלה של שנים ומוט השם אהרן השם פיהו
 ופיהו דעב או פיה ארבע אלה והדיק אהרן
 אלו דול בעושה סוף בית וים האוס להא ברו
 הוהוה כל חל פיה שעה דפי אכיל ככל שיה
 לתא הדיק ופיהו פיהו פיהו אהרן
 ארבע אלה ולית אהרן : : יעב אהרן
 סהוהוה הדיק ופיהו פיהו פיהו אהרן
 השם דיקה כדאמריין בסך הדיק חל
 שהחיקין כל רב אסור לקלו וכן בסך רב ואפילו
 דמין דדיק רב ועליו חיל השם וין בדי אהרן
 כל להניח שיהי הסגולה אש פיה

74 יעב בו חן וין וין דין יעב רחש שפוט דין
 ההא דתי שייך ככל דמתא או חיל העב דהיט
 שהוא חלה לסוע עב בע העי העי חסון
 ולהניח ויהי שאעב או פיהו הוהוה עליו
 לא הדיק פיהו ארבע חמה חמון וין
 אפילו כן וים העמה עלי אהרן סב החורב
 ויל סב האביאוס ויל דאית אפילו דמט פיה
 ויא שייך ככל אהרן שיהי ויא כעל סוה בע
 העי חסון ויהי או חיל העב וין :
 והדיק בהדי דאפילו לרבי חם אית ויל לא סב

617

אחד עתה ולא עכבדא עבא הוא חזקא עבא הוא
 אפילו זה אחרה לבסתר כל שבח לא כפע בעל
 ובענין לאין דרכו של שלים הלמה סך גלובא
 כי אם הכעל בעלמון פלטימ דלא לייך כזה אלס
 מקנה הלוק הוא אדכב. וז' לחול ארבעה הכעל
 דאם כן הוא דההיא עבא לב לאלה לישא וליתן לחסדי
 ולבכבב כל אשר תלין ידה כן מועט הן אדוכב
 זה לבקרת חיי אל כדון כדון הנה של כל שלים
 צביות ואין עסיקין בקדושת כדוקעות כי אם
 כבסכים וכבב האטליל חיי ליד וכל אלה ואלה
 תלולת ידה בנפשי בעל ומסורם ביד כעב ועל
 קנענא ציפהם כדולא כבב הזה ונחלאן הס יודע את
 אטון בחיין האלודת שלא נבטון האק העולק
 לא לנה ולא לבולא כי כי אם אוב מועט כדוק
 אלא וחתן הנה כבב מועט אכדב ועוד וצופין
 אם תמוט אוהכוכל עין רב דאין דה לאין
 כן וספיל אכלוקם רבמא מאיך חולק עליו ולית
 ליה כן מקנה הלוק דלס אפי כעבא אפי לבדי
 כבב החכבב לס אמר ההיא דראן ודכבב כדוק
 זיל רבמא דמייך ולשאיתב אמר ל אלטבע און
 כזה איכא פלעט מוכא וכעב נאה דאין אלטבע

617

(Faint, mostly illegible handwritten text on the right page)

687

686

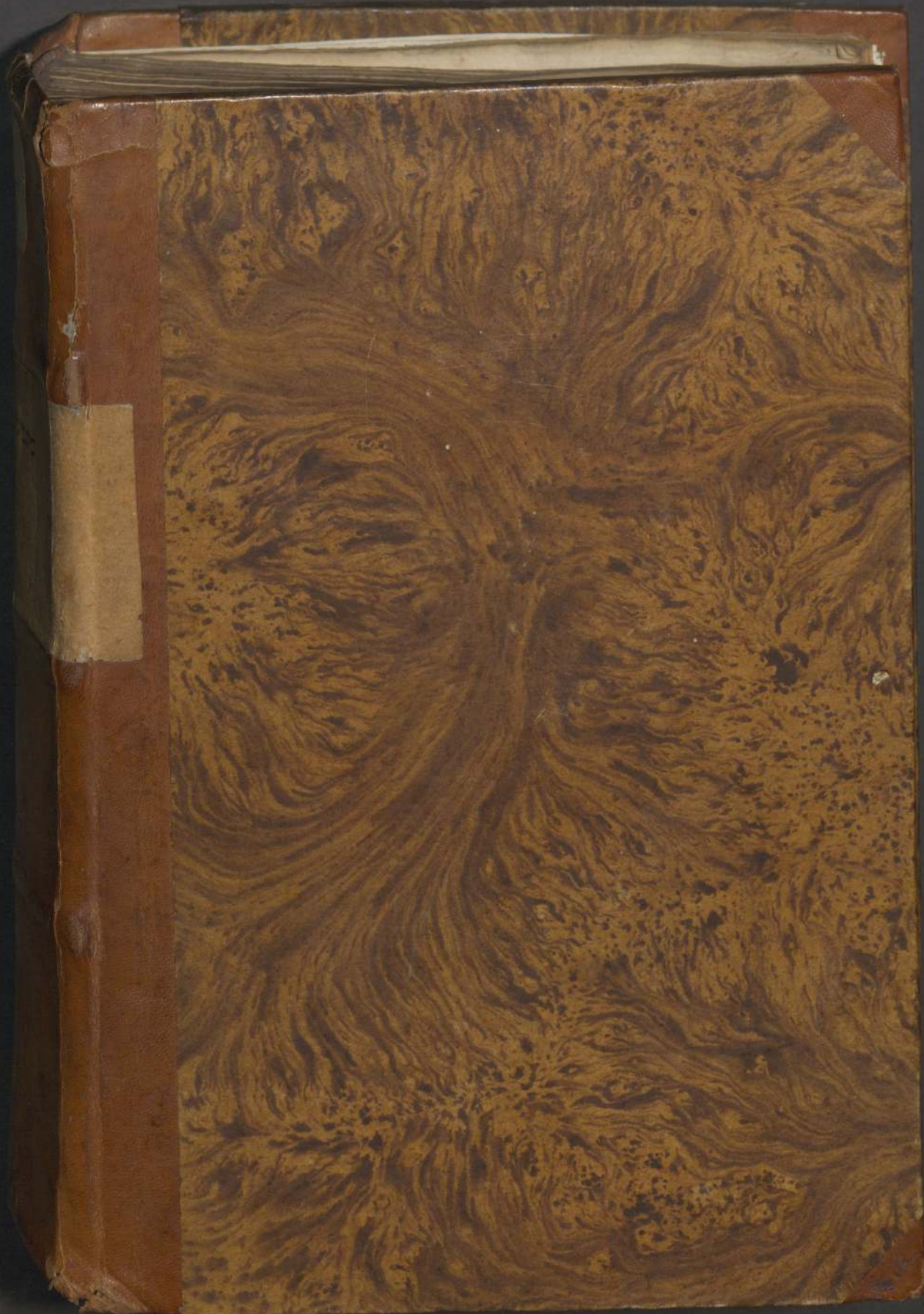
688

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

688

A
135.

כתבים מהררי קולון

5

13